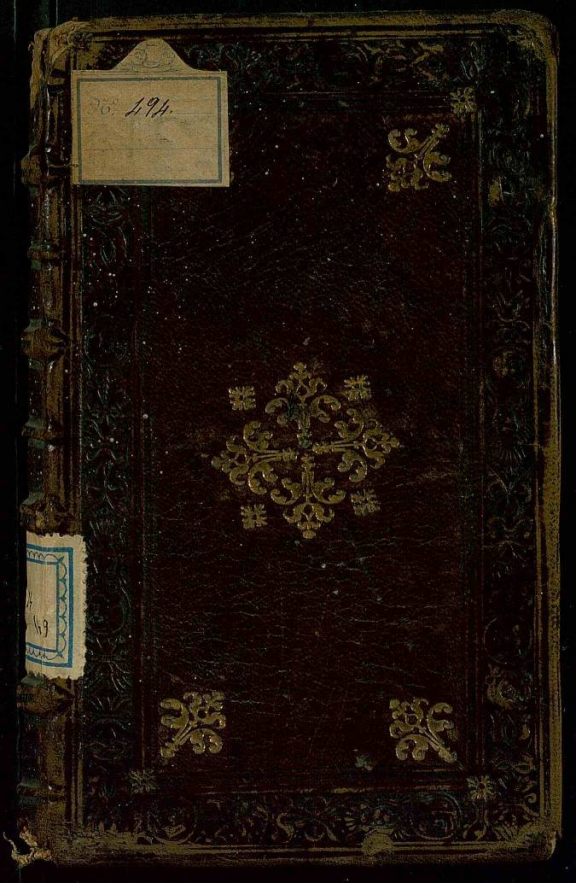

76. 194.

4
189

Este Libro
es de
Joseph Cantin

Este Libro es de Joseph
Cantin
de

D. Hancas

Joseph Cantin

Joseph Cantin

Este Libro es de ^{Hy} Sisco Canán
Hijo de Blancos Siesta libro reperto
ese comosuele, aconcecer suplico quien se lo
allare que me lo sepas dar, no es de duque
nián tampoco de marques, que es de un po de
licenciado qe lo ~~de~~ de emenaster sigue
ven saber mi nombre en este de solo pon
ere tengo de nombre ^{Wido} Wido para sea
bi a ^{ma}, idese de nombre Canán

Para con Christófforo

Relaguarda
Blanca ^{de} ^{de} ^{de}
Antonio ^{de} ^{de} ^{de}

774-5

Admum d. Urbani Ximenebatrag
Yidre Carbonez

HIERONYMI FERRARI AD PAV=
LVM MANVTIVM EMENDA=
TIONES IN PHILIPPI=
CAS CIGERONIS.

PAVLVS MANVTIVS ALDI F.
CVM SENATVS VENETI
PRIVILEGIO.

VENETIIS, M. D. XLII.

N.º 494
C. de Doublano Ximenez de Aragoz

HIERONYMVS FERRARIVS
PAVLO MANVTIO S. D.

E CCE tibi persoluo, quod promiseram, uel, ut uerius loquar, plus, quam promiseram, presto: satis enim non promisso meo solum, uerum etiam animo tuo factum erat, si modo nudos (ut ita dicam) hosce locos tibi tradidissem. uerum ego cum scirem te esse dissentissimum, qua de mendis librorum tollendis, qua de uerbis quibusdam, atq; sententijs, que in his inuoluta erant, euolendis, ut labore te leuarem, simulq; augerem munusculum meum, feci quod antea nunquam, quodq; ualde abhorrebat a natura mea, ut que partim ex antiquis libris, partim ex me prompseram, ea quasi uestiui orationis induerem, & quoad rei natura pareretur, ornarem. id autem ut commodius a me fieret, & cumulatus, antequam ad scribendum aggrederer, faciendum mihi putauit, ut ea studia, que in his libris antea posueram, nunc rursus acriter cura, attentiorq; animo renouarem, itaq; conductis in unum multis Philippicarum uoluminibus, & his quidem perueteribus, operam dedi, ut, quoniam inter ipsa conueniret interdum, sepe uariaretur, hanc uarietatem, constantiamq; ita diligenter notatam haberem, ut ne littera quidem effugeret. Quantum autem & his & superiorum temporum uigilijs lucrifecerim, non est meum scribere, ideo quod facile se ipsum quisq; fallit, & ipsa scripta indicabunt. Tanta

quidem certe diligentia usus sum, ut interdum, ne
putida uideatur, in mentem ueniat subuerti, ita
minima etiam quoque persecuti sumus, nec solum ela-
borauimus, ut sua Tullio sermonis elegantia, ue-
rum etiam suus, quoad eius fieri possit, orationis
orbis, suisque numerus redderetur. que tamen in his
interpretati sumus, quæue emendauimus cum apud
hunc ipsam in alijs libris, tum apud alios de melio-
re nota scriptores, hæc, etsi cum occurrerent, atque
inciderent quasi pretereuntes excussimus, tamen ani-
mum harum mimularum rerum fastidio defessum
releuare poterunt, atque abalienatum retinere. hoc
igitur opusculum ad te mittimus, quod uel ut tu-
um per me edas licet, siquidem me tui amor ad-
scribendum, non studium laudis impulit, uel, si-
cut ingenius es, nec indigens cuiusque meum nomen
placet inscribere, in tuo certe exeat ac diuulgetur
uolo, non solum ob eam causam, ut quam diligen-
tiam soles in tuis, hanc in meis quoque rebus ad-
hibendam putes, uerum etiam multo magis ut do-
ctissimi adolescentis, atque apud eos omnes, qui se
optimis artibus dederunt, gratiosi, nomine commen-
dationem, studium istuc secum, fauoremque in uulgus
afferat. hic autem ut primus ingenij fortis nunc
minutus sit, nec ita ualde bonus necesse est. post si,
ut humus, sic animus fiet cultu fecundior, quoque
magis subactus erit eo grandiores edet fruges, ac
meliores, uberiora à me ac præstantiora debetis
expectare. qualiacumque certe efferremus, tibi offer-
remus. quis enim ad communem fructum non ex-

citetur, non ei omni studio faueat, non omnibus
opibus, ac uiribus opituletur; quem id atatis ui-
deat sic euigilare in literis, ut fructus lucubra-
tionum suos in commune conferat; sic incumbere
in eam curam, ut scriptoribus alijs, quos mendo-
rum quasi quedam illuies inquinauerat, ac totos
prope mutauerat, suum splendorem, formamque res-
tituat, alios in tenebris abditos iam iamque seu ene-
stos in lucem euocet, perire non sinat, atque adeo
immortalitati commendet; ut omnia loca, biblio-
thecas, libros peragret, scrutetur, euoluat, non
opere, non sumptui, non denique ualeudini, atque
uitæ pareat. quam quidem, cæterisque laudes animi,
ingenij, ac iudicij tui mens quidem nunc ardet
studio persequendi, sed impetum reprimat pudor.
quod enim, cum tecum, loquor per litteras, mihi
cum præsentem præsens loqui uideor, iccirco fit ut,
quasi te in os laudem, ita de te ad te scribens eru-
bescam. prædicabo igitur alijs quod facio, atque
in hoc animo meo penitus obsequar. Vale, et me
ama. Romæ, data Non. Ian. ∞ D X L I.

HIERONYMI FERRARII EMEN-
DATIONES IN PHILIPPI-
CAS CICERONIS.

CLIII.

AD VESTRVM consilium auctoritatemq;]
Auctoritatem, libri ueteres: & ita scribi oportere, non
solum Grammatici antiqui docent, qui quidem hoc uo-
cabulum ab Augeo declinatum tradunt; sed etiam ex
antiquorum monumentorum inscriptionibus apparet.

CLIII.

ATHENIENSIVM QVE renouauit uetus
exemplum] Liber Colotianus, & alii nonnulli, reuo-
caui. quod ut eijctam, uerbum proximum inferius fa-
cit. sic in III. l. de Or. acerba sane recordatio ueterem
animi curam, molestiamq; renouauit.

CLIII.

QVOD tum in sedandis discordijs usurpauerat
ciuitas illa] Sic liber Langobardicis litteris scriptus,
qui cum pleriq; consentiunt, Quod tum in sedandis
discordijs erat ciuitas illa. Col. Quod tum in scandalis
discordauerat ciuitas illa. nonnulli, Quod tum in se-
dandis discors erat ciuitas illa. Vnus, atq; alter hoc mo-
do, quo tum in sedandis discordijs erat usa ciuitas illa.
que uarietas hanc in opinionem me adduxit, ut puta-
rem M. Tullium ita scriptum reliquisse, Quod tum in
sedandis discordijs ciuitas illa. hanc autem uarietatem
ab illis hominibus emanasse, qui sub omnibus locis, atq;
uerbis glossata subscribunt: qui quidem cum perio-
do huic aliquid deesse uiderent, atq; aliud alij tanquam

præteritum retulissent: in horum postea libris describendis, ducti errore librarij suggesta illa uerba, & tanquam adulterina cum ueris, germanicis contexuerunt: quæ sensim latius disseminata omnibus ferè libros occuparunt. Tu tamen, ne nimium nobis sumere uideamur, fac tantisper in tuis sit, uel ut ante fuit, uel, quoniam nullus in libris ueteribus reperitur usurpauerat, ut in ijs duobus est, quos extremos protuli; dum librum nobis assentionem inueniamus.

CLIII.

SUMMA cum dignitate, & constantia. c.] Omnes libri ueteres commutant ordinem, ab his etiam non nihil discrepant. hoc modo, Ad hunc ordinem res optimas deferebat, nihil tunc in C. Casaris commentarijs reperiebatur, summa cum dignitate, constantia ad ea, quæ quæsitæ erant, respondebat. qui quidem, quod ad ordinem attinet, ualde placet. placet autem propter insequens membrum, quod ad hoc extremum multo aptius, quam ad illud alterum quadrat: nec insolens, ac nouum, ut duo uerba sublata è medio coniunctione dicantur. Cic. in ep. ad Appium: Quosq; plura uirtutis, industrie ornamenta in te sunt. & in XIII. Phil. tamen eorum ora, sermones, qui ex eo numero in urbe relictî sunt. Nisi quod erat notum omnibus, deesse non abesse mihi uidetur: nam & recentiores retinent, & hoc, quàm illud, uerisimilius est.

CLIII.

CLARISSIMO uiro] C.V. libri ueteres.

CLIII:

SENATVS consultum] S.C. Libri ueteres.

Alia

mea quidem sententia, si è modo litteram in t, mutaueris, omne mendam sustuleris, hoc modo. idq; me non nullo eius officio debere, et præ me semper tuli.

CLV.

ITA sine cura Consules sunt] Lang. C. pro Consules. Colorianus, Consul. nonnulli, Consulares. ego sequor impressos.

CLV.

CVM QVE è uia languerem] tres libri scripti, de uia, quos uehementer probò: siquidem ab his scriptores luculentissimi faciunt. Plaut. in Pseud. Nam ut lassus ueni de uia, me uolo curare. Cic. in Acad. & nisi de uia fessus esset, continuo ad nos uenturum fuisset. & de Som. Scipionis. Me & fessum de uia, & qui ad multam noctem uigilassem.

CLV.

MISI pro amicitia, qui hoc diceret] Qui hoc ediceret, o. l. s. quod aures meae multo magis probant. edicere autè non modo ualeat, edicito inherere: uerù etiam dicere, indicare, atq; etià enutrire significat. Sal. Is cum se diceret indicaturum de coniuratione, si fides publica data esset: iussus à Cos. que sciret, edicere. Cic. de Am. si prius, quàm maxime reprehendere scipio solitus sit, edixerò. Plaut. in Menem. omnia hercle ego edicetui. Quid? si corrigamur, hoc ei diceret. omnino mollius, atq; iustatius uideretur: tot librorum tamen consensionem pro nihilo putandam non arbitror.

CLV.

INVITI secuti estis] Secuti estis inuiti, L. Col. oratio certe fit & numero plenior, et cõpositione lenior.

NIHIL dico quis fuerit ille L. Brutus] Nos ante tantummodo coniectura ducti, pro quo, cui, reposueramus ita, ut ante, fuerit, notam distinctionis apponere mus: quod omni scriptura diligenter considerata, Cicero mihi uidebatur hoc noluisse dicere, se nullo modo eos honores, qui dijs immortalibus deberentur, cuiquam mortuo fuisse decreturum. itaq; cum dixisset, An me censetis P. C. quod nos inuiti secuti estis, decreturū fuisse, ut decernerentur supplicationes mortuorum? Tum illud addidit, Nihil dico cui. non disputo, cui hic honos haberetur, nefario, s. Tyranno, scelerato, impio. Verū fac fuisse L. Brutum exactorem regum, patrie liberatorem: adduci tamen non possem. & quae sequuntur, si milititer autem locutus est in oratione pro Sext. Cur de capite ciuis? non disputo cuiusmodi ciuis. etc. Verum hoc antea, ut dixi, coniectura modo adductus, nunc eo magis id affirmo, quod sententiae meae antiquissimus quisq; liber ad stipulator est. erūt tamen fortasse nonnulli, quibus magis arrideat quouis, cuius, patrio casu, ut sit superiori scriptura consequens: dixerat enim mortuorum. quae sententia ut reprehendi non posset, si alicuius unius libri auctoritate niteretur, ita non magno opere probanda, cum à scripto recedat: praesertim cum M. Tullius quibusdam legibus ita sit astrictus, ut ipsi interdum tamen se relaxet, atq; soluat. si quis tamen id pugnaciter defendet, nos ei non ualde repugnabimus.

CLV:

FACILE possum defendere] Possem, o. l. u. perspicue rectum.

CLV:

PARTIM timeo ne impendant] Impendant, l. u. perspicue rectum.

CLV:

CONSULARES fecit] L. Colotianus, Cōs: Lang. qui cū pleriq; faciūt, Consules. quod ualde placet.

CLV:

QVI sententiam loco consulari dicunt] L. Col. & alij nonnulli, Consulari loco dicunt. quos sequimur, ut asperitatem concursus extremi uerbi cum insequenti primo uitemus. sic in VII. Phil. dicere in hoc ordine sententiam M. Antonium consulari loco.

CLV:

IN suspitionem populo Ro. uenire] In suspitionem, Lang.

CLV:

QVOD ipsum est turpe] Effer. nō est, o. l. u. quē admodum in oratione contra Pis. locutus est. Pro Aurelio tribundū ne committente quidem te, quod ipsum esset scelus, sed etiam hilarioribus oculis, quam solitū eras, intuente.

CLV:

QVI non quid efficere posset] Extra unum, atq; alterum librum, in quibus Col. (de ueteribus enim loquor: nam recentiores quoq; cum impressis faciunt) reliqui sic, Qui non quid in temp. cogitauit, sed quid facere ipse deberet. qua scriptura diligenter considerata, atq; omnibus ex partibus pertractata, hanc in opinio-nem discessi, ut huic aliquid deesse potius putarē, quam impressē superare: cum praesertim, ut dixi, duo uer-

stissimi libri, atq; ex omnibus minime mendosi hinc sentiant, & sententia bona sit, ac bonis uerbis elata: tot librorum tamen confessionem silentio praterire nō placuit. de eo conuenit inter omnes, quod illud uerbum, ipse s. proximum à postremo locum tenet: quo modo quidem multo melius cadit ipsa comprehensio.

CLVI.

BENIGNE tamē me] Benigne me tamē, o. l. u.

CLVI.

NIHIL tam esse in actis Caesaris] Nihil esse tā, c. omnes l. u.

CLVI:

AN si cui quid ille promissit, id erit fixum?] Pro quid, quod, o. l. u. quod ualde placet. in membro insequenti ueteres l. non discrepant. recentiores ferē pro fecit, fecerit. quod probō: ut duo complectatur & promissit, & beneficia. esset autem planius, si ita dixisset, Quodq; idem facere non potuit, ut multis multa promissa non fecerit? uerbis s. coniunctione copulatis. sed duo membra eodem modo paulo ante extulit, liberatus cedit periculo paucis post diebus tenatus. unicus impatiens est fugiuius illi. c. Facere autem promissa, non promittere, sed promissa seruare significat. quod uel ex hoc loco facile intelligi potest, et l. i. i. de off. promissum potius non faciendum, quam tam certum facinus admitterendum fuit. & l. i. etiam ne furioso promissum facere?

CLVI.

QUAE tamen multo plura reperta sunt] Quae tamen multo plura illo mortuo reperta sunt, o. l. u.

CLVI.

PECVNIA utinam ad adē Opis maneret] Ad opis, o. l. u. loquendi modus & breuis, & elegans, et opti mo cuiq; scriptori usurpatus, ut ita dicant, ante Apollinis, Ad Martis, in Veneris. pro ad Martis adem, in Veneris adem. Cic. de eadem re loquens in ep. ad Att. Rapinas scribis ad Opis fieri. in VI. Phil. sicut illa Q. Trebellij ante Castoris. Plant. in Pen. Ag. quō te agis? Ad. ego ne? in Veneris. Graci quoq; hoc loquendi genus usurpant.

CLVI.

CRVENTA quidem illa] Cruenta illa quidē, o. l. u.

CLVI.

SITa in actis eius fuit] Eius, ab omnibus l. u. abest.

CLVI.

ET toga] Et in toga, o. l. u.

CLVI:

OPTIMA etiam in rep.] Optima etiam rep. o. l. scripti. & recte. sic etiam dicitur, Bonis rebus, Saluis rebus, Optimis temporibus.

CLVI:

NE plusquam biennium consulares] L. u. partim, Ne ue, partim Neu. quorum alterum plenum, alterum imminutum. utrunq; idē ualet: utrunq; usitatum.

CLVI:

ACTA Caesaris seruari] Caesaris acta seruari, o. l. u. cum structura lenior, tum numerus Ciceroni maxime probatus: finitur enim pondeo, creticus hūic proximus.

CLVI:

VIRI fortissimi, atq; honestissimi] Viri honestissimi, atq; fortissimi, o. l. u.

CLVI:

AT si feratis] L.Lang. Atq; pro at. Scala, et alij nonnulli, ferretis. ut ita fortasse corrigendum sit; Atq; uel Atqui si ferretis: sequitur enim, probaretis.

CLVI:

HIC enim est legis index] Index, liber unus, atq; alter. quod rectum est, & ex se intelligitur. Ne mo est enim quis sciat, iudicem aliis librorum, aliis monumentorum inscriptionem significare. Iam quid hæc sibi uelit in libris, atq; monumentis, perspicuū est.

CLVII.

DE uī, & de maiestate damnati] De uī, & maiestate, Lang. cæteris assentior.

CLVII.

ISTAM legem manere] O. l. s. non manere, sed uenire probant. ego neutrum satis probō: nam manere, de legibus latis, non promulgatis dicitur: ut de pro uincijs; Consquare aut uobis statuendum est legem Aesliam manere, legem Fusiam non esse abrogatam, rursus uenire legem pro ferri insolitum, atq; inusitatum, quid faciendum, inquit? censeo tantisper in librorum antiquorum auctoritate delitescendum, dum uerum inuesti genus; si tamen hoc uerum non est: cum præsertim tam illud alterum, quam hoc insolens sit.

CLVII.

VELLETIS aliquid esse populare] Aliquid uelletis esse, omnes l. u. nonnulli sic emendant, uellet is. ut Antonium modo describat.

CLVII.

QV AE est igitur ea cupiditas] Pro ea Læg. hæc.

Col. SC. & cæteri ferē ista. quos sequor.

CLVII.

QVID est igitur aliud? quam adhortari] sic Lang. qui cum pleriq; libri consentiunt, Quid est aliud igitur adhortari adolescentes, ut turbulenti, ut seditiosi. c. ut in. 1. l. de fin. bon. & mal. Quid est enim aliud, esse uersutum?

CLVII.

QV AM autem ad reip. pestem furor tribunicus impelli non poterit] sic L. Col. & alij nonnulli, quem autem ad reip. pestem furor tribunicus impellere non poterit, quod magis probō, ut hanc habeat sententiam, quis homo tam contemptus, tamq; abiectus constitutus in tribunatu, qui natura uehemens est, & uiolentus, nō excitabitur ad perniciem, atq; exitium reip. cum uiderit se armis potentissimi magistratus armatum, ijs autē legum uinculis solutu, quæ ad coercendos furores tribunicos coparata sunt, dixit autē furorē tribunicij, ut pro Cluēt. spiritus tribunicios. cōtra Rul. uim tribunicij. pro priā. s. tribunicatus, atq; ei propē insitā, atq; ingeneratā.

CLVII.

QVID? quod abrogatur his legibus Casaris] Quid? quod abrogatur legibus Casaris, o. l. u. quod pro bo. etenim præterquam quod aptius ad sententiam cōuenit; siquidem M. Antonius non leges Casaris abrogabat, sed ijs alias leges aliqua ex parte cōtrarias ferebat: præterea, quod sciam, legi abrogare non dicitur: nam illud apud Liliū l. IX. semper antiquæ abrogat noua, sine dubitatione mendosum est: quo tamen mendo libri scripti uacat. pro antiquæ. n. antiquam retinet. quod au

tem est apud illum, qui scribit ad Herennium. Cui legi abrogati, uel derogati sit. nō dubito, quin librarij me dū, atq; ibi quoq; obrogati. & paulo supra obrogatio, non abrogatio, scribendū sit: nam cū de legibus inter se contrarijs controuersie argumēta suggerat, quid tādē momenti poterat afferre lex, quae amplius lex nō erat? et ea, cuius infirmāde causa lex alia lata erat, etsi tenorem, aliquā tamen defensionē dabat: siquidē nō penitus erat sublata. Locū diligēter cōsidera, ibis in sententiā meā. derogare autē legi, esse, quid ex lege ueteri, noua detrāhere: abrogare legē, penitus tollere: obrogare legē, prioris legis infirmāde gratia aliā legē ferre, nemo est qui nesciat. omnia cōplectitur uno uersiculo M. Tullius. quod per legem Clodiam promulgare, abrogare, derogare, obrogare sine fraude sua non liceat.

CLVII:

DE exilio reducti sunt à mortuo] sunt, nullis in Lu. reperitur. hoc amplius Col. & Gad. quōd singula membra eodem uerbo finiunt, hoc modo. De exilio reducti sūt à mortuo. ciuitas data non solum singulis, sed nationibus & protincijs uniuersis à mortuo. & qua sequuntur. quos mirum in modum probo: nam in alijs libris aut quid desse, aut superesse mihi uidebatur: nec mihi persuadere poterā, tam elegantem, tamq; accuratū scriptorem eodem uerbo primum, extremūq; membrum conclusisse, mediū tanquam mutilum, & decurtatū reliquisse. Itaq; non dubitabam, quin ex ultimo tollendum esset, à mortuo: aut secūdū referendis ipsē uerbis supplendū. quae in duobus l. antijs inuēta hāc opinione mihi penitus

hi penitus comprobauerunt. his autem conformationibus uerborum, quis dubitat, quin optimus quisq; orator distinguat orationem? aut quis hic non agnoscit eam figuram, quae à grecis ὑπεροφῆ, à nostris conuersio appellatur? cuiusmodi est illud pro Font. Frumenti maximus numerus ē Gallia, pediatatus amplissima copia ē Gallia, equitatus plurimus ē Gallia.

CLVII:

QUAS tu mihi intercessionēs inquis?] Quas tu mihi, inquit, intercessionēs? quas religiones? sic Lag. Col. Sc. hoc amplius Gad. quas religiones nominas? ut Plaut. in Cur. quas tu mihi tabellas? quos tu mihi uscos libertos? quos summanos somnias? & in Pseud. quem psetudulum? quas tu mihi praedicas fallacias? & hic ipse in V. I. I. accus. quā mihi religionē narras? quā poenā? quē senatum? illa tamen breuitas mihi magis arridet.

CLVII:

NEGLIGIMVS ista] Neglegimus, l. Lang. et alij nonnulli. ut enim perlego, sic intellego, sic neglego dicebatur, ut ex uetustissimis libris intelligere licet.

CLVII:

CREDO illa legitima: quae consules populum iure rogauerunt] Ita sine cōtrouersia corrigendum est, cedo illa legitima. Cos. populum iure rogauerunt (hoc enim à maioribus accepimus ius rogandi) populusq; iure sciuit. hoc autem principium erat legum latorum. id apparet apud Frontinum de aqueductibus, cuiusdam legis uerba subscribentem. T. (inquit) Quinitius Crispinus Cos. populum iure rogauit, populusq; iure sciuit. Probus quoq; hae legum notas, P. I. R. P. Q.

I. S. sic interpretatur, Populum iure rogavit, populusq; iure sciuit. eodem accedit auctoritas antiquorum librorum, qui ad unum omnes sententiae nostrae suffragantur.

CLVII:

QVOD est augurum: antedecere ea, quae vitari possunt. Amicorum, pro augurum. o. l. u. cetera eodem modo. quid hic augures, aut amici, aut omnino omnia haec verba sibi velint, non diffipicio: ut valde sufficer, vel dicam pro certo putem, totum huc locum, quem supra scripsi, interpretationem esse eorum hominum, qui glossas sub omnibus verbis subscribunt. nam quod dixerat, de futuris, suggererunt (credo) elegantes illi interpretes, quod est amicorum antedecere ea, quae vitari possunt. quae verba librariorum imperitia, in omnes postea libros irrepserunt.

CLVIII.

IRASCI quidem mihi Dolabella] Sic Gad. Irasci te quidem mihi Dolabella. Lag. et cum eo multi alij, Irasci vos quidem, quod magis placet: subiungit enim quancquam quidem te id facturum non arbitror.

CLVIII.

QV AN QV AM quidem te] Quancquam te quidem, o. l. u.

CLVIII.

SED promam ius, ut opinor, equum] L. col. proptam. Lang. tamen pro impressis stat. atq; utraq; quidem cum suis tanquam ad stipulatoribus, atq; advocatis. ego Colotianum magis proba: quod is mihi videatur ad consuetudinem loquendi propius accedere.

CLVIII.

CONTVMELIAE dixero] Magna varietas

in libris antiquis existit: nam partim cum impressis contumelia, ut Sc. partim, contumeliose, ut Gad. nonnulli. cu. contumelia, ut Col. et alij nonnulli: qui omnes habent omnino quod sequamur: nam et dicere contumeliam, recte dicitur: Plaut. contumeliam si dices, audies. et contumeliose: Cic. de offic. cum studiose de absentibus detraheri causa aut per ridiculum, aut seuerus, aut maledice, contumeliosq; dicitur. et cum contumelia, ut hic idem in II. Phil. quid est dictum a me cum contumelia? ego tamen hoc extremum sequor.

CLVIII:

QV AM semper in Rep. habui] In Rep. semper habui. o. l. u. et verborum constructio lenior.

CLVIII.

VT a quibusdam mihi] Ut mihi a quibusdam, o. l. u. quod quidem magis implet aures meas.

CLVIII.

IDEM illi] Idem illo. l. u. ut in subtractione aequae Martie ductus. P. CORNELIVS. P. F. D. LABELLA. C. IVNIVS. C. F. SILANVS. FLAMEN MARTIAL. COSS. EX S. C. FACIENDVM CVRAVERVNT, IDEM QVE PROBAVERVNT.

CLVIII.

MORBI causa, quam mortis] Lang. morbus, quod si non contemnimus, mors pro mortis erit reponendum. eodem quidem modo loquitur ille qui scribit ad Heren. cui morbus causa est, cognitorem det. et Lin. l. XXIII. quibus aut emerita stipendia, aut morbus cause essent. et l. XXIII. nisi quibus morbus causa erit, et paulo infra. quibus neq; uacatio iusta militiae,

neq; morbus causa fuisse. iudicium tamen aurium suum
ditius repudiat, ac respuit: cui standum censet.

CLVII: *interrogat in apertis oratio*

HOMINES nobiles] Nobiles homines. o. l. u.

CLVIII: *galeo. m. p. d. v. p.*

EA autem est gloria, & laus] Et, à nonnullis u. l.
abest. quàm probem, hinc poteris existimare, quòd id
coniectura sustuleram.

CLVIII: *interrogat in apertis oratio*

EXPERTVM uideremus] Viderem. o. l. u.

CLVIII: *interrogat in apertis oratio*

QVIN mihi etiam] l. u. partim, quin etiam mihi:
partim, cum etiam mihi.

CLVIII: *interrogat in apertis oratio*

CONSENSVM illum theatri] Nonnulli ue-
reer: l. confessum. quod ego tamen rejicio: nam thea-
tri consensum dixit spectatorum consensionem, qui uni-
uersi Dolabelle plausserant, atq; una uoce significave-
rant, se factum eius comprobasse. eiusmodi est illud
in IIII. Phil. quod uos quoq; illum hostem tanto con-
sensu, tantoq; clamore approbassitis. & pro Sest. qua
conicio fuit per hos annos, quæ quidem non esset condi-
eta, sed uera, in qua populi Ro. consensus perspicui pos-
set. & in ij. l. ep. ad Aet. Totius theatri clamore dixit.

CLVIII: *interrogat in apertis oratio*

BENEFICIO nouo memoriam doloris uete-
ris abicasse] Nouo beneficio memoriam ueteris dolo-
ris abicasse. o. l. scripti & numerus plenior.

CLVIII: *interrogat in apertis oratio*

HANC tu potuisti Dolabella] Pro potuisti, no-

tam prænominis Dolabelle. P. scilicet. o. l. scripti: etiam
in his, quæ sequuntur, immutat ordinem, hoc modo,
hanc tu inquam potuisti æquo animo. c.

CLVIII: *interrogat in apertis oratio*

CVM tuum collegam depositis inimicitijs, oblitus
auspiciorum, auguria te ipso augure nunciante illo pri-
mum die. c.] Cum, ab o. l. u. abest. cetera sic. Tuum
collegam depositis inimicitijs, oblitus auspicia te ipso au-
gure nunciante illo primo die. c. Ego sic arbitror emen-
dandum, oblitus auspicia à te ipso augure nunciata. c.
Id enim hoc loco mihi significare uidetur, quod in conse-
quenti oratione declarat. confecto negotio bonus aus-
gur. l. alium diceret, alio die inquit. & paulo infra. Au-
gur auguri, consul consuli nunciatus si. et alio loco, quæ
diu tu uoles, uitiosus Cos. Dolabella: rursus cum uoles,
salus auspicijs creatus. & ibidem, si nihil est, cum au-
gur his uerbis nunciat, quibus nunciasti. & in V. or.
quid è quòd cum eo collega tulit, quem ipse fecit sua
nuntiatione uitiosum. Cum igitur sentiat Cicero, M.
Antonium depositis simulatibus, oblitum auspicia, quæ
augur ipse nunciarat, quorum nuntiatione Dolabellam
Cos. uitiosum fecerat, illo primo die, quo Senatus in eade
Telluris fuit, suum collegam pro collega habuisse:
hanc rem librorum uerba mihi declarare non uidetur.
sed nihil affirmo. tantum sententiam meam testificor,
quam tum affirmabo, cum unum aliquem librum huius
ad stipulatori nactus ero. illud quidem pro certo dix-
erim, non post mortem Cesaris Antonium Dolabelle
nunciasse, sed tum, cum Dolabella iussu Cesaris Consul
renunciatus est, id quod Appianus, & Dion apertissime

ostendum, quod quidem memoria prodant. Dolabellam, simul ac de interitu Caesaris certior factus sit, statim sua sponte susceptis Consulatus insignibus in publicum prodijt; habitaq; ad populum oratione temporibus non aliena, in Capitolium ad coniuatos ascendisse. Hæc autem de auspicijs disputatione me loci illius pro Cluentio commonuit. Dubit genero seruis nullis auspicijs, nullis auctoribus. In quo tu uide, ne pro auspicijs auspicijs sit reponendum: siquidem non auspicia in nuptijs, sed auspices adhibebantur, hic ipse declarat. l. i. de Diuin. Nihil ferè (inquit) quondam maioris rei nisi auspiciato, ne priuatum quidem gerebatur: quod etiam nunc nuptiarum auspices declarant: qui re omissa nomen tantum tenent. Idem Val. Max. tradit. de ijs. Plaut. Vltro ibit nuptum: non manebit auspices.

CLIX.

REIPITUIUS PARUIUS FILIUS. Sic l. Lang. R. tuus paruius filius. Scæde, K. nonnulli carissimus. plures R. P. ut impressi. quos ut probem, locus ille facit in Catilina: quem infra scripsi. Nec meam mentem non domum sepe reuocat examinata uxor, abiecta metu filia, & paruius filius: quem mihi uidetur amplecti Res. tanquã obsideri. Consulatus mei, iam si paruius pro paruius repositueris, magis placebit.

CLIX.

QVI quidem nulla in concione. Nullus pro nulla l. Lang. ut fortasse corrigendum sit, nullius. res minuta.

CLIX.

PROXIMO, altero, tertio. Tollendus est (meo quidem iudicio) librarij interdictus, is qui proximo distinguit ab altero, scribendumq; proximo altero, pro po-

stero die, dixit autem alterum diem proximum, ut Terentius, proximum uicinum: & Cicero, pedem superiorum proximum: ut Varro, proxima superiora loca: nã sequis alterum esse tertium diceret, id quod interpreti Terentianus docet. (ego, quid sentia, uidero) eius interpretatio est indigna responsione: sequitur enim tertio, & quoniam agitur de altero: illud in 11. l. de or. pag. CXX XII. Alterum minime est liberale, deputatum est: alter enim pro altero reponendum est: supra enim dicit, Alterum genus est imitatione admodum ridiculum, sed nobis tantum licet furtim, si quando & cursim, deinde subiicit rationem. Aliter enim minime est liberale, sed ad re. quod sequitur, deniq; reliquis consecutus diebus, deniq; in l. u. non est.

CLIX.

HÆC iniusta est. Inusta, l. u. res facilis.

CLIX.

V T enim propter unius M. Manlij scelus, decreto gentis Manlicæ neminem patricium. c. Libri à uerbis sine mendo sunt, ab interpunctionibus mēdosi: sic enim distinguendum est, ut enim propter unius M. Manlij scelus, decreto gentis Manlicæ, neminem. & quæ sequitur, hoc docet Linius l. V I. A dieclæ (inquit) mortuo notæ sunt, publica una, quod cum domus eius fuisset, ubi nunc ædes atq; officina Moneta est, latum ad populum est, ne quis patricius in arce, aut Capitolio habitaret: gentilitia altera, quod gentis Manlicæ decreto cautum est, ne quis deinde M. Manlius uocaretur. quod autem sequitur, M. M. alium uocari licet: nulli omnino L. scripti M. retinetur, ut uerac ne M. quæ Marcum significat, abierit in Manlium.

B iiii

CLIX.

QVOD videmus etiam in fabulis, ipsi illis] ipsi illi. o. l. u. & certe unus Atrcus apud Acliu hac uerba tyrannica, ac detestabilia usurpat. quoru auctoritatem si sequimur, dixerit, non dixerint, scribendum est.

CLIX:

PVTAS ne illum immortalitate mereri uoluisse] Hec uerba in quinq; libris uetustissimis, in quibus est Lang. desunt, desunt inquam, nō absunt, sic enim sentio: nam & ea Col. & multi alij scripti libri conseruant: nec eiusmodi sunt, ut à quouis suo geri potuerint: etenim nec ita ualde aperta sunt, nec ab ullo alio (quod quidem sciam) praterquā Cic. & Plauto usurpata, ut igitur hac dilucida faciamus, horum scriptorum loca subiiciemus. Plaut. in Bac. quem quidem ego ut non excruciem, alterum tantum auri non meream. & in Men. neque hodie ut te perdam, meream, deū diuitias mihi. & in Stic. neq; ille sibi mereat Persarum montes, qui esse auri perhibentur, ut istuc faciat. Cic. de nat. de. quid mereas, ut epicureus esse desinas? de fin. bon. & ma. quid merearis igitur, ut te dicas in eo magistratu omnia uoluptatis causa facturum esse? & in V. Lin. Ver. quid arbitrari Rheginos mereri uelle, ut ab his marmorea Venus illa auferatur? quid Tarentinos, ut Europam in equo sedentem amittant? sic enim hunc locum corrigendum puto. Idem Plaut. in Mustel. immutata loquendi forma, significatione conseruata. Quid merear, quamobrem mentiar?

CLIX:

V I propter armorum metiendorum licentiam]

Habendorum, non metuēdorū, omnes ad unum l. u. quod summo opere placet.

CLIX:

MISERRIMI ipsi sunt] Miseri. o. l. s.

CLIX:

NATVM te esse] Natum esse te. o. l. s.

CLIX:

QVOD enim gladiatorij clamores innumerabilium ciuium] gladiatoribus, sine controversa corrigendi est: nam primum in libris antiquis ita gladiatorij scriptum est, ut in multis extrema pars sit in licura, in non nullis etiam, h. sic interlinum sit, ut perspicui possit. deinde quid est gladiatorius clamor? an qui edebatur à gladiatoribus? et erant ciues Ro. qui clamabant, an pro ingentibus gladiatoris dixit? quis unquam scriptor sic locutus est? quis porro litteris tradidit, gladiatores ita magna uoce fuisse, ut gladiatorius clamor ueniret in prouerbium? et clamores autem innumerabilium ciuium gladiatoribus, id est, numeribus gladiatorijs, profecto conuenit. sensus enim iudiciumq; populi & gladiatoribus, & ludis maxime perspiciebatur, gladiatores eum non modo serui homines dicuntur, quos lenisse armorum artem edocebant, quiq; in foro seu quo alio in loco depugnabant populi delectandi gratia: sed eodem etiam uocabulo appellatur ipsa gladiatorum spectacula. Cic. ix. Phil. Circumq; eam statuum locum gladiatoribus, in diq; liberos, posterosq; eius qua; uersus pedes quinque habere. & l. ij. ep. ad Att. Gladiatores qua dominus, qua aduocati sibi concessi, & pro Sex. Tribus locis significari maxime populi Ro. iudicium, ac uoluntas po-

test. concione, comitijs, ludorum gladiatorumq; concessi
 su. pro Mur. nec plebi Ro. eripiendi. fructus isti sunt lu-
 dorum, gladiatorum, conuictorum. quin etiam locum
 illum in eadem oratione mendosum puto. Nec si uirgo
 Vestalis huius propinqua, et necessaria loci suum gla-
 diatorum concessit huic, non enim gladiatorum; sed
 gladiatoribus rectum arbitror: ut sit illi geminum,
 quod est in eadem oratione. Si gladiatoribus uulgo lo-
 cus tribuitur, et item si prædia uulgo essent data. Et in
 u. l. ep. ad Att. li. quærit ex me, num concessissem Siches-
 tis locum gladiatoribus dare, quod autem etas Ciceronis
 gladiatores appellat, id posterior modo gladiatorum,
 modo gladiatorum munus dixit. Linius. Munus gladia-
 torum datum ab ijs. Suet. in Cæs. Diçt. edidit spectacu-
 la uarij generis, munus gladiatorum, ludos etiam regio-
 nam urbe tota, et quidem per omnium linguarum hi-
 striones, item circenses, athletas, naumachiam. munere
 in foro d. pugnavit Furius, quod munere Suetonius, Ci-
 cero gladiatoribus profecto dixisset: quiquam hic etiã
 munera gladiatoria in oratione de Arusp. respõsus usur-
 pat. illud quoq; annotatione nõ indigenũ est, semper gla-
 diatores a ludis separari, ob eã causam opinor, quod li-
 cet huiusmodi munera delectationis causa darentur, uĩ
 sum est tamen absurdissimũ, rem tam duram, spectacu-
 la tam crudelia tam molli, tamq; clemetĩ uerbo notare.

CLIX:

QVID populi uersus? Nonnulli ueteres I. concur-
 sus, quod rectius existimo.

CLIX:

QVID ij tribuni plebis, qui nobis aduersantur?

Non ij, sed ijs, omnes ferẽ l. u. et recte opinor: hoc n.
 membrum apertum ex superiori pendet, Quid Pompeij
 statue plausus infiniti? quid ijs tribuni plebis? quod d
 autem populus Ro. plausum impartiri soleret tribunjs,
 eæterisq; magistratibus, ijs qui gratas ipsi causis com-
 plecterentur, atque agerent, ita notum est, ut testimonio
 scriptorum non indigeat.

CLIX:

QVID Apollinarium ludorũ plausus? Sic om-
 nes sine ulla omnino uarietate tã scripti, quam impressi
 libri, et ego tamen et hos, et illos mendosos, atq; ita eẽ
 corrigendos arbitror. Lud. Ap. uel Apollinar. id est ludis
 Apollinaribus secro casu, ut hoc illi sit simile, Gladiatori-
 bus qua dominus, qua aduocati sibilis concessi. Ludis
 Apollinaribus Diphilus eragocodus in nostrũ Popũ pe-
 titulante inuictus est. Mendũ autũ (ut opinor) manauit ex
 infirmitate librariorũ, qui cũ in has notas incidissent, Lud.
 Ap. itã ludorũ Apollinarũ interpretati sunt, quasi hoc
 explicandũ sic esset, plausus ludorũ Apollinarũ, uel testi-
 monia potius, et iudicia populi Ro. ac nõ potius hoc mo-
 do, Plausus, uel potius testimonia, et iudicia populi Ro.
 Ludis Apollinaribus, qui datus erat. s. d. p. populo Ro. Bru-
 ti nomine commissio ludorũ Ap. Quid autẽ eiusmodi p-
 notas scriberetur, ita perspicuũ est, ut confirmatiene nõ
 egeat, unum tamen locũ citabimus X. v. l. ep. ad Att. in
 quo etiam nunc extant horum, de quibus agitur, uel bo-
 rum note. Ut uenationem etiam, que postridie Lud.
 Apollinar. futura est, pro scriberet. quod autẽ sequitur,
 uel testimonio potius, et iudicia populi Ro. l. u. iudicia,
 quod maiorẽ nim habet: siquidẽ hæc fallere nõ possunt,

illa possunt. nam illud, nobis parua esse uidebatur? sic
o. l. u. parua uobis uidebatur?

CLIX:

SEXAGESIMO post anno] L. Lang. et alij
multi pro post. habent tum. L. u. i. v. i. i. nisi quod pa-
cis deum exposcenda causa tertio tum post coactam ur-
bem lectisternium fuit.

CLIX:

QVI ijs ludis ita caruit.] L. Lang. quid ijs suis.
Gad. & Col. qui ludis suis. quam ueram, germanamq;
scripturam arbitror. sic enim loquebantur antiqui, ut
dicerent ludos tuos, quos tu feceras: ludos suos, quos ille
fecerat. Cic. pro do. sua. qui antea uoce praecanis à libe-
ris semauebantur, tuis ludis non uoce, sed manu libe-
ros à se segregabant. & in ep. ad Att. ut spectem luo-
dos suos.

CLX.

PLAVSV, & clamore leniret] Leniret, non
leniret, tres l. u. quod probò: ut temporì tempus respon-
deat. est enim supra tribuerit.

CLX.

CARVM suis, quibus est ipse carissimus.] ipse
delendum est, omnibus l. antiquis auctoribus. & certe
superuacaneum est.

CLX.

QVID eos de nostra uita cogitare censetis?] O.
l. scripti, uestra. quod uerum est. Dolobellam enim &
Antonium designat. est autem argumentum à contra-
rio. si populo Ro. eorum uita est carissima, quos sperant
pro rep. ac sua libertate propugnaturus, quid de uestra

cogitare arbitramini? quos uidet contra se suis opibus
uti, nihilq; praetermittere, quin temp. opprimatis, ipsi iu-
gum seruitutis imponatis.

CLX.

COEPI P. C. reuersionis mee fructum] O. l. u.
cepi fructum P. C. reuersionis mee.

CLX:

REIP. hostis fuerit] Fuerit hostis, o. s. l.

CLX:

QVI non bellum eodem tempore] L. Lang. ex eo-
dem tempore.

CLX:

NEC uero necesse est à me quenquam nominari
uobis: cum ipsi recordamini] Recordamini. o. s. l. quo-
rum quidem consensus fecit, ut putarem ita scribendum
esse. Nec uero necesse est à me quenquam nominari. uo-
biscum ipsi recordamini. nam statim loci illius pro cel.
uenit in mentem. Ex quibus neminem mihi necesse est no-
minare. uosmet uobiscum recordamini. & pro Mur. No-
lite à me commoneri uelle. uosmet ipsi uobiscum recor-
damini. opinionem meam Colotianus liber coprobauit.

CLX:

TVAMQVE à me alienationem ad ciues im-
pios tibi gloriae fore putauisti] Sic l. Col. Tuamq; à me
alienationem, commendationem tibi ad impios ciues fo-
re putauisti quem ut synchronum putem, non solum id se-
cit, quòd nec id uerbu eiusmodi est, ut ipsum quiuis re-
ferre poterit, & is liber ex omnibus minime mendo-
sus est, atque huic unum atque alterum librum (ut ita
dicam) subscriberem postea repperi: sed illud etiam,

quod in Lang. multisq; alijs libris ita scriptum offendi.
 Tuamq; a me alienationem tibi ad impios ciues fore pu-
 tauisti. quo animaduerso, pro certo habui, id uerbū, glo-
 ria. s. ab aliquo esse suggestum, qui huic periodo aliquid
 deesse iudisset. eandem rem in isdem fere uerbis di-
 xit in V. Phil. Neminem me aequiorem reperiet, cui qui-
 dem, dum se ciuibus impijs commendat, inimicus esse, q̄
 amicis maluit. Nonnulli pro ad apud reponunt. quasi
 uero ad non ualeat apud, aut, cum habet eandem uim,
 non ita ualde usitatum sit. sexcentos locos proferre pos-
 sem, sed, ne multus sum in re minime dubia, ero conten-
 tus uno in ep. ad Att. qui huic geminus, ac simillimus
 est. Quo etiam ad ceteros contempti cuiusdam homi-
 nis commendatio, ab eadem inscitia deprauatus ille lo-
 cus est in III. com. belli Gallici. Quod nomen apud om-
 nes nationes sanctum, inuolatumq; semper fuisse.
 In ueteribus enim libris non apud, sed ad scriptum est.

CLX:

FACILLIME detrahi posse] L. u. facillime mi-
 hi. nonnulli, facile de me. quos magis probō.

CLX:

SVIS similibus] Sui, nonnulli u. l. quod probō.

CLX:

SE esse hostem patrie] L. Col. se esse patrie. ceteri
 cum impressis consentiunt. utriq; probabili. horum scri-
 ptura significantior, illius concinnior ac numerosior.

CLX:

QVOD grauissimu crimen iudico] Quod ego
 grauissimum, nonnulli u. l. in quibus est Col.

CLXI.

CONTRA rem suam uenisse me] In libris u-
 est. structura leuior, hoc modo. Contra rem suam me,
 nescio quando, uenisse questus est.

CLXI.

SED hoc icterco commemoratum a te puto]
 Hic locus usq; ad. At enim, deest in omnibus fere libris
 ueteribus. u. a quibus non abest, hoc modo. Cum te
 omnes recordarentur libertini generum. et liberos tuos
 nepotes Q. Fadij libertini hominis fuisse. hoc idem obij-
 cit in III. Phil. Cuius pater Numitoriam Fregellanam
 proditoris filiam habuerit uxorem, ipse ex libertini fi-
 lia suscepit liberos. Antonium quoque descripsisse his
 uerbis, quae sunt in X. VII. l. ep. ad Att. pro certo puta-
 rem, nisi prenomina discrepant. quanquam credibi-
 le non est, quam crebro C. et Q. in libris ueteribus re-
 periantur locum inter se commutasse. haec autem uerba
 sunt. ut sciant patres patrum, sine uallo Lucullano
 eum ex C. Fadij filia liberos habuisse.

CLXI.

NEC tu soluendo eras] Tu nec soluendo, o. l. u.
 hoc amplius Col. in columem fore putabas. quo numero
 ita iuuantur aures mee, ut non dubitem, quin ita scri-
 ptum sit a Cicero.

CLXI:

HIS se uitam dedisse] His se dedisse uitam,
 omnes libri scripti.

CLXI:

VIVOS clarissimos] Clarissimos uiros, o. l. u.

CLXI:

ABSTINVERIS à nefario scelere] Absti-
neris nefario. o. l. u. ut paulo infra, Abstinere male-
dicto.

CLXI:

NE te ingratus] Ne in te ingratus. o. l. u. res per-
spicua.

CLXI:

AN in illa querela] At, nonnulli scripti l. quod
probo: ut coru mentibus respondeat, qui hoc dicere potu-
issent. Tu quidem de interitu reip. queri debuisti, sed ta-
men id facere sine ulla contumelia Antonij. quibus res-
pondet. Quid non moderate? quid non amice? quem
ad modum illud ad Cæcinnam. Nunquam nisi honorifi-
centissime Pöpeium appellat. At in eius personam mul-
ta fecit asperius. Armorum ista & victorie sunt sa-
cra, non Cæsaris.

CLXI:

QVID dictum à me cum contumelia?] Quid
est dictum. o. l. u.

CLXI:

ET quidem cuius temperantia?] Quod quidem. o.
l. u. quod tamen abundo.

CLXI:

STIPATVS armatis] Armis, l. Lang. & alij
nonnulli, quo modo locutus est in hac ipsa oratione. Ad
quas te peragratis veteranorum colonij stipatum ar-
mis retulisti. figura notissima.

CLXI:

QVANTVM tum à me beneficium acceperis]
Pleriq;

Plerique libri, tum, nō habent. in quibus reperitur, ij sic
quantum à me beneficium tum acceperit.

CLXI:

QVI paulum modo] Paululum, l. u.

CLXII.

QVID hoc est aliud? quàm tollere c.] Quid
est aliud tollere? è vita vite societate? omnes fere l. u.
quod valde placet.

CLXII.

MVLTÀ loca] ioca, corrigendum. ut referatur
ad seria. ut l. ij. de fin. bo. & ma. Qui cum ioca, seria
(ut dicitur) qui cū arcana qui cū occulta omnia. qđ autē
sequitur, inepta esse videatur, esse ab omnibus libris abest.

CLXII.

VT Mustella Tamisio] Mustelle tamen scio, L.
Lang. qui cum pleriq; consentiunt. de hoc alio loco.

CLXII.

QVI cum hoc ipso tempore] Hoc isto. omnes l. s.
quod minime displicet. nam præterq; quod tot libros au-
ctores habet; rone præterea, & scriptorū, qui ita locuti
sunt, auctoritate nititur. ut n. dicitur, hic ille, hic ipse, ille
ipse, ille iste, sic dicitur hic iste. quod consuetudo quoq;
bonorū latinaitatis auctoriū cōprobat. Cic. pro dom. sua.
Hunc istum ocij, & pacis hostem. Laurentius Val. hunc
locum ita citat. Qui cum isto tempore, sed mihi & gra-
uiores, & antiquiores auctores duo libri sunt, ecce. nō mi-
nus amīs natu (ut ita dicā) maiores, q̄ ipse Laurentius.

CLXII.

QVID oppones tandem?] Oppones, o. l. u.

CLXII.

QVID est minus. c.] Quid enim est minus, parā

C

tim u. l. nonnulli, quid est enim minus in hoc omnes con
sentiant, quod habent, enim.

CL XII.

QV A M obijcere adversario, qđ ille. c.] Quam
id obijcere, o. s. l.

CL XII.

QV ID enim interponerem audacie tuę?] Quid
enim me interponerem, L. Col. quo modo locutus est in
ep. ad Q. Fratrem. Me nihil interpono. Et in Ver. cur
te interponis inuitissimis. c.

CL XII.

QV A M neq; auctoritas] Quem neque auctori
tas, o. ferē l. u.

CL XII:

V L L A esse poterat] Vlla poterat esse, Lang. &
Col. Et collocatio hæc coagmentata, illa hiulca.

CL XII:

V T pro me dicentem, c.] Vt me pro me dicen
tem, nonnulli u. l. in quis Col.

CL XII:

MODESTIAM QVE Cognoscitis,] Cogno
scitis, L. Col. Vt pro lege Man. Vos qui rites hoc ipso in loco
sæpe cognoscitis, & multis alijs in locis, q̄ breuitatis causa
relinquo.

CL XII:

V T prouocatus,] Vt prouocatus, l. nonnulli.

CL XII:

V T igitur intelligeretis, qualem me esse consularem
proficeretur] Qualem ipse consul proficeretur, o. l. u.
preclare, ut sit. obicit mihi consulatum meum, ut intel
ligeretis, qualem ipse consul proficeretur, confirmatione

non eget. Pisoni idem obijcenti, idem propē respondit.
Quæ cum reprehendis, ostendis, qualis tu, si ita forte ac
cidisset, fueris illo tempore consul futurus.

CL XII.

QV ID enim constitui?] Sic o. l. u. quid enim ego
constitui? quid gessi? quid egi?

CL XII:

C V I V S Quidem te fatum sicuti C. Curionē, ma
net.] Cuius quidem tibi fatum manet, o. l. u. omnino
impressi propius accedūt ad sermonis latini consuetudi
nem. tot tamen, tamq; utuistorum librorū quasi conspi
rationem negligendam non putatū: præsertim cum et
grammatici eradant, antiquos ita locutos esse, et id poc
ta nescio cuius testimonio confirmant. At tibi pona mā
net, quod si sequimur, emendandum erit C. Curionē.

CL XII:

V T eum primum nominem] Primo, o. l. s. quod
tamen abiudico.

CL XII:

P L A C V I T L. Catulo] Sic omnes ferē l. scri
pti, Q. L. Catulo, quod ego interpretor, Q. Lutatio Ca
tulo, ut in Acad. innumerabiles Q. Lutatij Catuli.

CL XII:

M L A B E O N I] Glabroni, emēdo, quod ex quo
dā loco ep. ad Att. licet intelligere, quo in loco horum fe
rē, qui hic appellantur, omnium mentionē facit. Cōsula
riū putat leuiores fuisse, Catuli, seniliij, Lucullorū, Cu
rionis, Torquati, Lepidi, Gellij, Volcatij, Figulij, Cotta, L.
Cesaris, C. Pisonis, et M. Acilij Glabronis, Silani, Mure
ne designatorū Coss. Hic aut Glabrio C. Pisonis collega
fuit in consulatu. L. Col. liber sententiā nostram cōprobat.

CLXIII.

D. SYLLANO] *Sillano, o. l. n. ego de auctori
tate ueterum monumentorum, Silano.*

CLXIII.

QVI tunc erant Cos.] *Tum, o. l. n.*

CLXIII.

QVI non mihi uitam sua, liberos, fortunas] *Sic
o. l. n. uitam suam, fortunas, liberos, quem ordinē quoq;
seruauit in Pisonē. A. me se habere uitam, fortunas, libe-
ros, hoc amplius, quod d. referret acceptam, non acceptum
probant, quod placet.*

CLXIII.

QVI duo ē consulari numero] *sic loqui solet la-
tina consuetudo, ut dicat, ē numero disertorum, amicos-
rum, ciuū: ē numero tribunorū militum, centurionū,
equitum: cuius rei plurimā exempla apud M. Tullium,
& Casarem passim licet inuenire. tam L. iuius, ut pro-
pius accedam, L. ix. Legatos, inquit, ē consularium nu-
mero mitterendos ad eum senatus censuit. Et Suetonius in
T. Vesp. Curatores restituisse Campaniē ē consulariū
numero sorte duxit. Quorū sum haec inquires ē ut uideas
rectum ne sit, ē numero consulari; an consulariū pro
cōsulari reponendū sit: praesertim cū hoc et eiusmodi cete-
ra p. notas scriberetur, ut ex eo facile error creati potue-
rit.*

CLXIII.

HUIVS ego alienus consilij consul usus sum]
Huius ego consilij alienus c.

CLXIII.

QVID ad eum unquam de rep. retulisti?] *Et
quid, o. l. n. equid, ego, res perspicua.*

CLXIII.

PVTATOTE eum Phormioni alienū, tū Gna-
toni. c.] *Tum pro eum mihi magis arderet: sed o. l.
refragatur.*

CLXIII.

QUALIS siquidem nunc esset] *Qualis siquā
nunc esset, o. l. n. quod probō.*

CLXIII.

AD sepulturam corpus uirrici sui negat a me da-
tum] *At, L. Aug. more ueterū, de quo ita Quimilia-
nus, illa quoq; a multis est seruata differentia, ut Ad, cū
esset praepositio, D litteram, cū autē coniunctio, T. accipe-
ret. Item; cum, si tēpus significaret, per Q. si comitē,
per C. si uero quum per duas sequentes un. scriberetur.
frigidiora ipsa alia, ut quid quid C. quarta haberet, ne bis
interrogare uideretur, & quotidie nō cotidie, ut sit quot
diebus, uerum haec iam etiā inter ipsas ineptias etuante-
runt. Hic quidem liber modo Ad. modo Ac sine distin-
ctione scribit.*

CLXIII.

DOLEO à te iam omnibus uicijs esse superatū]
In libris antiquis ordo uerborum est immutatus, sic. Do-
leo à te omnibus uicijs iam esse superatum.

CLXIII.

QVI autem tibi uenit in mentem] *Quid, nō quā.
o. l. n. ut hic idem locutus est pro Ros. Com. quid ita Fla-
tio sibi cedere non uenit in mentē? & i. l. de or. Huius
tu (inquit) quid tibi in mentē uenit ita responderet. Lau-
quoq; in Trin. quid in mentem uenit tibi, istae dicta di-
cere? nō ignoro hūc enandē, et Terentii qui pro quapro-
pter usurpare, ut ibi. Nā qui istae tibi incidit suspēctio?*

quia. c. Mihi tamen magis probatur quid.

CLXIII.

VT non modo nō coherentia inter se dices] Ut non modo coherentia, Lang. ceteri cum impressis consentiunt. quos sequor.

CLXIII.

QVANTA tecum tibi esset contentio] Quanta tibi tecum, o. l. u.

CLXIII.

VITRICVM tuum in tanto fuisse scelere fatebare] Fuisse in tanto scelere fatebare, o. l. u. prater unum Gad. qui sic. fuisse in tanto scelere cōprehensum fatebare. Superiorem scripturam sequor. praterquam enim quōd libros & plures, & mensiores auctoris habet; Ciceronem praterea ita locutū fuisse alijs in locis, inuenimus; ut pro Sylla. si hic esset in eodem scelere. qui autem bonorum latinitatis auctoriū ita locutus sit, cōprehensus in scelere, adhuc inueni neminem.

CLXIII.

IT A; quod proprium meum est, laudasti. quod totius senatus est, reprehendisti] Sic o. l. u. ita quod proprie meū est, laudasti. quod totum senatus. c. ut hic idē dixit in ep. fam. quōd tu ipse tam amandus es, tamq; in omni genere iucundus: id est proprie tuum, & pro do. sua. Non igitur in hoc officio, quod fuit praeceptū meū, & pro Marcello. totum hoc, quantumcūq; est, quod certe maximum est, totum inquam tuum est, ualde placet.

CLXIII.

SED qui tantarum rerum repugnantiam non uideas] Tantam, o. l. u. Liber Col. nō qui, sed q; nōnulli,

quia. quod probo. Sic. n. interpunctiones ponendas arbitror. Hec tu non propter audaciam dicis tam impudenter; sed quia tantam rerum repugnantiam non uideas. Nihil profecto sapis.

CLXIII.

CONTRA temp. pernicioſa arma] Reip. pernicioſa, o. l. u. perspicue rectum.

CLXIII.

IN quo est tua culpa nulla] Nonnulla, l. Col. recte.

CLXIII.

QV ID tum? non ne cesserunt?] Incorrupta uerba, sed perperam (meo quidem iudicio) distincta. nā sic interpungendum arbitror. Quid? tum non ne cesserunt? illud declarat, quod sequitur. At postea, quod ad tum refertur. Cic. de Prou. con. Tum inquam Bytantij, & postea signa illa, & reliqua urbis ornamenta sanctissimi me custodia tenuerunt.

CLXIII.

OPERIS subſciſus] subſciſus, Lang. Col. Sc. et ceteri l. u. opera autē subſciſus ſunt, non principales (ut ita dicā) ſed proxima, quas ludis, & ferijs, ſ. quas a ſuntione mineri in temp. fori, amicos, ſ. iudijs, ac miſis damus. dicta (opinor) ſubſciſus ab ijs, que in agrorum aſſignationibus ſubſciſus nominantur: q; ſunt tanquā aſſignatorum ſiniū reliqua: de quibus Frontinus, ſubſciſus inquit, eſt quod a ſubſciſante linea nomē accepit. ſubſciſus genera duo: unum, quod in extremis aſſignatorum ſiniū, centuria expleri non poſſit. alterum genus ſubſciſus, quod in medijs aſſignationibus, & integeris centurijs interuenit. quicquid. n. inter IIII li-

C IIII

mities minus, quam interclusum est, fuerit assignatum, in hac remanet appellatione, ideo quod is modus, qui assignationi superest, linea claudatur, & subsecetur: nam & reliquarum mensurarum actus, quibus quid inter normalem lineam, & extrimitatem interest, subsecivum appellatur. idem, & eo plus citā Agēnus & Urbicus tradunt, hac autē, ut scribit Higinus, divisionū atq; assignationum auctores ferē sibi reservabant. Ab hac similitudine igitur operæ, hora, tempora, quæ amicorum, fori, recipi super sunt atq; ex ijs eripiuntur, & quasi subsecantur; quæ nobis reservamus, nec perire sinimus, sed in legendo, cōmentando, scribendo consumimus, subseciva nuncupantur. Quare apud Var. l. i. de Re Rustica. in subsecivum, non subsecivum, apud M. Tul. multis in locis, apud ceteros scriptores eodē modo scribendum est. Hæc ex Angeli Colorij thesauri de promptissimus, quem omnes à litteris non alieni penē venerari debemus, non solum propter eius eruditionem, atque doctrinam propē singularem, sed etiam propter incredibilem quendam in hoc hominum genus amorem & charitatem: ita eius omnis gratia, opes, domus, atq; adeo ipse totus omnibus studiosis patet.

CLXIII:

SED hoc non huius temporis] Hæc, o. l. n.

CLXIII:

SPECTANTE populo Ro.] Inspectante. l. Col. & alij nonnulli. utriusque omnino probabile. mihi tamen hoc magis arridet.

CLXIII:

NEGOCIVM QVE transigisses] Negotiū,

l. n. & ita scribi oportere, docent inscriptiones veterum monumentorum.

CLXIII:

'NISI ille se sub scalas tabernæ librariæ coniecisset] Liber Col. & alter non minoris vetustatis nō sub scalas, sed in scalas, quid verum sit, diiudicandum. Asconij tamen verba subscribere placuit, quæ pro Col. videntur facere. & cum in scalas quasdam Cominij fugisset, hanc eandem rem pro Mil. commemorat.

CLXIII:

QUAM quissquam tum] Tum, à libris v. abest.

CLXIII:

QVID ergo? cum res agebatur, nemo in me dixit: & tot annis post tu es inuentus, qui diceris] L. ueteres partim sentiunt cum impressis; partim pro &, at. nonnulli ut. ut Lang. Col. id quod mihi aditum patefecit ad inuelligandum verum, atq; etiam (fieri potest, ut fallar) inueniendum, sic enim corrigendum puto. quod ergo, cum res agebatur, nemo in me dixit, id tot annis. c. constati autem mendic causam cum quærerem, hanc inueniebam, quod antiqui ut ad, & at: sed, & set: sic quod, & quot: quid, & quæ: id, & it dicebāt. De quot apparet Roma in quodam monumento, in quo ita inscriptum est. Monumentum, quot filius patri face-re debuerat, ipse fecit. de quæ in quadā sanctione in es incisa, hæc sunt verba. id c. ne fraudi esto: ne ue quæ ob eam rem populo dare debento, de it Cere in tabula mar morea vetustissima, in qua cit plurimis alijs hæc quoq; uerba incisa sunt. IN QVO SCRIPTVM ERAT, IT QVOD INFRA SCRIPTVM

EST. Librarij igitur cum ad hunc locum uenissent, hac in re haestantes, uidentes autem, in uerbum non conuenire: ut alius aliud senserat, ita partim in *et*, partim in *at*, nonnulli in *ut* mutauerunt. quod idem opinor euenisse in eum locum, qui est in l. l. de leg. quem infra scripsi. quod qui permouet, cui agi nihil potest, uim quaerit, cuius impunitatem amitti hac lege quirit illud. quod sic emendandum arbitror. cuius impunitatem amittit hac lege. quae illud est intercessor rei male. c. nam cum illud quasi caput legis interpretatus esset: Ast qui turbasset in agendo, fraus actoris esto: Ad aliud hinc proximum cum uellet aggredi, dixit: Quid illud est intercessor rei male. c.

CLXV.

PRAESTANTISSIMO *cive*] *Ciui*, *Lig.* & ceteri ferè. *cive* autem, & *ciui* recte dicitur: ut grammatici tradunt.

CLXV.

AT QVE idem ego, cum iam omnes opes suas, & Reip. Pompeius ad Caesarem detulisset, seroq; eadem sentire cepisset, qua ego ante multo prouideram] *Sen* l. u. *atq;* idem cum iam omnes opes & suas, & populi Ro. Pompeius ad Caesarem detulisset; seroq; ea sentire cepisset, qua multo ante prouideram.

CLXV.

QVI me non solum meis laudibus ornaret, sed etiam honoraret alienis] *Oneraret*, o. l. u. ut *Linus* l. IIII. *Laudibusq;* haud immeritis onerarent, dixit: ut *Præceptis*, *Plautius*: *commoditatibus*, *Terentius*: *promissis*, *Sallustius*.

CLXV.

QVIS enim meum in istius societate gloriosissimifacit nomen audivit] *Scripti* libri, partim *fic*. *Qvis* enim meum in istius facit conscientia gloriosissimifacit. partim hoc modo. *Qvis* enim meum in istius facit gloriosissimi conscientia. In eo congruit uniuersis, quod conscientia non societate probant. quod minime distinet: siquidem non obiecit Antonius Ciceroni, quod socius, sed quod conscius fuisset, hoc ostendit oratio M. Antonij, ex qua locum illum, quem infra scripsi, Cicero transtulit. M. Brutus, quem ego honoris causa nomino, cruentum pugionem tenens Ciceronem nominatim exclamauit, ex quo intelligi debet, eum conscium fuisset, hoc uerbum pro *Cel.* in eadem sententia ponitur. *Qui* non modo a facti, sed etiam a conscientie suspicione abest. & in VI. l. *accus*, non modo eos persequi, ad quos maxima culpa corrumpendi iudicij, sed etia illos, ad quos conscientia contagio pertinebit.

CLXV.

VT fuisse in ista societate uiderentur socij: cum socij non fuissent] *Sic* l. u. ut fuisse in ista societate uiderentur: socij non fuissent, ego sic, ut fuisse in ista societate uiderentur, qui non fuissent.

CLXV:

ALTER etiam Hale] *Abale*, l. u. & ita scribit oportere, docent antiqua monumenta.

CLXV:

AB alienis potius consilium peterent, quam a suis & foris potius, quam domi] *Domo*, l. Lang. quod uehementer placet, ut *Terentius*, *petere cibum & stam*

ma. & de Fin. bon. & ma. Quod possit è macello peti.

CLXV:

Hanc rem in Ciliciam ad hostium stuminis Cydri consecisset] Cilicia, l. u. perspicue rectum.

CLXV:

SI ille ad eam ripam, quam constituerat, non ad contrariam navis applicuisset] Navi appulisset, o. l. u. aperte rectum.

CLXV:

ET hos auctoritate mea censetis] Censet, o. l. u.

CLXV:

IDQVE Reip. praeclarum fuisse tam multos, tum multo ipsis gloriosius est] Tam multos, nullis in scriptis l. reperitur. Itaq; sic arbitror scribendū. Idq; Reip. praeclarum, fuisse tam multos, ipsis gloriosius est. sententiam meam confirmat Col. L. in quo pro tum, scriptum est tam.

CLXVI.

CVR mihi potissimum? qui sciebam] Libri veteres partim cum impressis consentiunt: partim pro qui, quid, ego, quod. Supponit enim rationem, qua probabat Antonius, Ciceronem fuisse consciū. Cur tibi (inquit) potissimum recuperatam libertatem gratulatus est? quod sciebas. Itaq; in extremo notam interrogandi apponerem sic. Cur mihi potissimum? quod sciebam? ut illud pro Mil. quae causa cur Romam properaret? cur in noctem se conijceret? quid afferbat festinatio? quod heres erat?

CLXVI.

OMNES enim in culpa] Nonnulli u. l. erunt.

quod tamen rejicio.

CLXVI.

RELIQVORVM quam velis causam esse] Quam velis esse causam, o. l. u. quod & compositione mihi videtur esse concinnius, & numero.

CLXVI.

HOMICIDII rei sunt, an iudices libertatis] L. g. homicidae rei sunt. Col. homicidae ne sint. nonnulli ne iustatis non minoris libri, homicidae sint. nemo quidem certe (de antiquis loquor) homicidij. quorum consensus, etsi libri impressi plus concinnitatis mihi habere videntur, si quidem paria paribus referunt: silentio tamen praetercudum esse non duxi: praesertim cum id uerbum neq; superior (quod sciam) neq; Ciceronis atas usurparet. quod si non contemnimus, postremum sequemur.

CLXVI.

COGITATIONEMQVE sobrii hominis ad punctum temporis suscipe] L. u. partim cum impressis consentiunt: pleriq; punctum tantummodo: nonnulli puncto. omnes probabiles.

CLXVI.

SVSCIPE. & ego, qui sum illorum. c.] Omnes fere l. u. suscipiet. ego, Col. suscipe. ego. quod probabilius est, quidam, etenim, reposuerunt. quod etiam mihi magis arrideret, si vel unum modo librum scriptum haberet auctorem.

CLXVI:

CVR legatorum numerus additus] L. Lang. & alij multi, est additus. Col. numerus actus, ego, auctus

emendaram. quod postea nescio cuius liber, uetus quidem certe, mihi penitus confirmauit.

CLXVI:

HAEC est summa cōclusionis meae: quoniam scelerate à te liberati sunt, ab eodem te amplissimis praemijs dignissimi indicati sunt. Dignissimos iudicatos, l. Col.

CLXVI:

QUAE enim res unquam (pro sancte Iupiter) non modo in hac urbe, sed in omnibus terris est gesta maior? quae gloriosior, quae commendatior erit hominum memoria sempiterna? Erit, inducendum est, mea quidem sententia, quae tamen unius l. scripti auctoritate nitatur.

CLXVI:

IN huius me consilij societate, tanquam in equum Troianum, includi cum principibus non recusō. Sic o. l. u. in huius me consilij societatem, tanquam in equum Troianum, cum principibus includi non recusō.

CLXVII:

QUANQUAM quidem illud fuit, ut tu dicebas, omnibus bono, qui uni seruire nolebant. Sic l. Col. quanquam illud quidem fuit, ut tu dicebas, omnibus bono, qui seruire nolebant. Lang. & cum eo plerique, in seruire. ego Col. sequor: siquidem in seruire est obsequi, & omnia dicere ac facere ad uoluntatem alterius, ut tuis commodis seruias. Seruire, ut ego seruitutis oppressum esse. Ad quod certe M. Tullius uoluit dicere. Iam uides, uni seruire, alienum esse. dicit enim quispiam, ergo pluribus, non uni seruire uo-

lebant? quod absurdissimum est. Ambitus etiam principium, ut Col. seruat, multo lenius est.

CLXVII:

QUI modo non seruis, sed etiam regnas. Qui modo non seruis, Lang. ceteri cum impressis consentiant, quibus assentior.

CLXVII:

CONTURBATUS esse mihi uideris, o. l. u. quod placet: ut sinem uersus nimis insignis effugiamus.

CLXVII:

LIBERABO te metu. Libero, o. l. u.

CLXVII:

EGO te dico tantum gaudere. Tantum gaudere dico, o. l. u. & certe sic uerba procliuus currere uidentur.

CLXVII:

ATQUE omne illud tempus. Atque illud omne tempus, o. l. u. & oratio lenior.

CLXVII:

FLOREM nobilitatis, ac iuuentutis. Atque, Lang. & cum eo plerique.

CLXVII:

AC non ij maxime, quorum ego uita consulebam, spe uictoria elati obstiterunt. Hoc amplius, o. l. u. ac non ij maxime mihi. c.

CLXVII:

TV nunquam in hoc ordine. Sic omnes fere l. u. tu certe nunquam, quod ita placet, ut mihi nunc denique enticia huiusce circūscriptionis perfecta esse uideatur.

CLXVIII.

SED qui istuc tibi uenit in mentem?] Quid, o. l. u. de hac parulo ante diximus.

CLXVIII.

TE is, quem nunquam uidisti] Sic o. l. s. Te is, quem tu uidisti nunquam.

CLXVIII.

L. Rubrius Cassina] L. Col. Cassinas. aliter, Cassinas. e Cassino scilicet oppido. atq; hoc quidem probant inscripiones ueterum monumentorum. T. Cl. Cassinati conuigi bene merenti fecit Virginia. sic Rome in quodam sepulcro inscriptum est.

CLXVIII.

QVEM nunquam uiderat, ac ne unquam saluauerat] Ac nunquam, l. u.

CLXVIII.

VINI exhalandi, non acuedi ingenij causa] Non ingenij acuedi, o. l. u. placet.

CLXVIII.

DECLAMITAS. tum uero adhibes loci causa magistrum. c.] Et uero, l. Col. & alij nonnulli.

CLXVIII.

IN te, & in tuos dicta dicere] Dicta, in quibusdam l. u. non est: quos ille, qui de cla. Rhet. scribit, eo probat, si tamen non mendose scriptus est. Is etiam hoc amplius, quod no, in te que uellet diceret, sed, in: quem uellet diceret, scriptum habet. l. Col. & Lang. impressos uentur.

CLXVIII.

DVO millia iugerum] Iugera, o. l. u.

CLXVIII.

DICAM alio loco de Leontino agro, & de Campano.] Et de Leontino agro, o. l. u. quod placet.

CLXIX.

QVAMVIS qui fortune uicio, non suo decoxisset] Quamuis quis, l. Col. quod placet.

CLXIX.

PER regulas dimittere] Ego, dimittere. et si o. l. contra sentiant. ut Liu. dec. III. Multi proxima nocte fumibus per murum demissi.

CLXIX.

TANTVM enim pro te intercessisse dicebat] Sic tres l. u. in queis Col. Tantum enim se pro te intercessisse, quod minime displicet: sic enim uideo Cicronem locutum in. V. l. Lep. ad Att. Calcar admouet, intercessisse se pro is magnam pecuniam.

CLXIX.

ITER Alexandriam] Itur, Lang. nonnulli, tum.

CLXIX.

CONTRA Senatus auctoritatem, contra religiones] Liber Marcelli Cernini Cardinalis, quem: pro eius eximia uirtute, atq; dignitate causa honoris appello: non religiones, sed religionem. quod uehementer probat, etenim in legendo, ac peruoluendo Cicrone obseruauit, quoties hanc eandem rem commemorat (commemorat autem sepiissime) toties non aliter locutum esse, ut in Pis. Auderet, quam prouinciam P. Lentulus amicissimus huic ordini, cum & auctoritate Senatus, & forte haberet, interposita religione sine ulla dubitatione deposuisset; eam sibi tum adsciscere, tum etiam si

religio non impediret. c. Sed quid te obtundo? Sexcenta loca sunt in ep. ad Lentulum.

CLXIX: Enim, in l. u. non est.

CLXIX:

CVSTODITVS sum à te: tu à me obserua= tus in petitione Quæsturæ. Cultus pro custoditis, l. Col. quod placet, quod autem sequitur, in eo nonnulli pro obseruatis reposuerunt aditus, credo ob eam causam, quod d. ijs absurdum uidebatur, M. Tullium, qui multis annis natu erat maior, omnibusq; honoribus usus, Antonium obseruasse: quod ut ijs consonum uideatur, huc uerba quedam ex li. de or. tr. adtulimus. Cum Aedilitatem peteret Crassus, cumq; maior natu, etiam Consulatus Ser. Galba affectaretur, iam contra illos omnes libri faciunt.

CLXX:

ADMOLAS egens ad Tribunatum. Pro egens, l. Col. habet eius. quod quamquam duriusculum mihi uideatur: quia tamen et paulo infra dicit, iste uenditum, atq; emancipatum Tribunatum consilijs uestris opposuit, et liber hic non mediocri uetus est, præteritò silentio non placuit.

CLXX:

V T. in eo magistratu, si posses, uirici tui similis es. Viri tui similis, o. l. scripti. optime. his autem uerbis Curionè designat, qui superiore anno Tribunus plebis fuerat, emptusq; à Cesare ab eius causa. pertinaciter steterat. quid autem sibi hæc uerba uelint, ex eo loco intelligere licet. Sed cito interuenit Curio, qui te à

meretricio quæstu abduxit; et tanquam stolam dedisset, in matrimonio stabili, et certo locauit. Sic etiam locutus est post red. ad sen. eaq; dixit, quæ si eius uir Cati lina reuicisset, dicere non esset ausus.

CLXX.

QVAE in nos, fortunamq; nostras, id est uniuersam Remp. id est in uniuersam, o. l. u.

CLXX.

IN minoribus peccatis. Minoribus in peccatis, o. l. u. multo elegantius.

CLXX.

NONDVM tot luminaribus extinctis. Luminibus, tres l. u. in. queis Col. quod ita placet, ut non dubitem, quin hoc uerum, illud alterum subdititum sit.

CLXX:

NEQVE frequens Senatus agendo. Sic omnes ferè l. u. neq; R. eques, aut Senatus, quod tamen minime placet. Col. cum impressis facit.

CLXX:

MVLTTIS ante cæcatis. Multis rebus ante tempestatibus, nonnulli u. l. in. queis Col.

CLXX:

CAESARI perturbare omnia cupienti. Omnia perturbare, o. l. u.

CLXX:

CAVSAM dementissimi sui consilij. Sua dementissimi, o. l. u.

CLXX:

CIRCUNSCRIPTVS esse Antonius. Circumscribitus à Senatu esse, pleriq; l. u. in. queis Col.

CLXX: SED nihil de Cesare] L.s. partim nihil Casari,
partim nihil Casari.

CLXXI. EXEQUI fugam illam, clademq;] Exequi cla-
dem illam, fugamq; o.l.s.

CLXXI. VNOQUE verbo Remp.] Mihi omnino magis
arideret, si dempta coniunctione diceretur: ut Cato
usus est. & si bilis atra est; & si lienes turgent; & si
cor dolet; & si iecur, aut pulmones, aut præcordia;
uno verbo omnia sana faciet, qua intro dolitabunt. &
Plaut. in Rud. quanquam hic quidem plene enunciauit.
Fraudis, sceleris, parricidij, periurij, plenus, legirupa,
impudens, impurus, inuerecundissimus, uerbo uno absol-
uam. leno 'st. quia tamen uideo Græcos ita loqui: nam
quod uno uerbo nostri, illi ἐνὶ λόγῳ, Plato in Lyside, ἀν-
ἀττί τινας μὴ οὕτω σέ δ' ἐνάς δ' ὁμοκαλοῦσιν ἐν δ' ἑάμονε
εἶναι; καὶ ποιῆν ὄτι βούλοιο; καὶ δ' ἡμέρας ὄλης τρε-
φουρί σ' ἐεί τῶ δουλεύοντα, καὶ ἐνὶ λόγῳ, δ' αἴθου ἄν ἐπι-
θυμῆς οὐδ' ἐν ποιῶντα; & librorum antiquorum ne
unus quidæ mecum facit: idcirco immutare nō ausim.

CLXXI. IN seminibus causa est arborum] Est causa ar-
borum, o.l.u.

CLXXI. SIC iste Reip. causa belli] Sic iste huic Rtip. o.l.
u. quod summo opere placet.

CLXXI. RESTITVEBAT multos calamitosos] Da

mnosos, Lang. ut fortasse emendandum sit, damnatos.
hoc certe uoluit dicere.

CLXXI. QUOD de patruo dicebatur] De patruo tuo,
nonnulli u.l. in quæis Col.

CLXXI. EGO tamen, quoniam condemnatum esse pro ni-
hilo uis] Et ego tamen, quoniam condemnatum esse,
pro nihilo est, l.u.

CLXXI. HOMINEM uero omnium nequissimum] Ve-
ro, omnibus antiquis l. auctoribus delendum est.

CLXXI: LEGE, quæ est de alca] O.l.u. qui tamen nō se
mibi satis coprobāt, hoc modo, uel lege, quæ est de alca.

CLXXI: NON uero illo, & mimico nomine] Non noto
illo, o.l.u.

CLXXI: VOLVMNIAM salutabant] Consulabat, o.l.u.

CLXXI: SEQUEBATVR rheda cum lenonibus: co-
mites nequissimi] Sic nonnulli u.l. sequebantur rheda
cum lenonibus comites nequissimi. quos probō: ut pro
comitibus nequissimis, meritorios pueros intelligat. id
quod paulo infra apertius dicit. Ingenui (inquit) pue-
ri cum meritorijs, sorta inter matres familias uersa-
bantur. Rheda autem 'st sexti casus: ut Sallustius di-
xit, equo circumiens: & alter nescio quis, scriptor cer-
d iij

te non malus, equo sequi. Petrus Victorius, quæ honoris causa nomino, corrigendum putat. sequebatur rhæda cum Leonibus: comites nequissimi. & mehercule opinionis suæ librum, illum quidem non antiquum, sed tamen scriptum, ad stipulatorē habet. Arbitratur enim vir doctissimus, Cicero nem id significare uoluisse, quod Plinius l. V. H. memorie prodidit. Primus, inquit, Leones Rome ad currum iunxit. M. Antonius, & quidem civili bello, cum dimicaturū esset in Pharsalicis campis, nō sine ostento quodam, tempore illo generosos spiritus iugum subire coactos, prodigio significante. nam quod ita uelut est cum mimæ Cytheride, supra monstra etiā illarum calamitatum fuit. Hæc Plinius: quæ Plutarchus, quæ Cicero ipse tradidit. ego autem præterquam quod pro uno illi possum uiginti ad stipulatores regere, in eis treis uetustissimos: præterea, qui ita loquere, ut diceret, Rhæda cum equis, rhæda cum mulis, id est rhæda mulis iuncta, neminem adhuc inueni. Tam uero ut rem tam inuistatam, ac penè portenti similem tam breuiter attingeret, nec illos in ipsam orationis aculeos emitteret, adduci ad credendum nullo modo possum. Tu igitur iudicium adhibebis: idq; eliges, quod ad locum aptius conuenire iudicabis.

CLXXI:

DIFFICILIS est sanè reprehensio: & lubricus uersatus in bello est. Difficilis est sanè reprehensio, & lubrica. A. l. u.

CLXXI:

NIHIL de genere belli dicam. De belli genere, o. l. u.

CLXXI:

VICTOR Theſſalia] È Theſſalia, l. u.

CLXXII.

QVI tunc tecum fuerint] Tum, o. l. s.

CLXXII.

FAC te dedisse mihi, quod non ademisti] Fac id te, l. Col.

CLXXII.

MEQUE à te habere uitam, quia à te non sit erepta] QUæ à te, c. nonnulli u. l. in quæis Col.

CLXXII.

LICEAT nunc mihi, c.] Ne pro nunc, omnes ad unum libri scripti. in primo uerbo inter se dissentiant: nam partim liceat, partim licet defendunt: mihi neutrum placet: corrigendumq; arbitror, licuit ne: mihi enim hoc sentire Cicero uideretur, esto, sit beneficii, quod me nō occideris, cum posses: ueruntamen, etiam si maxime uoluisset, ut uolebam, potui ne illud tueri, cum postea conuicijs me conſideris, atq; orationem contumeliosam in me euomeris: quod tibi certe faciendum non fuit, si tuum erga me beneficium tueri uolebas: cum præsertim me par pari relaturum uideres. si extrema uerba diligenter attenderis: intelliges profecto, licuit, non liceat, neq; licet, conuenire. Sed testificor sententiam meam: nihil affirmo.

CLXXII.

IN sinum quidem, & complexum tuæ mimulæ] Et in complexum, o. l. u.

CLXXII.

TOT diebus tibi uitam] Tibi tot diebus uia, o. l. u.

CLXXII.

IN urbe auri, & argenti] Et inducendum de au-
 storitate omnium u. l. & elegantiae.

CLXXII.

CVM esset ille Alexandria] Cum ille esset Alex-
 andria, nonnulli u. l.

CLXXII.

BENEFICIO amicorum eius] Eius, d. l. Col.
 ibest.

CLXXII.

CVM Hippiā uinere, & equos uectigales Sergio
 mimo tradere] Sic L. Lang. cum proprio uinere, &
 equos uectigales seruo. c. Sed falsitatis (ut ita dicam)
 coniunctur testibus, Plutarcho. s. ceterisq; rerum ge-
 starum M. Antonij narratoribus, qui isdem nominibus
 eosdem nominant. cum autē dicit, equos uectigales An-
 tonium Sergio mimo traditurum : hoc accipio, equos
 quatuor factionum, quibus uectigal erat impositum,
 nulla pecunia Sergio locaturum. quod autem ij pen-
 derent uectigal, declarat Asonius, cuius uerba subscri-
 psi. Diximus iam supra, sylle ludis, quos propter uictori-
 am fecerat, quadrigas C. Antonium, et alios quosdam
 nobiles homines agitasse. praeterea Antonius redemptas
 habebat ab erario uectigales quadrigas : quam redem-
 ptionem senatori habere licet per legem.

CLXXII.

DE iniquissimo genere leuitatis] Nequissimo, l. u.
 perspicue uerum.

CLXXII.

IN caetu uero populi] Deest, Romani. id apud

Quint. l. v. III. apparet. singula (inquit) incrementum
 habent per se deforme, uel non in coetu uomere : in coe-
 tu etiam non populi : populi etiam Romani. Superiora
 quoq; membra aliter apud eundem scripta sunt. si hoc
 tibi inter coenam, & in illis immaribus poculis tuis acci-
 disse : quis non turpe duceret ?

CLXXII.

CAESAR Alexandriam se recepit] Sic o. l. s.
 ego tamen non dubito, quin emendandum sit, Alexan-
 dria : siquidem similis ueri est, hoc esse factum d. Ca-
 sare, cum se Romā ex Aegypto recepit, quam dum
 esset Alexandriae. Sed quid ego argumentor ? id Plu-
 tarchi uerba, quae infra scripsi, declarabunt. διὸ καὶ
 κίσσερ ἰπαινεύσαν, δ' οὐκ ἀγνώσκον τε συγγνωμὴν ἐδ' ὠκε, καὶ
 τὸ τρίτον αἰετρεῖς ὑπάτος, οὐκ ἀγνώσκον, ἀλλὰ λέγειν ὅτι
 αἰετο συνερχόμην. τῶν δ' ἐ πομπῆσι παλουμένη οἰκίαν
 ἀνίστατο μὲν ἀγνώσκον, ἀπαύτωντες δ' ἐ τῶν τιμῶν ἤσασ-
 νάκτε.

CLXXII.

SI QVIS Reip. sit infelix, felix esse non potest]
 L. Col. & alij alij sic. Nisi qui Reip. sit infelix, felix
 esse nemo potest. ut fortasse ita corrigendum sit. Nisi qui
 Reip. sit felix, felix esse nemo potest. In hoc certe omnes
 libri scripti consentiunt, quod d. nemo, pro non habent.

CLXXII.

CIRCA hastam illam] Circum, liber uetus, atq;
 alter : in quibus Col.

CLXXIII.

MALE parata male dilabuntur] Parata, l. L. Ag.
 & alij nonnulli : sed perperam : nisi Sex. Pompeio si-

dem abrogamus. Partus (inquit) & pro nascendo ponitur, & pro parato. Neuius. Male parata male dilabuntur. & Plaut. in Poen. male partum male disperit.

CLXXIII.

CARYBDIN Dico: quæ si fruit: fruit animalium] Vnum, l. u. Quintilianus, & Seneca.

CLXXIII.

NON enim semper iste felix] Ipse, o. l. u.

CLXXIII.

VRBES, & regna] Hoc amplius o. l. s. urbes, & regna celeriter.

CLXXIII.

OS importunissimum] Impurissimum, nonnulli u. l. ut in V. Atq; in me absentem orationem ore impurissimo enomiât. uetustiores tamen libri scripturam impressam comprobant. & M. Tullius in oratione post reditum ad senatum, si modo, inquit, uultum importunum in forum detulisset.

CLXXIII:

VIOLENTVS, & furens] Nonnulli s. l. uolentus.

CLXXIII:

NEQVE rebus exteris magis laudandus] Extermini, pleriq; l. u. in quæ sc. ut pro Plancio locutus est, quem externis, quem domesticis nonnullis rebus inferiorum, quàm te.

CLXXIII:

ILLAM suâ suâ res sibi habere iussit: ex duodecim tabulis causam addidit: exegit] Omnino mihi probantur impressi libri: siquidem Plautus quoq; in

Mercat. hoc idem uidetur ostendere. Vxor (inquit) uiro si clam domo egressa est: foras: uiro sit causa: exigitur matrimonio. placuit tamen testatum relinquere, quid libri scripti sentirent: nam partim clausa, partim claus, partim claus ademit: nonnulli, adiecit: nemo quidem certe causam. Quinetiam apud Non. Marcelum uerbum exigo exponentem, atq; huiusce loci testimonio utentem ita scriptum est, claus ademit, forasq; exegit. in superioribus quoq; uerbis libri v. inter se disident: nam partim ex duodecim tabulis, partim, ex duodecim, tantummodo: & certe utroq; modo locutus est M. Tullius. primum peruagatum est: alterius exempla supponemus. Dicebamus enim pueri duodecim, ut carmen necessarium. & paulo ante. tam cætera in duodecim minuendi sunt sumptus. Hæc de leg. l. ij.

CLXXIII:

DIXISSET aliquando. credo auus tuus se & Consulem, & Antonium] Sic l. Col. dixisset, credo, ali quando auus tuus & Consulem, & Antonius: ut fortasse ita sit emendandum. Dixisset, credo, aliquando auus tuus, & Consul, & Antonius.

CLXXIII:

NISI solus esses Antonius] Sic l. Lang. nisi solus Ant. scilicet, nisi si solus Ant. Col. nisi tu es solus Antonius, quem sequor.

CLXIII.

QVORVM Casar nonnullos fortasse seruasset.] Quos Casar ut nonnullos, o. l. u.

CLXXIII.

TESTAMENTI, ut ipse dicebat, filius] Sic

o. l. u. testamenti, ut dicebat ipse, filius. nonnulli, non illi quidem veteres, sed tamen scripti, pro testamenti testamento: quod tamen absurdum: nam in II. quoq; l. de leg. heredem testamenti dixit.

CLXXIII.

A C ne potuit quidem] At, nonnulli s. l.

CLXXIII.

NVM sibi soli uicit] Nonnulli u. l. in queis Col. nō.

CLXXIII.

EXCLUSIS tuis uocibus] Execussis, o. l. u. summopere placet. Idem dicit, quod his uersibus Tibullus. Magna loquor: sed magnifice mihi magna locuro Executiunt clausis fortia uerba fores. Utitur hic ipse pro Sylla. Qui si attulerint neruos, et industriam; mihi crede, excutient tibi istam uerborum iactationem.

CLXXIII.

A D prædas tuas milites misit] Ad pedes tuos, liber unus, atq; alter: in quibus Col. qui quidem in hanc me opinionem duxerunt, ut emendandum putarem, prædes tuos: quod idem hoc loco mihi uidetur significare uoluisse, quod paulo post ijs, quæ subscriptis, uerbis. Ne L. Plancus prædes tuos uenderet. Antonius enim Pompeij bonis empsis de Cesare, ei prædibus cauerat: ad quos, ut etiam ad Antonium, cum dependere nollet, misisse milites Casarem, uerisimile est, id argumentum etiam non nihil sententiam meam confirmat, quod in loco supra prolato non solum Col. sed etiam Lang. & alij aliqui libri non prædes, sed pedes scriptum habent. ibi autem prædes esse scribendum, apud hunc ipsum l. XII. ep. ad Att. de hac ipsa re loquentem apparet. Hes-

ri (inquit) cum ex aliorum litteris cognouissem de Antonij aduentu, admiratus sum, nihil esse in tuis: sed erant pridie fortasse scripta, quam date: neq; ista quidem curo: sed tamen opinor propter prædes suos accurrisse.

CLXXIII.

SORDIDATA mancipia] Mancupia, Lang. ut Varro de lingua lat. in lege mancipiorum.

CLXXIII.

PROFECTVS est tamen aliquando in Hispaniam] Tandem aliquando, o. l. u.

CLXXIII.

CONSILIVM à principio reprehendendum] A primo, o. l. s. ut in ep. ad Att. uitam à primo ita tibi esset uisum.

CLXXIII.

TV uero qui es?] L. Lang. Sc. Col. quid es? alius non minoris uetustatis, qui cum recentiores ferè faciunt, quid censet? quod probō.

CLXXIII.

FVERIT partium hæc causa communis] Fuerit hæc partium, o. l. u. lenior certe constructio.

CLXXIII.

IN quæ tu inuaseras] Quæ tu, Lang. & alij non nulli. utraque probabilis.

CLXXIII.

Hæc cum peterent armis ijs, quorum erant legibus] Repeterent, nonnulli u. l. quod probō.

CLXXIII.

NARBONAE] Narbone, o. l. per sicque rectum.

CLXXIII:

NARBONA reditus?] Narbone, o. l. de Narbone Marcio Cicero pro Font. & Velleius Paternulus, qui hanc coloniam deductam tradit Porcio, & Marcio Coss. ex quo existimari potest, à Marcio Marcij nomen traxisse. quod autem sequitur, reditus? & tamen querebat: id sic L. Col. reditus eius? iam querebat. c. reditus eius, placet: tamen non iam probò. sic igitur corrigendum est, Reditus eius? tamen querebat.

CLXXIII: TOTO

VOLVI etiam si possim?] L. u. si possim, etiã recte.

CLXXV. VI

NVLLIS nec caligis?] Gallicis, Aul. Gellius.

CLXXV.

NE tu mecum idem in gratiam redeas?] Ne tu idem eum. c. o. l. u. refer ad aureis: probabunt.

EX omnium omnibus flagitijs?] Ex omnibus omnium flagitijs, L. Col. & certe, plus habet concinnitatis.

CLXXV. VI

QVAM quod qui magister, c.] Quam quod, d. Col. & nonnullis alijs u. l. abest: quod vehementer probò.

CLXXV. VI

CVM caligis?] Gallicis, Gellius.

CLXXV.

IND E Cassia celeriter ad urbem aduectus?] Cisso, non cisso, emendandum est. breuius, n. prima syllaba.

CLXXV.

NE L. Plancus predes tuos?] Suos, aut, habuisti, emendandum

emendandum.

CLXXV.

POPVLVM in te dicentem etiam reddidisti?] populvm etiam dicentem in te, o. l. s.

CLXXV.

FACTVS e?] Factus es ei, o. l. u. ualde placet.

CLXXV.

IMPVLVS S, elusus, inductus?] impulsus, inductus, elusus, o. l. u.

CLXXV.

VIDE, etiã ne facilius?] uide, ne etiã, o. l. s. recte.

CLXXV.

RELIQVI magistratus etiam inspectionem?] Varro de lingua lat. spectare, dictum, inquit, ab antiquo, quo etiam Ennius usus est. Vos epulo postquam spexit. & quod in auspicijs distributum est, qui habeant inspectionem, qui non habeant. Sex quoque Pompeius, spectio, inquit, in auguralibus pro aspectione ponitur. horum auctoritate ductus octo abhinc annis spectionem emendaram opinionem meam L. Col. approbatit.

CLXXVI.

DIXIT Dolabella comitia aut prohibituã, c.] Dixisse, o. l. s. ego, dixit se: nisi forte eodem modo dictum est, ut illud pro Rosc. Am. Te ne, cum ceteri socij tui fuissent, ac se occiderent: ut hoc iudicium non de illorum preda, sed de huius maleficio fieri uideretur, potissimum tibi partes istas deponuisse? & Terentij. seruum fortunas meas me comississe futili? & Catois apud Gellium. Insignitas iniurias, plagas, uerbera, uibices, eos dolores, atq; carnificinas per dedecus, atque maximam con-

tumeltian inspectantibus popularibus suis, atque multis mortalibus te facere ausum esse? quod tamē nō placet.

CLXXVI.

IMPLICATA inficitia] Inficitia, Lang.
CLXXVI.

S.I. nescit, quod augurem, nec facit. c.] L. Col. nec scit, quod augurem. c. quod mihi quidem multo elegantius, & concinnius videtur.

CLXXVI.

AT QVE illo die recordamini. c.] Atq; ex illo die, o. l. s. optime: siquidem non illo die solum, sed ex illo die ad idus Mart. tam abiectus fuit.

CLXXVI.

SECUNDA classis vocatur] Vocatur, a l. u. abest.

CLXXVI.

FVTVRVM esse prouideras] Prouideras, o. l. u. sequor impressos.

CLXXVI.

CONSVL. consuli obnuntiasti] Numtiauisti, o. l. s. & certe omnibus in locis, quibus huiusce rei mentionem facit (facit autem plurimi) semper nuntiare, nunquam obnuntiare dicit. proba.

CLXXVI.

SED ne forte multis rebus gestis M. Antonij re una pulcherrima. c.] Ex multis rebus, o. l. s. apte rectū.

CLXXVI.

IN porticu numitia] Lang. minuitia: nonnulli, minusia: ego, Minuitia, auctoritate Violoris adductus. Regio (inquit) nona circum Flaminium continet, & sta

bula quatuor factionum sex, porticum Philippi, Minuitian ueceum & frumentariam. Aliter haec uerba se habent in libris impressis: nos ea subscripsimus, ut erat in libro litteris Lang. conscripto.

CLXXVI.

QVAE potest esse turpitudinis tanta defensio?] Tanta, nonnulli u. l. quod summopere placet.

CLXXVI.

TE esse consulem] Consulem esse, o. l. u.
CLXXVI.

AVCTOR regni inuentus esses] A. L. Col. & alijs nonnullis inuentus abest: & certe superuacaneum est, nec dignum Ciceronis elegantia.

CLXXVI.

PARTEM habes sensus] Sensus habes, ijdem libri.

CLXXVI.

CRVENTAT oratio] Cruciat, Lang. & non nulli alij: quod reijcio.

CLXXVI.

VIRORVM summorum gloriam] Summorum uirorum gloriam, o. l. s. & aures probant.

CLXXVI.

QVID indignius, quā uiuere eum?] Sic o. l. u. non ne indignus tu uereri? non ne indignumst uiuere eum, fortasse corrigendum est.

CLXXVII.

AT etiam inscribi iussit in fastis, ad luperalia C. Caesari. c.] A scribi, o. l. u. optime. hoc amplius ego: quod interualli notam non post festis, sed post luperca

lia appono sic. At etiam ascribuisse in fastis ad Iuper
calias. Casari. e. indicat locus ep. ad Brut. Ego enim D.
Bruto liberato, cum letissimus ille civitati dies illuxisset,
idemq; casto Bruti natalis esset: decrevisti, ut in fastis ad
eum diem Bruti nomen ascriberetur. Ascribentur au-
tem quid in fastis ad aliquem diem sic. Hoc die (exem-
pli gratia) Brutus erupit Mutina: Antonius Casari reg-
num detulit, Casar uti voluit: hoc in fastis antiquis
apparet.

CLXXVII.

IN legibus, & iudicijs] Et in iudicijs, o. l. u.

CLXXVII.

L. T A R Q V I N I V S regno exactus] Lang.
cum eo multi alij. L. Tarquinius regno pulsus, exactus.
quo animadverso, pro certo putavi, regio pulsus, esse
glossa: siquidem, regibus exactis, exactor regum, re-
cte sine aditione dicitur: sententiam meam Col. li-
ber approbavit: sic igitur emendandum, Tarquinius
exactus.

CLXXVII.

S P. C A S S I V S, sp. Melius] vltimum pre-
nomen a Lu. abest: & certe superuacuum est: an
bobus enim idem pronomen erat.

CLXXVII.

T V M etiam tuum de auspicijs iudicium] Pro-
tum, Lang. & ceteri ferè, Num. quod probò: hoc
enim sentit Cicero, fortunam quidem populi Ro. illum
diem suscipisse, non ramen iudicium M. Antonij suscip-
tisse: qui quidem interfecto Casare statim Dolabellam
sibi collegam esse voluisset: quo facto se auspicia emen-

tium esse iudicavit. Sic igitur scribendum, Num eti-
am de auspicijs iudicium interitus Casaris suscipit?

CLXXVII.

Q V O D ijs de rebus] iis rebus, Lang. Col.

CLXXVII.

Q V A E formido illa die?] illo die, Lan. & Col.
& recte: siquid ponderis apud nos habet Pedianus.

CLXXVII.

O' M E A semper frustra verissima auguria] O'
mea frustra semper, o. l. s. aures probant.

CLXXVII.

I R E N T, & redirent] Irent, redirent, o. l. u.

CLXXVII.

E Q V I D E M inuitus] Et quidem inuitus. aperte
uerum.

CLXXVII.

N O N diuturni magister officij] Diuturnus, o. l.
si impressos tueret ipse Tullius de officijis uerba sub-
scripsi. Malus enim custos diuturnitatis metus.

CLXXVII.

A' T E non discessit audacia] o. l. s. discedit: &
hoc quidem rectum.

CLXXVII.

F V N E R I Tyranni illius sceleratissime presu-
sti] Sceleratissimi, o. l. s. recte, meo quidem iudicio.

CLXXVII.

F A C E S incendiisti, & eas quibus semitulum la-
tus illius est] Semitulum ille est, Col. l. praclare hoc
uerbo quoque pro Mil. usus est. Infelicissimi lignis se-
mitulatum, nocturnis canibus dilaniandum reliquisti.

Vsulare dixit auctor obsceni carminis: Ambustulatum Plautus.

CLXXVII: HIRARDHET

V T eius omnem propter proximum, c.] Vt eius regni, o. l. u. quod tamen opinor esse glossam, quod autem sequitur, Tolleres metum: metum tolleres, L. Col. quem sequor: hic enim numerus uiget, ille alter iacet.

CLXXVII: HIRARDHET

NVM me igitur fefellit? Nū igitur me, o. l. u.

CLXXVII: HIRARDHET

POTVIT sui esse dissimilis? Sui potuit esse, o. l. u. multo concinnius.

CLXXVIII: HIRARDHET

SINGILLATIM] Singulatim, Lang. utriusque usitatum. recte etiam dicitur sigillatim: nisi omnes libri mendosi sunt.

CLXXVIII: HIRARDHET

DIMINVTVM est] Diminutum, Lag. Scel.

CLXXVIII: HIRARDHET

DEIOTARO populo Ro. amicissimo] Sic l. scripti, Po. Ro. quod interpretor, populi Ro.

CLXXVIII: HIRARDHET

APVD mortuum factus est gratus] Assentior Vbaldino, homini omni liberali doctrina politissimo, atque acerrimo huiusce generis existimatori: qui pro gratius reposuit gratus: nam ab impressis non discrepat libri scripti, qui quidem integri sunt. hoc autem dixi propter Lang. & ceteros l. u. & multos alios non illos antiquos quidem, sed tamen scriptos: quibus in omnibus deest (sic enim sentio) totus hic locus ab ipse uerbis,

Quid de comentariis infinitis, ad eadem ipsa uerba.

CLXXVIII.

SYNGRAPHA festerij centis] HS. ceteris, uel festerium centis: est o. libri contra faciatur.

CLXXVIII.

SINE reliquorum hostiū regis sententia] Hoc amplius, o. l. s. sine sua, sine reliquorum, c. Ego sic, sine sex. sine reliquorum, c. ut autem in hanc opinionem discederem, fecit ipse Tullius, cuius locum hoc idem referentem ex XVI. ep. ad Att. huc rei dilucidande causa trasstulimus. Equid amas Diotarum, & non amas Hieram? qui, ut Blesamius uenit ad me: cum ei prescriptum esset, nequid sine Sexti sententia ageret, neque ad illum, neque ad quenquam nostrum reuoluit.

CLXXVIII.

CIVITATES locupletissime Cretensium uectigalibus liberantur] uectigalibus, inducendum, non solum omnibus l. s. ita suadentibus, uerum etiam ratione cogente: siquidem scriptores, quibus prime sermonis latini deferuntur, non aliter unquam locuti sunt. Cice. in proxima Phil. vendiderit immunitates: ciuitates liberauerit. & V. Regna data: populi, prouinciaque liberata, & de prouincijs consularibus. uectigales multos, & stipendiarios liberauit. sic liberare agros, publica, seruos, sine adiunctione dicitur.

CLXXVIII.

OMNINO nullius rei nemo fuit emptor] Tres l. u. in quibus Col. omnino nemo nullius rei fuit emptor, quos probat.

CLXXIX.

QVI simili calamitate fuerint] Lang. & alij nonnulli, simili calamitate. & certe hic idem similiter locutus est pro syl. pari calamitate qui fuerant.

CLXXIX.

AVSPICIA tuorum sunt] sunt tuorum, o. l. u.

CLXXIX.

* QVID metuisi s. credo ne saluo capite negare non posses] Sic omnes ferè l. u. quem metuisi credo ne saluo capite negare non posses. omnino hic locus meo non uacat. quid enim frigidus hac sententia? Credo ne saluo capite negare non posses. quid dico frigidus? imo uero cum superiori non constat: nam si ita dixisset, non enim interuenire uoluisti, aliquo modo inter se fortasse conuenirent: cum autem interueniret; pugnantia sine dubio loquitur. Quid, si necare pro negare reponatur? scribit enim l. iij. L. u. L. v. alerium, & M. Horatium cons. lege sanxisset, ut qui Tribuni plebis, Aedi libus, iudicibus, Decemuiris nocuisset, eius caput Ioni sacrum esset. ut hæc sit horum uerborum sententia. Cur non passus es, eum fieri VII uirum diuidendis agris? nullo ob aliam causam credo, nisi ut quem omnibus contumeliosis, ac probris affectis, hunc etiam saluo capite necare posses. id quod facere non potuisset, si factus esset VII uir: siquidē sacrosancti sunt. sic. n. et haberet nescio quid submorosi, atq; stomachosi sententia: et eide subesset aliud dicentis, ac sententis dissimulatio, ea quam greci εἰσωνεῖα uocant: nam cum aliud dicere uideatur, hoc tamen sentit, Antonium eas opes per uim, eam potentiam sibi parasse, ut quicūq; occidere possit impune: esse

porro tantæ importunitate, impotētia, immanitate præditum, nihil ut ei inuiolatum, nihil sanctum, nihil augustum esse uideatur. sed non liquere pronunciamus: præsertim cum & omnes libri contra me faciant; & dubitem, utrum Linius de Decemuiris litibus iudicandis, an colonijs deducendis loquatur. quid autem sibi uellic, saluo capite, apparet in oratione pro Cæcin. Cæcinna placuit, & amicis, quoad saluo capite fieri possent, experiri. & pro Cluent. si id prætermittere saluo capite suo potuisset.

CLXXIX.

SI ulla pietas in te] Si in te ulla pietas, Lang. & ceteri: & lenior constructio.

CLXXIX.

ALIA conditione quaesita] Reclissime: nec libri scripti ab impressis discrepant: quidam tamen pro alia falsa reposuerunt: quasi uero non M. Antonius et etia Antonia, Fulciam sibi desponderit.

CLXXIX.

ODII causam] O. l. u. causam odij.

CLXXIX.

CVR approbantur?] Probantur, o. l. u.

CLXXIX.

* GLANDIFERAE, & fructuose ferebantur] Lang. pro glandifera, grandifacere. nonnulli, gracifera. alij, grandifera. grandifacerent, alij. Locus meo quidem iudicio ualde deprauatus.

CLXXIX.

AT quàm nobilis est tua illa peregrinatio?] Atq; nobilitata sit tua illa peregrinatio, o. l. u. ego sic, Atq; no

bilirata. & quae sequuntur, eodem modo: hoc enim mem-
brum superiori connectendum est: notaq; illa, quae post
tollitur est, quaeq; demonstrat sententiam esse termina-
tam, tollenda: illa autem subdistingtionis quam gram-
matici uocant, apponenda: ut haec sententia sit. Tu Ca-
puae minitaris: utinam conere; ut illud, penè tollatur,
et, te interfecto, peregrinatio tua nobilitata sit, id enim
significat, quod XII. Phil. declarat. Vestrum hoc consi-
lium Capua probabit: quae temporibus his Roma altera
est, illa impios ciues indicauit, eiecit, exclusit. Illi in-
quam urbi conanti è manibus est ereptus Antonius.

CLXXIX:

AB hac religionis perturbatione] L. u. partim scis,
Ab hac perturbatione religionum: nonnulli, ab hac per-
turbatione regionum: quos etiam magis probò: ut nò
ad auspicia referatur, sed ad id, quod territorium Ca-
puae minuerat, Casilinoq; attribuerat, si quis tamè illud
alterum sequatur, non repugnabo, illud enim cum eo
facere uidetur, quod supra dixit, Omni auspicioium iu-
re turbato Casilinum coloniam deduxisti.

CLXXX.

TV. re liberauisti] Lang. & ceteri ferè, Tute te
liberauisti, quod minime displicet.

CLXXX.

QVOD si etiam scripsit] Quid, o. l. u.

CLXXX.

GLADIOS illos parumper] Parumper illos,
o. l. u. sed endecasyllabus penè integer efficitur.

CLXXX.

ES perbaccatus] Est, Lang. & ceteri ferè.

CLXXX.

QVAE cogitabantur?] In l. scriptis non sunt
haec uerba.

CLXXX.

CASILINO salutarum ueniebant] Casino,
nonnulli u. l. ego, Cassino; nam uerisimilius est, Cassino,
quod oppidum prope erat in conspectu, uenisse saluta-
tum, quam Casilino, quod multis millibus passuum abe-
rat à Cassinate fundo.

CLXXX:

OBSOLEBANT dignitatis insignia] Ob-
solescebant, l. Col. quod probò.

CLXXX:

SED tum nimis inter omnes constabat] Sic li-
ber Col. & simul unum est inter omnes. c. Lang. Sc. &
ceteri, simul inter omnes, ut ita fortasse corrigendum
sit, incredibile dictu' sit, tamen inter omnes.

CLXXX:

GLADIATORVM est princeps] Gladio-
rum, l. Col. ea figura scilicet, qua poculorum dixit, de his
in l. X v. Lep. ad Att. Anagnini sunt Mustella rasiq;
xns, & Laco qui plurimum bibit.

CLXXX:

VT Bassillum] Bassillum, Lang. rectè, De Bassilio
Dion, & Caesar.

CLXXX:

CAESAREM regnantem] Hoc amplius, o-
mnes l. s. Modo Caesarem regnantem. ut in V. Cinnam
memini: uidi Syllam, modo Caesarem.

CLXXX:

SED tamen absconditi] Sed ij absconditi l. Col.
quod mihi magis aridet.

CLXXX:

ITA vero que, & quanta barbaria est] Sic o.
l. s. præter unum Col. qui hoc modo. Ista vero que, &
quanta barbaria est] agmine quadrato tum gladijs se-
quuntur: scutorum læticias portari uidentur. que scri-
ptura si non omnino incorrupta, atq; uera est, ad ue-
ram certe propius accedit, multoq; minus deprauata
est: nam illa quidem extrema uerba, non dubito, quin
sine mendo sint. id apparet ex Phil. V. At hanc pestem
agmen armatorum sequebatur: Classitius, Mustella, Ti-
ro gladios ostentantes, sui similes greges ducebant per
forum: certum agminis locum tenebant barbari sa-
gittarij: cum autem erat uentum ad adem Concordi-
æ, gradus complebantur, læticias collocabantur:
non quo ille scuta occulta esse uellet, sed ne familiares,
si scuta ipsi ferrent, laborarent. ex quo uidere licet, eos,
qui in libris pro læticias scias reposuerint, lapsos esse. di-
xit autem festiue læticias scutorum, tanquam de aliquo
uase loqueretur: ut Plautus, Cadum uini: hic ipse, si-
scinam scorum.

CLXXXI.

ALIAS ut tolleret promulgauit] Extra Col.
sic reliqui s. l. alias ut tolleret, promulgatas promulga-
uit. quod minime displicet: ut sit, Alias leges sustulit
sue promulgatione: ut tolleret alias, promulgauit
promulgatas, quas Cæsar salicet ante promulgarat, &
tulerat. de hac re in prima, Ac de his tamen legibus,

que iam promulgata sunt, saltem queri possumus: de
his, que iam late dicuntur, ne illud quidem licuit.

CLXXXI.

TV illum tu illum amas mortuum?] Auctori-
bus o. l. u. hec uerborum geminatio tollenda est: &
mehereute, si diligenter atrederis, te offenderet: siquidem
fit in secundo membro.

CLXXXI.

SIMVLACRVM, fastigium, flaminem] L.
scripti in magna uarietate uersantur: nam partim
fastidium, partim fastigium, nonnulli tamen fastigium:
& hoc quidem recte. L. Florus indicat. itaq; non in-
gratis (inquit) ciuibus omnes in Cæsarem congesti ho-
nores, et eadem templa imagines in theatro distincta radijs
corona, suggestus in curia, fastigium in domo: ut for-
tasse, quod nostra lingua Baldachinum, fastigium lati-
na nominatur, à forma (ut opinor) dueto nomine.

CLXXXI.

NVM, hodiernus dies quis sit, ignores] Qui sit,
o. l. s. ut in Verr. qui esset, ignorabas & speculatorem esse
suspicebare. & Var. ab suis, qui sit, ignoratur.

CLXXXI.

TE autem ipsum] Te ipsum autem, Lang. & Sc.
CLXXXI:

PASSVS ES] Es, à l. u. abest.

CLXXXI:

EXPECTO eloquentiam] Expecto enim elo-
quentiam, o. l. u.

CLXXXI:

ILLE nunquam concionatus est nudus] ille nus

quam nudus est concionatus, l. u.
 CLXXXI:
 RESPONDERIS NE ad hæc?] Respon-
 dere, nonnulli u. l.

CLXXXI:

EX tam longa oratione, cui te respondere confi-
 das?] Ex tam longa oratione mea, cui te respondere
 posse confidas? o. l. u.

CLXXXI:

SINE armatorum presidio] Sine armorū, Læg.

CLXXXI:

NON potes esse, crede mihi, diuturnus] Sic non-
 nulli, Non potes, mihi crede, esse diuturnus. alij, ut Sc. nō
 potes esse, mihi crede, diuturnus. quod probō: alterum
 enim uincit iucunditate numeri, alterum concinnitate
 orationis.

CLXXXI:

POPULO Ro. pensionem tertiam] Reip. ter-
 tiam pensionem, o. l. u.

CLXXXII:

POSTREMVM malorum omnium] Ma-
 lorum omnium postremum, Lang.

CLXXXII:

SED morte etiam repellendum] Sed etiam mor-
 te repellendum, nonnulli u. l.

CLXXXII:

QUI tamen rex fuit] Qui tum, o. l. u. pro lice-
 ret, nonnulli licebat, que placent.

CLXXXII:

CONSECVTI sunt.] Sint, sc. l. quod probō.

CLXXXII.

TAMEN mortali immortalitatem] Mortali,
 delendum: siquid ueterum l. consensus, atq; auctori-
 tas ualet.

CLXXXII.

RECORDARE igitur] Igitur, iisdem aucto-
 ribus delendum.

CLXXXII.

CVM nūmatione] Nonnulli u. l. cū numeratione.

CLXXXII.

LAVDIS gustum] Gustatum, l. Col.

CLXXXII:

CREDE mihi] Mihi crede, o. l. u.

CLXXXII:

QVID est autem multos dies, et noctes timeri à
 suis?] Que est autem uita, dies et noctes timere à
 suis? l. Col. in quo Cicero nem ipsum uideor agnoscere.

CLXXXII:

NISI uero maioribus habes beneficijs obligatos,
 quàm ille quosdam habuit ex ijs, à quibus est interfe-
 ctus. an tu es ulla re cum eo comparandus?] Sic Lang.
 et cum eo pleriq; nisi maioribus habes beneficijs obli-
 gatos, quàm ille quosdam habuit, à quibus est interfe-
 ctus: aut tu es ulla re cum illo comparandus. Liber
 unus, atq; alter, in quib; Col. sic, Nisi uero aut maioribus
 cætera eodem modo quem ita præter cæteros pro-
 bo, ut tamen multo magis fuisset probaturus, si pro
 aut tu habuisset: aut certe hoc amplius, sic. Nisi uero
 aut tu maioribus cætera placent. exemplo enim Cesaris
 confirmat, suos enim diutius non laturos: idq; ratione

duplici. Aut amici (inquit) tyrannorum beneficijs in officio continentur, aut prudentia, & quadam auctoritate rerum gestarum: si beneficijs; ille multo maioribus, quam tu tuos, quosdam ex ijs, à quibus occisus est, deinctos habuit: si prudentia, & rebus gestis; ijs etiam multo plus ualuit.

CLXXXII:

NON multos annos regnare est meditatus] Nō, antea nos coniectura sustuleramus: quōd mihi dubium non erat, quin aliud Cicero sentiret, atq; illa uerba dicebant: nunc ad coniecturam libri Col. accessit auctoritas.

CLXXXII:

QVOD cogitauerat, effecerat] Cogitauerat, idem l. & oratio numerosus, & procliniis currit.

CLXXXIII:

HOC tantum boni est] Hoc tamen boni est, o. l. s. ut illud pro Rabir. Posthumo. Quae quidem in rebus miserimis huic tamen tribuenda est maxima. & in Ver. quibus iniurijs. grauissimis tamen illud erat miseriam solatiu. c. Idem mendum est in oratione Diuitiaci apud Caesarem. quōd soli ne in occulto quidem queri, & auxilium implorare audeant; absentisq; Ariostifti crudelitatem, uelut si coram adesset, horrerent: propterea quōd reliquis tantum fugae facultas daretur: sequantis. c. ut tamen pro tātum reponatur, non modo sententia postulat, sed etiam u. libri auctores sint.

CLXXXII:

VTINAM aliquando dolor populi Ro. pariat] Non utinam, sed ut, o. l. s. quod uehementer placet. hoc enim

enim membris superioribus aptum, & colligatum est: ut habeant hanc sententiam. Non dubitarem uel ad uoluntariam mortem proficisci, modo interitum meū quamprimum libertas consequeretur. & id ob eam causam, ut quam rem Populus Ro. tandem concupiscit, eius aliquando compos feret. omnino qui superiorem, inferio remq; scripturam diligenter considerabit, is uidebit, non utinam, sed ut conuenire.

CLXXXIII:

ADSVNT calendae Ianuarij] L. Lang. & alij aliqui, assunt, ut pro Quint. Certe aut apud te, & eos, qui tibi assunt. Veteres quidem illos antiquos ita locutos esse, declarat Plautus in Pen. Heus Milphio ubi es? Mil. assunt apud te: eccum. Hag. at ego elixum uolo.

CLXXXIII:

QVOSQVE enim] Quo. n. usq; o. l. u.

CLXXXIII:

IN salutem reip. collocauit] In salute, o. l. s. & ab his consuetudo facit.

CLXXXIII:

HABENDA tamen est] Hoc amplius, o. l. s. habenda tamen tanta est.

CLXXXIII:

CRUDELITATIS eū] Et crudelitatis, o. l. u.

CLXXXIII:

VT de illius beneficio possimus, quae sentiremus, libere dicere] Vt illius beneficio, tres l. u. in quis Col. quod ita probo, ut minime dubitem, quin ita scriptum sit, à Cicerone hoc enim sentit M. Tullius, Caesari aucto ritatem esse tribuendam: non quoniam primum, potea

statem haberent dicendi, quae uellent, de beneficio illius: sed quia beneficio illius factum erat, ut senatus libere possit sententiam dicere, sic autem loquitur optimus quisque latinis auctor, ut dicat, Meo beneficio uinit: meo beneficio patriam uidet: beneficio tuo libere possumus dicere, quae sentimus.

CLXXXIII:

QUIS enim unquam fortior?] eorundem librorum beneficio inueteratum mendum sustulimus: nam sic illi. Quis enim unquam fortior, ac amicitior unquam Reip. fuit, quam legio Martia uniuersa? Vides profecto, quam belle inter se respondeant quis unus, et uniuersa legio. eodem modo locutus est pro do. sua, et tu unus pestifer ciuis cum restitutum negas esse ciuem, quem eieclum uniuersus senatus non modo ciuem, sed etiam egregium ciuem semper iudicauit? et in Ver. non una te, sed uniuersae similibus afflicta incommodis, legationibus ac testimonijs publicis persequuntur: et in ij. Phil. cum tu unus adolescens uniuersum ordinem decernere de salute Reip. prohibuisti. et in i. l. ep. ad Q. Fra. Cui semper uni magis, quam uniuersis placere uoluisti.

CLXXXIII:

COMES eius esse amentia noluit.] Comes esse eius amentia noluit, liber unus, atq; alter: in quibus Col.

CLXXXIII:

AUT fortiorum uirorum?] O. l. s. fortiozem uirorum, sed mendum meo quidem sententia librorum est. quis enim dixit unquam, ciuitatem fortem uirorum? at illud alterum et elegans, et usitatum est.

Cic. Phil. iij. Albae constituerunt, in urbe opportuna, munita, propinqua, fortissimorum uirorum, fidelissimorum ciuium, atque optimorum. et X. Introitus in Smyrnam, quasi in hostium urbem, quae est fidelissimorum, antiquissimorumq; sociorum. et in hac eadem oratione. quodq; prouinciam Galliam citeriorem, optimorum et fortissimorum uirorum.

CLXXIII:

CESSIT, et gerit] Et gessit, et gerit, Lang.

CLXXXIII:

LAUDETUR, et testimonio] Laude, et testimonio, L. Col. quod probat.

CLXXXIII:

LIBERTATEMQUE populi Ro.] Quae de laudum auctoribus o. l. s. recte: ut omnia dissoluite dicantur.

CLXXXV.

RETENTVRVM in senatus populiq; R. potestate] Potestate, o. l. u. impressos tuerit ipse Cicero in hac eadem oratione in extremo. Exeritum in senatus potestate retineat. nec in hoc consuetudo uaria est. Veteres autem l. cum auctoritas sua, tum illud etiam defendit, quod ut esse in mente, et in mentem; in potestate et in potestatem; relinquere in medio et in medium recte dicitur: sic latine loquendi rationis lineas (ut ita dicam) transilire non uidetur, qui in potestatem retinere dicat.

CLXXXV:

QUA M. est repulso Antonio] Lang. qui etiam: nonnulli, qui cum, ut ita, fortasse corrigendum sit, Quam

est iam repulso.

CLXXXVI.

NON crudelis, non impius.] Non crudelis, impius, o. l. ut hoc uerbum, impius f. esse glossema, coniectura ducar ad suspiciandum.

CLXXXV.

MAIORES nostri.] O. l. s. id maiores nostri, quod uehementer placet.

CLXXXV.

D. BRUTUS sceleratum, atque impium regna re patietur Antonium.] Sic o. l. scripti, D. Sceleratum, atque impium regnare patietur & quid, & recte siquidem quod ad primum attinet, nihil erat, quod inculearet, quod semel dixerat: dixerat aue. L. Brutus: ut nihil opus fuerit praeter praenomen apponere. Alterum, si ita dixisset, L. Brutus Tarquiniū regem superbum non tulit, superuacaneum non esse; sic enim patria paribus respondisset: quod quando non dixit, Antonium omnino delendum est.

CLXXXV.

NEC tiam, ut Antonio senarium habenti.] Tamen, non tum, o. l. s. quod placet.

CLXXXV.

COLLEGA una referente.] Hoc amplius L. Col. & reliqui fere, referente eo quem, c.

CLXXXV.

TAM insigniter impudens.] Insignite, o. l. s. consuetudo utrinque probat: aurium iudicium, & uerborum constructio magis, insigniter.

CLXXXV.

INTER ciues illius appendebatur aurum.] Sic L. Col. inter quas illa pendebatur. alter, inter quas illa. Ego nihil addo de meo: quae sunt distracta, coniungo: quas illa, corrigo, id enim mihi significare uideretur hoc loco, quod in I. Phil. declarat. syngrapha (inquie) HS centies per legatos uiros bonos, sed timidos, & imperitos sine Sex. sine reliquorum hospitium regis sententia facta in Cynece, quo in loco plurime res uenire, & ueneunt. Atque etiam apertius in V. In interiore & diu parte totius Reip. mundina. mulier sibi felicior, quam uiro auctionem provinciarum, regnorumque faciebat. Cum igitur ostenderet uellet, Antonium usque eod. sortidum esse, ut omnium rerum publicarum domesticum mercatum institueret, cuius Fuluiam uxorem praeficeret; ut eius sordes non modo res, sed etiam uerbo exprimeret, inter quas illa dixit: quo quid sortidius? Talassionem in nuptiis. V. Arto ait signum esse lamificij: Talassionem enim quasillum uocabant: qui alio modo appellatur calathus, uas utique lamificij aptum. Haec Sex. Pompeius: at Priscianus L. iij. Pauca inueniuntur diminutiva, quae non seruent genera primitiuorum: ut haec rana, hic ramunculus: hic qualus, hoc quasillum. quod si cui magis arriserit, inter quas illos appendebatur; non pugnabo: praesertim cum & apud Catonem semper hoc uocabulum uirile sit: & ceteri l. u. ita mendosi sint, ut in mendo tamen littera s. appareat: nam partim, ciues illius; partim, ciues illas, nonnulli, quos illas.

CLXXXV.

TOTVM imperium Reip.] P. R. omnes l. l.

quod placet.

CLXXXV.

TERCENTOS fortissimos] L. Col. ad tercentos. ceteri hoc modo, ccc. quod ego interpretor trecentos, ut l. ij. de Fin. Trecentosq; eos, quos Sparta eduxerat, Virg. l. x. Ast illud trecentos.

CLXXXV.

EXERCITVM educebat] Adducebat, o. l. u. & recte: siquidem non Roma educebat exercitum, sed Romam à Brundisio adducebat. hoc cum multis in locis ostendit, tum apertissime in V. Adulabat ad urbem à Brundisio homo impudentissimus, ardens odio, animo hostili in omnes bonos cum exercitu Antonius.

CLXXXV.

MAIVS igitur beneficium à D. Bruto] Maius igitur à D. Bruto beneficium, o. l. u. & aures probant.

CLXXXV.

CVM autem est omnis servitus misera] Cum autem omnis servitus est misera, o. l. u.

CLXXXV.

INTOLERABILE est] Intolerabilis est, o. mnes ferè l. u. unus modo sic, intolerabilis est. Ego sic, intolerabilis est, more veterum, qui vocales coniungebant.

CLXXXV.

TANTVS autem est consensus] Tantus autem consensus est, o. l. u.

CLXXXVI.

ISTVD etiam statuisit] Illud etiam, Lang. quod probo.

CLXXXVI.

ET ne praestantissimis ducibus] Ve & praestantissimis, Liber unus atque alter: in quibus sc. quod probo.

CLXXXVI.

NON modo non Consul] Non Consul modo, Lang. ceteri cum impressis consentiunt, quos sequor.

CLXXXVI.

CONSERVATORES Reip. iudicantur] iudicentur, o. l. u.

CLXXXVI.

IN Caesarem maledicta congesse] In Caesarem ut maledicta, o. l. u.

CLXXXVI.

TRALLIANAM, aut Ephesiam] Ephesiam, Liber unus, atque alter: in quibus Col. & certe Diana Ephesia, Praetor Ephesius, Princeps Ephesiorum dicitur, non Ephesiorum.

CLXXXVI.

NOTVS enim quisq; non est] Quotus enim quisq; perspicue rectum.

CLXXXVI.

SCATINIAE leges] Lang. Santonie. Col. Atintie. nonnulli Sanctiniae. alij Scatonie. sequor impressos.

CLXXXVI.

M. ACCIVS Balbus] O. l. u. Attius, & apud Dionem scriptum est Atia. Servius tamen nobilis græcè maicus interpretatus eum uersionem Virg. Alter Atis genus unde Atij duxere latini, propter inquit Atiam di-

xī matrem Augusti, de qua dicit Antonius, Atia Latini mater, uult enim eius etiam maternum genus esse antiquissimum. Hec Seruius, ex quo intelligi potest, non Acitius, neque Attius, sed Atius esse scribendum.

CLXXXVI:

AT auus huius nobilis] Huius, d. L. Col. & alij nonnulli u. l. abest: & mehercule superuacaneum est, quod autem sequitur, Tuditanus nempe ille: nonnulli u. l. geminant ille.

CLXXXVII:

HABERETIS nobilitate generis gloriosam] Liber unus, habetis, ut sit illis simile, Habes de Vatinio, Habetis unum uenditionis genus, Habetis & honestatem hominis, & auctoritatem testimonij, quod loquendi genus tum, solemus inferre, cum quid exposuerimus. quod tamen ut reijciam, membrum superius facit: quod imperfectum uidebitur, nisi quid addideris, atque illi simile reddideris, quod est in prima Phil. Vellem adesset Antonius, modo sine aduocatis: doceret me, uel potius uos P. C. Ego, si quid immutandum est, potius ita corrigendum putarem. Haberet is: ut Antonium modo designaret.

CLXXXVIII:

QUI autem euenit] Sic o. l. s. ego, conuenit, sine ulla dubitatione reponendum censeo, quomodo loquitur in VII. Phil. qui enim conuenit, ut qui in rebus improbis populares fuerint, e.

CLXXXIX:

VI Iulia natus ignobilis uideatur] Sic L. Lang. ut istus Aricina ignobilis uideatur. Col. is tibi uigilia na

tus ignobilis, c. s. c. qui cum pleriq; consentiunt, is tibi Aricina natus ignobilis, c. e. recentioribus nonnulli, is tibi Iulia natus, quorum nullum omnino probo: nam quod ad postremos attinet, O Etatius non Iulia sed Atia natus est, ut autem natus (uerbi causa) Casare, Casaris etiam nepotem significet, inauditum est. Lang. autem perspicue est, ut uidas, mendosus: interdum tamen in ea opinionem me adducit, ut ita scriptum e. M. Tullio patrem, ut ista ignobilis uideatur, ut Atiam designet, illa autem littera s, & Aricina, sit glossema subscriptum sub, ista. ex qua primo sit factum, istas, deinde istus Aricina, quam autem ista glossemata libros mendis referferint, nihil attinet dicere, tibi praesertim, qui in uet. libris studiose & multum uolutatus es. Ut autem assensum sustineam, nec in hac opinione constem, l. Col. cui ex omnibus maximam fidem habeo, facit, huius enim scripturam consideranti, rursus in mentem uenit suspicari, M. Tul. ita scriptum reliquisse, is tibi Iulie filia natus, c. sed haec fortasse diuinatio est. Tu si ad locum notam apposueris, recte meo iudicio feceris.

CLXXXVI:

QVAE porro amentia sunt] Amentia est, liber unus atq; alter, in quibus Col. perspicue rectum.

CLXXXVII:

QVOS certe scio] Certo, nonnulli u. l. quibus assentior.

CLXXXVIII:

OMNIBVS horis] Omnibusq; horis, o. l. u.

CLXXXIX:

NAM in eisdem me edictis] Sic o. l. u. nam in

isdem edictis. ut fortasse corrigendum. sic. Nam me
isdem edictis.

CLXXXVII.

A' suis similibus] Sui, Scæle liber. quod ualde
probo.

CLXXXVII.

H A E C sunt ut opinor] Hæc sunt, opinor, o. l. u.
quod placet.

CLXXXVII.

S I Q U I S non affuerit] Siqui, o. l. u.

CLXXXVII.

Q U O R V M consiliorum Cesaris] Eodem modo
o. l. s. ego Cesari probo: ut sit, quorum consiliorum fui
auctor Cesari, ut illud in Acad. P. Crassum, & P. Scæ-
volam aiunt Tiberio Gracco auctores legum fuisse.

CLXXXVII.

S E D tamen, ut dicitur, currentem. c.] Sed tam-
men currentem, ut dicitur. nonnulli u. l. in quic Col:

CLXXXVII.

R E tristi, & seuera] Ac, o. l. u.

CLXXXVII.

V I N O, & epulis retentis, & alea est] Et alea,
inducendum auctore l. Col. cuius auctoritas ut apud me
ualeat, infrequentia uerba faciunt, si epule potius. c.

CLXXXVII.

E T ante diem quartam calendarum Decembris
distulit] Et ante diem IIII. omnes l. u. à quibus ut
dissentiam, proq; & in reponendum putem, non so-
lum facit illa causa, quod adduci non possum, ut cre-
dam M. Tullium primum, atq; extremum uerbum con-

iunctionibus è medio sublatis extulisse, medium nõ dis-
solute dixisse: sed illud etiam, quod consuetudo latini
sermonis ita loquitur, ut dicat. Comitia distulit in IIII.
Cal. non IIII. tantummodo Cal. & quemadmo-
dum hoc, sic illud etiam. Distulit in ante diem IIII.
Cal. non ante diem IIII. Cal. quod autem in ante diem
diceretur, exemplis demonstrabimus. Dixi ego idem in
Senatu, eadem te optinatum cõtulisse in ante diem V.
Cal. Oct. & in ij. l. Ep. ad Att. Comitia Bibulus cũ Ar-
chilochio edicto in ante diem XV. Cal. Decembris distu-
lit. Liuius l. XLV. Latine edictæ à Consule sunt in an-
te IIII. & III, & pridie Id. Nouemb. & l. XLIII. in
ante diem V III, & VII. Kal. Oct. Comitij perdue-
lionis dicta dies est. & quemadmodum in ante, sic ex
ante dicebatur. Cic. l. III. Ep. ad Att. ex ante diem Non.
Iun. usq; ad pridie Kal. Sept. Liuius l. XLV. Supplicatio
pro cõsone populo in dicta est ex ante diem V. Idus
Oct. quin etiã in tabula è marmore uetustissima, que
in pariete Colotiane domus inclusa est, hæc litteræ cum
multis alijs incise sunt. Ex A. D. V. K. DEC. A. D.
P. R. K. IAN. quod quidem me ducit ad credendum,
illud apud Var. de R. Rust. l. I. dies primi uerni tempo-
ris extant ad septimum Idus Februarij, pro quo l. ue-
teres, ex Ad VII. Id. Febr. sic esse corrigendum, ex a. d.
VII. Id. Febr.

CLXXXVII:

Q U O D in templum ipse] Hoc amplius l. u. quod
in templum tum ipse. Gallos autem in Capitolij egisse
cunctislem, præter M. Tullium nullus alius (quod sciam)
scriptor memoria prodidit: qui pro Cecin. ut, inquit, si

EMENDATIONES

Galli à maioribus nostris postularent, ut eo restituerentur, unde deiecti essent; & aliqua uia adsequi possent: non opinor eos in cuniculum, quo egressi erant, sed in Capitolium restitui oportere.

CLXXXVII:

IS enim erat dies, ea fama, is impetus eius, qui. c.] O. L. u. si qui. c. quod ualde placet: & ex se intelligitur: & ut aliud ex alio, non alienum uidetur aperire, quid sibi uelint illa uerba, is enim erat dies: atque huius rei di lucidanda causa, huc Gellij locum transtulimus. Ante diem (inquit) IIII. Kal. Non. Id. tanquam inominabilem diem plerique uideant: eius obseruationis an ulla religio sit tradita, quæri solet: nihil super ea scriptum inuenimus, nisi quod Claudius annalium v. Cladem illam pugne Camensis uastissimam factam dicit ante diem IIII. Kal. Decemb. quo die Senatus habitus est, diem religiosum fuisse.

CLXXXVII:

QVID est aliud de eo referre non audere, qui contra se Consulem exercitum duceret, nisi se ipsum hostem iudicare? Hæc omnia sunt inuerso ordine in omnibus l. antiquis sic. Quid est aliud se ipsum hostem iudicare, nisi de eo referre non audere, qui contra, c. quod placet.

CLXXXVII:

SI ille à Senatu notandus non fuit] Sin, o. l. u. perspicue rectum.

CLXXXVII:

AN ulla contumelia est.] L. Col. et alij nonnulli pro-

IN PHILIPPICAS CIC.

an ulla, nulla, nonnulli sic, An contumelia, ego sequor Col. CLXXXVII:

QVID est ergo? Quid ergo? o. l. u. apte uerū. CLXXXVII:

HEM cur magister] En, o. l. u. ut pro Deiot. en crimen, en causa, cur regem fugitiuus, dominum seruus accuset. & pro Sex. en cur ceteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur. in Merc. tamen Plautus, Hem quoi decem talenta dotis detuli? hæc ut uiderem? ut ferrem has contumelias? quod autem sequitur, ut possideat: ut nullis in u. l. reperitur: & certe sic exponendi est, en cur magister ex oratore arator factus sit. en cur possideat duo millia iugerū: ut hominē stultū. c.

CLXXXVIII.

TYBERINVM Canuium] Liber Marcelli Cernini Cardinalis, & Dion Tiberium probant. placet.

CLXXXVII.

CVI senatusconsulto] Cui S. C. omnes libri ueteres præter unum Gad. qui hoc modo, Cur sic. quod tamen reijcio.

CLXXXVIII.

PRAECLARA tamen fuit Senatus in illo ipso die uespertina provinciarū religiosa sortitio] Lang. et ceteri ferē sic. Praeclara tamen S. C. in illo ipso die uespertina provinciarum religiosa sortitio. recte, & præclare meo quidem iudicio: si tamen post uespertina notam interpirationis apponas: duplicem enim piagam instigit Antonio, alteram, quod non legitimo tempore S. C. fecerit: alteram, quod nulla religione sortitus sit. S. C. ante ortum, aut occasum solem facta

rata non fuisse: opus etiam censorum fecisse existima-
tos, per quos eo tempore facta essent, docet M. Varro
apud Gellium, hinc intelligi potest, cur S. C. uis esset
dixerit. Illud etiam praeferendum non duxi, quod
Lang. pro sortitio, sortio: neq; hoc loco solum, sed uni-
uersis, quibus hoc uerbo M. Tullius usus est: quoadq; li-
ber Col. non in illo ipso die, sed illo ipso: ut pro domo
sua. Hunc Consulem illo ipso die contendo seruasse de
caelo. & paulo post. Hora non a illo ipso die tu es ado-
pratus. & in XIII. Phil. eoq; ipso die innumerabilia
S. C. fecit, hunc igitur sequamur.

CLXXXVIII.

MAXIMAS gratias uobis] Maximas uobis
gratias, o. l. u. & aures probant.

CLXXXVIII.

QVI enim carere metu, & periculo possemus]
Possumus, Gad. & alij nonnulli l. u. quod placet.

CLXXXVIII.

ILLE autem afflictus] Ille autem homo affli-
ctus, o. l. u. id quod non abhorret à consuetudine dicen-
di, Tullius, At ille homo uehemens, & uiolentus. in V.
Phil. Valde placet.

CLXXXVIII.

VIR auo, patre, maioribus] Vir patre, auo, ma-
ioribus, ut pro Planc. ut pater, ut auus, ut maiores. &
in Ver. Amicissimo patre, auo, maioribus. sed quid haec
ego? ita ratio postulat: aliter enim praeposterus, atq;
omnino perturbatus ordo esset.

CLXXXVIII.

P. Appius] P. Opus, liber Col. Scala, Oppius: quo-

rum quid uerum sit, incertum est: illud quidem non
dubium, quin Appius sit praenomen, quod cum ita sit,
non falsum esse qui potest?

CLXXXVIII.

ET meus necessarius] Meus & necessarius, non
nulli u. l. quod tamen ab iudicio.

CLXXXVIII.

M. Vebilius] Pro M. Vebilius Lang. tantummoda
uel. Col. & Sc. uel ceteri ferè: quae nota fortasse Ve-
leium significat.

CLXXXVIII.

DE L. Cimna] Cenna, nonnulli u. l.

CLXXXVIII.

MINVS admirabilem fecit] Facit, o. l. u. quod
placet.

CLXXXVIII.

C. Cessidius] Cessidus, Lang. Col. Caelius. de Cae-
selio iurisonfulto Valerius Maximus.

CLXXXVIII.

* L. Antonius] Pro L. liber Lang. Col. & alij aliqui
T. nonnulli Cn. omnino hic locus deprauatus est. quid
enim L. Antonius praenomen fortiretur, qui anno su-
periori proximo Tribunus pl. fuerat? quae uerba ser-
uantur, in his quoq; uarietas est: nam pro maluer-
unt, metuerunt multi, mutauerunt Col. in multis to-
tus hic locus deest.

CLXXXVIII.

O' C. Caesar] O. l. u. Caesarem. quod tamen rei-
cto. eodem modo in orat. o M. Druse, patrem ap-
pello.

EMENDATIONES

CLXXXVIII:

QVID istud?] illud, l. Col. quod ualde probo.
CLXXXIX.

IN possessione libertatis pedem ponimus] In possessione magis arriueret: sic enim M. Tullium semper locutum animaduerti: quia tamen libri scripti sūt ab impressis, & hic idem pro Cecina dixit, in possessionem uestigium fecero, & l. u. de fin. in aliquam historiam uestigium ponimus, idcirco immutare nō ausim.
CLXXXIX.

EX his tot conglutinatus est] Ex his tot uicijs, l. Col. ex his totus, Lang. & ceteri: quos sequor, pro Cluent. & qui esset totus ex fraude, & mendacio factus. & pro Ros. Com. ex fraude, fallacijs, mendacijs constare totus uidetur.

CLXXXIX.

QUAE necessitas ferre coegit, uisq; quaedam penē fatalis] Sic o. l. u. quae nos necessitas ferre coegit, quae uis quaedam. c.

CLXXXIX.

REFERTAM eius domum] Domum eius, o. l. ueteres.

CLXXXIX.

AD se omnia ex his] Ad se ex his omnia, o. l. u.
CLXXXIX.

SENATVS consultis ē Rep. benefactis] L. Col. Senatusconsultis bene, & ē Rep. factis, quod multo elegantius mihi uidetur: ut in XII. locutus est. Brurum procos, bene, & ē Rep. & sua, suorumq; maiorum dignitate fecisse, & in XI. bene, & ē Rep. iudicauisse.
Vendiderit:

IN PHILIPPICAS CIC.

CLXXXIX.

VENDIDERIT: immunitate, c.] Vendiderit immunitates, l. u.

CLXXXIX:

ARMIS, & praesidijs populū Ro. & magistratus foro exclusit] Sic o. l. u. Armis & praesides, & populū, & magistratus. Sic emendandum est, Armis, & praesidijs, & populū, & magistratus: nam quod praesidijs rectum sit, Phil. i. declarat. Armati in praesidijs multis in locis collocabuntur, & v. sic uero erāt disposita praesidia.

CLXXXIX:

SENATVM stipauerit armis] O. l. u. armis, Col. & alij nonnulli, stiparit armis: quem si probabimus, exitum uersus effugiemus.

CLXXXIX:

RELIQVQVE pecoris] In l. u. haec uerba sunt absque coniunctione.

CLXXXIX:

PVERI ingenui arripiuntur] Abripiuntur, o. l. u. perspicue rectum, idem mendum in Pis. Socios nostros in seruitutem adduxerunt: familias arriperunt, pro abduxerunt, abriperunt.

CLXXXIX:

HOS inquam in urbē recipietis] Hos inquam, o. l. u. quod probo.

CLXXXIX:

ITALIA tota ad libertatem recuperandam excitata] Excita, l. Col. ut illud in xij. iuuentutem omnē

ex tota Italia exciuius. tamen excitata magis placet:
est enim significantius, maioremq; recuperanda liber
tatis cupiditatem declarat. ut illud in iij. Galliam totam
hortatur ad bellum, ipsam sua sponte, suoq; iudicio ex
citatam.

CXC.

MAGNUM nomen] Liber Gad. & alij non-
nulli, nomen. quod rectum esse iudico. hac autem uox
admirabilem quandam auctoritatem sonat ex fame
opinione constatam. Cic. in ep. ad At. hoc tamen spero,
magnum nomen imperatoris fore, magnum in aduen
tu terrorem. & pro lege Manil. quod igitur nomen un
quam in orbe terrarum clarius e pro Deiot. quantum
eius nomen fuerit. & in Phil. xi. qui imperium habeat,
qui praetera auctoritatem, nomen, exercitum. & alibi,
Tantum eius in Syria nomen, atque phoenice est.

CXC.

VIDETIS NE refertum. e.] Videtis refertu,
o. l. u. placet.

CXC.

AD quod tempus] Quod ad tempus, nonnulli
u. l. in eis Col.

CXC.

DE populi Ro. libertate] De libertate populi Ro.
omnes l. u.

CXC.

ID non modo non recissem] Tres l. u. in quib
Lang. idem non modo recissem. Col. idem non modo no
recissem. quem sequor.

CXC.

S. I. dormierimus hoc tempore] Lang. & alij ali-
qui, indormierimus hoc tempore. Col. indormierimus
huic tempori. atque hoc quidem non dubito quin uerū
sit: ut in ij. Phil. huic cause indormientem.

CXC.

E A summa miseria est] Lang. & ceteri l. u. hoc
modo, ea sunt summa miseria. Liber scale. si. quod
in eam opinionem me adduxit, ut scribendum putarem,
ea st. ut Teren. in Eun. ea st. indurus. sed quid unius lo-
ci testimonio utor? totus & is, & Plautus huiusce con-
iunctionis uocatum plenus est: nec id modo superior,
sed etiam Ciceronis etas obseruauit. ipse in orat. decla-
rat. quod quidem (inquit) latina lingua sic obseruat, ne
mo ut tam rusticus sit, qui uocales nolite coniungere.
& ibidem. Nobis, ne sicupiamus quidem, distrahere
uoces conceditur. indicant orationes ille ipse horridus
le Catonis: indicant poetae praeter eos, qui ut uersum
facerent, sepe habant. ut Nenuus. uos, qui accollitis Hi
strum suum, atque Algidam. & ibidem. Quam
nunquam nobis Graij, atque barbari. Hoc librarij igno-
rantes, apicem imposuerunt: quo addito sunt signi-
ficatur.

CXC:

D II immortales incredibilem populo Ro. potesta-
tem] Rep. o. fere l. u. quod proba.

CXC:

SENTENTIAE QVE de summa Reip.]
De summa rep. sc. & ceteri fere.

EMENDATIONES

CXC.

OPTIME de rep. promereri] Mereri, o. ferè l. u.

CXC.

GALLIAM provinciam] Provinciam Galliam, o. l. u.

CXCI.

AMICISSIMORVM populo Ro.] Amicissimorumq; o. l. u. quod placet.

CXCI.

EXERCITVM in senatus. c.] Exercitumq; o. l. u. quod probo.

CXCI.

VT hæ provincie, Gallieq; exercitus] Sic L. Col. (nã ceteri ab impressis non discrepant) ut ex provincie, exercitusq; c. & recte meo quidem animo: siquidẽ M. Tullius censebat, non ut is modo, qui Galliam, sed ut universi, qui provincias obtinebant, eas, exercitusq; in potestate populi Ro. senatusq; retinerent.

CXCI.

SEQUE ad senatus auctoritatem] Seseq; o. l. u.

CXCI.

CIVE] Civi, Lang.

CXCI.

ET ut pro tantis eorum in Remp.] Et, à Col. altero ue libro abest. in remp. etiam à Lang.

CXCI.

VTQUE C. Pansa] Que à L. Col. abest. ceteri tamen retinent: ut fortasse corrigendum sit, uti.

CXCI.

CVM magistratum interint: si eis videbitur]

IN PHILIPPICAS CIC.

inissent: si eis uideretur, Liber unus, & item alter, in quẽs Col. ut Celius, D. E. R. I. C. uti C. Paulus C. Marcellus cum magistratum inissent. ceteros sequor.

CXCI.

AD hunc ordinem referant] referrent, idem l. sibi constant: nam paulo ante inissent, dixerant. ceteros sequor.

CXCI.

ITA uti de rep.] È rep. L. Col. perspicue uerũ.

CXCI:

FREQVENTIA uestrum incredibilis, concioq; Quirites tanta] Sic L. Lang. & cõ eo plerique, Freqventia uestrum incredibilisq; concioq; tanta, Col. sic, Freqventia uestrum incredibilisq; concioque tanta, quem ego correctione quadam adhibita sequor: sic enim scribendum puto, Freqventia uestri incredibilis Q. r. concioq; tanta.

CXCI:

QUANQVAM animus mihi nunquam] Quanquam animus quidem, o. l. u. preclare.

CXCI:

PRINCEPS uestre libertatis defendenda semper fui] Ab o. l. u. semper abest: perspicue uerum.

CXCI:

NUNC facere nõ possem] Et nũc, Lang. et Col.

CXCI:

HODIERNO enim die Quir. non mediocre] Sic Lang. hodierno enim die quodq; adhuc mediocre. Sc. quãquam adhuc mediocre. de eo consentiunt o. l. u. quod adhuc probant: ut fortasse ita corrigendum sit. Hodierno enim die Q. B. ne adhuc, c.

CXCI: FVNDAMENTA sunt iacta] Iacta sunt, o. l. neteres.

CXCI: EXERCITVM] Exercitus, o. l. u.

CXCI: SVNT enim facta eius immortalitatis, non atatis] Nomen atatis, o. l. u. quod primo aspectu abiudicatum, atque reiectum postea sic approbavi, nihil ut mihi neque rectius, neque venustius videatur. reieceram autem ob eam causam, quod si referretur ad Casarem, oratio sibi non constare: si ad puerum, nimis durum videretur: quod ipse M. Tullius mihi non multo post tempore molliuit: nam eodem modo loquitur in xlii. Phil. Et quidem de hoc ipso Casare loquitur. Puerum appellat, quem non modo virum, sed etiam fortissimum virum sentit, et sentiet. est istuc quidem nomen atatis: sed, c. la uides, nomen, et facta quidem bene inter se respondeat. haec autem uerba habent hanc sententiam. quod mirabilia facinora facit, est citiusquam diuinitatis: quod appellatur puer, est atatis.

CXCI: NIHIL ex omnium seculorum memoria] Ex omni, liber unus atque alter, in quibus Col. quod elegantius est.

CXCII. INCOGNITVM certe cepit] Ceperit, o. l. u.

CXCII. SANGVINE ciuium Romanorum] Romanorum superuacaneum est: et ab o. l. u. abest.

CXCII. SI C. Caesaris fortissimorum suiq; patris militu] Si C. Caesaris, fortissimorumq; sui patris, L. Col. quod placet.

CXCII. QVIS non prospicit] Perspicit, o. l. u.

CXCII. COMPROBAVIS] Coprobasis, o. l. u.

CXCII: CAESARIS exercitum persecuta] Persecuta, o. l. u. et ita locutus est in oratione superiori. Caesaris auctoritatem, et exercitum persecuta.

CXCII: QVAE a te accessite sunt] Liber unus, et item alter, in eis Col. hoc modo, Quae a te accitae sunt, quae essent, si te Cos. quam hostem maluisses, tua. Ego ceteris assentior.

CXCIII. NEFARIQVE sunt, sicut sunt] Sicut sunt, ab o. u. l. abest. non abhorret tamen a consuetudine loquendi. Cic. Pro Ros. Amer. quatuus ille felix sit, sicut est.

CXCIII. POMPEII hasta faciatu] Satiatit, l. u. et recte: siquidem a satur declinatum est.

CXCIII. ITA uero Quir. ut precamini, ueniat] Sic L. Col. ita uero ei, ut precamini, eueniat. ut Plaut. in Pen. bene equidem tibi dico, quia te digna ut eueniant, precor. et hic pro Sex. quibus utina ipsis euenissent ea, quae tum homines precabantur. placet, atque etiam magis.

EMENDATIONES

quod nonnulli u. l. habent, ita uero **Q. r.** ut precamini, ueniat.

CXCIII.

QVO huius amentia poena] Huiusq; amentia poena, l. Col.

CXCIII.

LIBERTAS nobis] Nobis libertas, omnes ferè l. u. quod placet.

CXCIII.

SI enim tantus consensus omnium] Pro si enim Lang. & ceteri ferè, sive nonnulli hoc idem in superioris quoq; argumenti principio. Verumq; probabile: ut si enim hoc loco aperte falsum.

CXCIII.

VI eos tamen adhortentur] Adhortantur, nonnulli u. l. quibus assentior, quod autem sequitur adhortabor, pro eo cohortabor Lang. & ceteri ferè.

CXCIII.

QVAS paucis diebus noui Consules] Lang. & alij nonnulli, quas dem' paucis, nonnulli, de municipijs. Ego sequor impressos.

CXCIII.

NUNQUAM inter senatum, & uos] Sic o. l. u. nunquam uester consensus maior in ulla causa fuit, & praclare: quid enim bis eadem dicere mutatis uerbis atinebat? at hoc modo duæ res designantur: una, quod uniuersus populus unum atq; idem sentiret, nec alij aliam sectam sequerentur: altera, quod esset cum senatu copulatus.

IN PHILIPPICAS CIC.

CXCIII.

OMNIA alia falsa] Hoc extremum uerbum nullis in u. l. reperitur.

CXCIII.

HAC maiores nostri] Hac uirtute, o. l. u.

CXCIII.

IN deditionem huius imperij redegerunt] Sic l. Col. (ná ceteri cum impressis consentiunt) deditionem, ego, ditionem: quis enim unquam sic locutus est, ut diceret, in deditionem imperij nationes redegit? at oppida, milites, & eiusmodi cetera deditionem fecerunt, in deditionem accepti sunt: historicorum libris ustratum in deditionem uero redigere, ita tritum est, ut exemplis eo supersedeam, ne in re tenui, ac perspicua multus esse uidear.

CXCIII.

SI res ita tulisset] Si ita res tulisset, o. l. u.

CXCIII.

EST igitur Quirites] Extremum uerbum à l. u. abest.

CXCIII.

HIC eum ipsum exercitum] ipsum, nullis in u. l. reperitur.

CXCIII.

VESTRIS in me amplissimis] Amplissimis in me, o. l. ueteres.

CXCIII.

VOBIS QUE amicissimo] nobis amicissimo, l. Col. ego ceteris assentior, eodem modo in v. l. Phil. Apuleius homo & multis officijs mihi, & summa fami-

liaritate coniunctus, & nobis amicissimus.

CXCIII:

IN senatum conuocabamur] In senatum nō uocabamur, si reposueris: erit, opinor, rectius. quid dico rectius? imo uero recte: aliter mentem Ciceronis hac uerba non exprimunt.

CXCIII:

QUANTAM gloriam consecuti] Lang. gloriam, gratiam consecuti. multi alij gloriam, & gratiam, nonnulli, quam gloriam, quantam gratiam consecuti. Ego tantummodo, gratiam consecuti: ut illud in l.ij. accus. ut is hoc iudicio probatus cum populo Ro. & in laude, & in gratia esse possit.

CXCIII:

CVI, dum se ciuibus. c.] sic o. l. u. quāquā. ut fortasse corrigendum sit, quōi quidem.

CXCV.

NVDIVS tertius decimus fecistis] Feceritis, o. l. u. quod placet.

CXCV.

EOS duces] Duces eos, o. l. u.

CXCV.

INIMICVM populi Ro.] Reip. o. l. u.

CXCV.

ATQVI cum Coss. nondum. c.] Lang. & ceteri ferē. Atqui Consules cum nondum. Cicero tamen hac obscenam litterarum concussionem fugere solet.

CXCV.

HONESTIORA esse legionum decreta] Honestiora decreta esse legionum, o. l. u. & oratio nu-

merosior.

CXCV.

SENATVS decreuit] Decernit, o. l. u. quod placet.

CXCV.

DIES duodecim profecerunt] Perfecerunt, nō nulli u. l. quod minime displicet.

CXCV.

PRAETER Cotylam] Pleriq; l. u. in quēis Lang. praeter Cotylam meam. nonnulli Merium, meum alij, alij eum, ego, tum, corrigo: ut ad iam referatur. atq; ita corrigo tum, ut sine eo sententia imperfecta mihi esse uideatur.

CXCV.

QVID hoc aliud est, quā ad bellum ciuile. c.] Quid est aliud, omnia ad bellum. c. probō.

CXCV:

SIT patria prius] Sic o. l. u. ego, patria, probō.

CXCV:

IN qua etiam parentes] Parentes etiam, o. l. u.

CXCV:

AUT sequamini] Aut quam sequamini, o. l. u. similiter Terentius in Phorm. Potius quā lites scēter aut quā te audiam.

CXCV:

SVIS latronibus condonandi] Condonandōrū pro condonandi quidam reposuerunt. ego, condonandi, cum omnium librorum, tum locupletissimorum auctorum, qui ita locuti sunt, auctoritate defendo ut Lilius. Vestri adhortandi causa. et Plaut. in Capt. nominādi isto-

rum tibi erit magis, quam edundi copia. est etiam apud scriptorem nescio quem, diripiendi pomorum.

CXCIV:

POPVLVM Ro. seruitute opprimendi.] Libri ueteres, P. R. quod ego interpretor, Populi Ro.

CXCIV:

DVBITATE quid agatis.] Sic Lang. dubitate quid agatis, nonnulli, dubitatis quid agat (scilicet, quid agatur). alij, dubitate, alij tantummodo, ego, dubitatis emendo: ut sit quemadmodum illud Plautinum. Post, argumentum huius eloquar tragœdiæ, quid contraxistis frontem? & pro Mil. Sed ita si P. Clodius reuixerit. quid uultu extimuisistis? & in V. I. Phil. Redeo ad amores, deliciasq; uestras L. Antonium, qui uos omnes in fidem suam recepit, negatis? M. Tullius cum, quid ageretur, aperuisset, atq; de gestu intellexisset, senatui orationem suam fidem non fecisse, nec sustulisse dubitationem, cum addidit, Dubitatis? An non cadunt hæc in Antonium? hi uero, qui omnia glossis referunt, cum hunc locum interpretarentur, sub eo cætera illa uerba subscripserunt, que postea à librarijs imperitis in libris reposita per omnes ferme permanarunt.

CXCIV:

QVI cum Cesaris acta.] O. L. u. qui cum eius. Tu uide ne corrigendum sit, qui quouis uel cuius acta. elegantius certo esset.

CXCIV:

DE auspicijs non interpretaretur.] Non interpretaretur, ab omnibus L. u. abest.

CXCIV:

CVM populo Ro. agi nõ esse fas qui ignorat?] Cum populo agi non esse fas, qui ignorat? sic o. l. scripti, à quibus etiam stat fermonis latini consuetudo.

CXCIV:

VBI poena recenti lege Iunia, & Licinia?] Non fecissem huius loci mentionem, nisi uidissem quosdam in suis libris reposuisse, vbi penè recentis lex Iunia, & Licinia? qui præterquã quod à scriptura L. omnium recedunt: præterea uel maxime in eo peccant, quod legem Iuniam, & Liciniam duas leges fuisse crediderunt. quod falsum est: atq; ut id planum faciamus, Cic. ij. l. Ep. ad Att. qui legem Aeliam, qui Iuniam, & Liciniam, qui Cæciliam, & Didiam neglexerunt. & IIII. nunc ad ea, que queris de Catone, lege Iunia & Licinia scis absolutum, & contra Var. postularius ne si lege Iunia, & Licinia, est tibi mendum librarij: est enim scriptum Iulia. fuit autem, opinor, lata hæc lex à L. Licinio Mur. & D. Iunio Silano: qui post Ciceronem Consulibus fuerunt: et propterea recentem appellauit. confirmabat autem, ut arbitror, aliam quandam legem ante latam: & hoc amplius erat diligentissime sancta, & poenasiq; maximas constituebat in eos, qui ei non obtemperassent. & quoniam de lege Iunia agitur; opem feramus Asconio, cuius uerba infra scripsi. De legibus Iunij puto uos rememisci, has esse leges Iunias, quas illis Consulibus M. Lubellius Drusus Tribunus pleb. tulere: qui cū Senatus pariter tuendas suscepisset, & leges pro optimatibus tulisset, postea ea licetia est progressus, ut nullum in his morem seruaret. Itaq; Philippus Cos. qui ei inimicus erat,

obtinuit à Senatu, ut leges eius omnes uno S. C. tollerentur. Hactenus Aſconius: Sic autem ſcribendum eſt, de legibus Liius puto uos reminiſci, has eſſe leges Liias, quas illis Conſulibus M. Liius Druſus, c. Idem ferè mèdum in ij. l. de leg. igitur tu Scias & Apulias leges nulas pueas? Cic. ego uero ne Lenias quidem. & alio loco. Ve Lenias conſilio Philippi conſulis, & Auguris, quibus in locis quin Liius ſit enudandum, nemo dubitabit, niſi qui plane erit in rebus ueteribus tyro, atq; peregrinus, latoremq; harum legum M. Liium Druſum appellatum eſſe non cognouerit.

CXCVI.

A V T ſi auſpicia M. Antonium non mouerent, ſuſtinere eum, aut ferre non poſſe] Sic o. l. u. aut ſi auſpicia M. Antonium non mouerent, ſuſtinere me non afferre poſſe, ego ſic arbitror emendandum. Vt, ſi auſpicia M. Antonium non mouerent, ſuſtinere tamen ac ferre poſſe tãtam uim tempeſtatis, imbris, ac turbinum mirum uideretur. ſed illud meum ſeruo: nihil ut affirmem: tantum teſtatum relinquam, quid ſentiam. illud quidem omni aſſeueratione affirmo, libros mihi uideri alteros plane mendoſos, alteros Ciceronis elegantiam non olere.

CXCVI.

N V M ergo etiam armorum interpretes] Ergo, in l. u. non reperitur.

CXCVI.

P O P V L V M Ro. non teneri] Romanum, ab o. l. u. abeſt. quod probò. ſic pro domo s. Druſi legibus, qua contra legem Cæciliam, & Didiam late eſſent, po-

pulum non teneri. & in xij. Phil. huiq; nec populum, nec plebem teneri. quid multa? in hoc, opinor, uaria conſuetudo non eſt.

CXCVI.

D E V E colonijs in agros deducendis] L. Lang. et alij nonnulli De ue colonijs in agrum deducendis. Colonis probò: illud alterum reiſcio. Etenim eodem modo, ut impreſſi, locutus eſt in V. II. præſertim cum eodem in agros etiam deduxerit.

CXCVI.

Q V A M V I S ergo bonas leges] Leges bonas, o. l. ueteres.

CXCVI.

D O N A T I O N I B V S Q V E uertit] Auerit, nonnulli s. l. quibus aſſentior. ſic enim in xij. quoq; Phil. Hs. ſepties millies auertiffe Ant. pecunia publica iudicauitſi. & pecuniam uertere inſolens, auertere uſitatum.

CXCVI.

V T quomodo aditus hoſtium prohibetur caſtellis, & aggeribus; ita ab ingreſſione fori. c.] Sic o. l. u. ut quomodo aditus hoſtium prohibentur, ita caſtellis & operibus ab ingreſſione. c.

CXCVI.

H A E C ſe ex commentarijs Caſaris] Extremum uerbum à nonnullis u. l. abeſt.

CXCVI.

M V L I E R ſibi felicior, quam uir] Sic o. l. u. mihi tamen dubium non eſt, quin littera ſit adijcienda, atque emendandum uirò: nanque illud idem mihi

EMENDATIONES.

CXC VII.

IVDICO non rogatus] Rogitatus, o. fere l. u.
in queis Lang.

CXC VII.

QVOD unus M. Antonius in hac urbe post con-
ditam urbem palam seci habuit armatos] Sic l. u.
quod unus M. Antonius in hac urbe palam secum ha-
buerit armatos, si post conditam urbem, ex quo iudica-
ni illa verba, post Cond. urbem scilicet, tanquam glosse
mata de libris esse tollenda, habuerit, etiam magis probo.

CXC VII.

PLVS poterūt] Potuerūt, o. l. u. perspicue uerū.

CXC VII.

NON quod ille scuta uellet occulta esse.] No quo
ille scuta occulta esse uellet, o. l. u. & præstantior nu-
merus.

CXC VIII.

APERTIS ualuis Concordiæ] Opertis, o. l. u.
& recte. Idem in ij. Phil. Cur ualuis concordia non pa-
tent? operire domum Catullus, hostium Terentius, por-
tam Varro dixit.

CXC VIII.

VEHEMENS, & uiolentus] Nonnulli L. uino
lentus, ego sequor impressos.

CXC VIII.

VT digestio potius quam declamatio uideretur]
Sunt aliquot menses, cum in hac opinione sum, mebrui
hoc esse subditicium: nam id uocabulum Digestio mihi
barbarum quiddam olerē uidebatur: & insequentia
uerba, sitim querens scilicet, totum hoc superuacaneū,

IN PHILIPPICAS CIC.

atque adeo sui glossema esse clamitabant: constantia ta-
men librorum, qui omnes ad unum refragabantur
opinionī mee, uehementer me mouebat. Itaque ne in ar-
rogantiam offenderem, silentio præterire constituerā.
ecce autem cum ego, & Vbuldinus, quem honoris causa
nomino, quedam inter nos ex eadem oratione conferre-
mus, atque huc incidissemus, & is locum (ut ita dicam)
expunctum animaduertisset: uerum, inquit, auēlorita-
te librorum, in opinione ductus id factis & opinione, in
quam, & ob eam causam in emendationum numerum
non retuli. Fidenter, inquit, ascribe. sine dubio glossema
est: eadēq; rationes, quas ego dudum, cur ita cense-
ret, attulit. Tum ego locum illum profero, ut digerat
multa cruda facilius, illa quoq; glossa est, que tamen ab
o. l. s. abst. quod cum scirem, ad hunc, quo de agimus, lo-
cum multis annis ante notam, inquit, apposueram. quo
audito omnis mihi est præcisā dubitatio. Habes & meū,
& præstantissimi uiri iudicium. limatulum tu quoque
illud tuum adhibebis, atque ea tolles ex libris, si idem
tibi uidebitur.

CXC VIII.

DECLAMITAVIT] Declamauit, o. l. u.

CXC VIII.

HÆC enim ei causa esse solet declamandi]

Hæc enim ei causa esse declamandi solet, o. l. u.

CXC VIII.

MYRMILLO Milas depugnarat] Sic o. l. u.
itaque qui in L. suis, Trallibus, repouerunt, perperam
fecerunt: in hoc tantum mendum est, quod Myllas
scribendum est.

EMENDATIONES

CXCVIII.

SVVM in illa gladiatoria] suum illa, o.l.u.

CXCVIII.

AVIDITATI coniuncta] Auiditate, o.l.u.

CXCVIII:

RATVM esse, quod egissent] Quod elegerint,
o.l.u. ego, quod ei egissent.

CXCVIII:

AD urbem potius] Ocyus.

CXCVIII:

QVO animo hunc censetis futurum in nos] Quo
animo hunc futurum fuisse censetis in nos, o.l.u. nume-
rus, & constructio lenior.

CXCIX.

PROFECTVS est, & profugit paludatus]
Sic Lang. non profectus est, & profugit paludatus.

Ego sic non profectus est, sed profugit paludatus. ut
illud in hac eadem oratione. Post discessum latronis, vel
potius miseriam fugam. & in xii. ex eo non iter,
sed cursus, & fuga in Galliam. nonnulli u.l. opinionem
meam comprobauerunt.

CXCIX.

QVOD hic aut non fecerit, aut non faciat]
Sic o.l.u. quod hic non aut fecerit, aut faciat, aut mo-
liatur, & cogitet, ut idem locutus est in iij. Phil. ut non
aut ij. sunt impij, qui contra Consules exercitum compa-
rauerunt: aut ille hostis, contra quem iure arma sum-
pta sunt. & ij. l. de inuen. cum autem actio translatio-
nis, aut commutationis indigere uideatur; quod non
aut is agit, quem oportet; aut cum eo, qui cum oportet;

IN PHILIPPICAS CIC.

aut apud quos, qua lege, qua poena, quo crimine,
quo tempore oportet: translata in constitutio appellas-
tur. libros u. proba.

CXCIX.

HAEC ij, qui in horam uiuunt. c.] Sic l. u. hac
ij, qui in horam uiuerent, non modo de fortunis, & bo-
nis ciuium, sed ne de utilitate quidem sua cogitauerunt.
quidam pro hac et reposuerit. quod minime displicet:
etsi omnes l. contra faciunt.

CXCIX:

HVNC, quem uidimus. c.] Sic o.l.u. hunc, que
uidimus P.R. restinguet ardorem: municipiorum, atq;
Italia franget animos. aperte uerum.

CXCIX:

ISTA legatio moram] Hoc amplius l. u. certe
ista legatio, quod magnam & uim, & uenustatem ad-
dit orationi.

CXCIX:

QVAMVIS dicant, & quosdam audiam di-
cturos.] Quamuis dicant, quod quosdam audio. c. o.l.
u. ualde placet.

CXCIX:

P. VALERIVM Flaccum] L. Lang. qui cum
plerique faciunt: falcum. nonnulli Anfalcum. nemo
certe Flaccum. A' Liniio mentio fit cuiusdam M. Vale-
rij Falconis. Falcones, inquit Sex. Pompeius dicebantur
quorum pollices in pedibus intro curuati sunt in falces
similitudinem, apud eundem tamen Liniium loco supra
citato Flaccum scriptum est. genti autem Valerie id
quoque fuisse cognomen, nemo est qui sciat. Flaccum igitur

SIC TITIANUS.

CXCIX:

Q. FABIVM Pamphilum] idem scriptor me-
pene induxit in errorem: idem tanquam in ueritatis
niam deduxit: nam cum in Lang. quid dico Langesimo
uero in o. l. u. pro Fabium, Bebius scriptum animadu-
ertissem, usq; me tot. scilicetq; librorum consensus, ut par-
erat, monisset: Lini statim, ut uerum inuestigarem, li-
bros in manus sumpsi: eosq; ab impressis stare cum ui-
dissem, in hanc opinionem discessi, ut pro certo ducerem,
L. esse mendosos. postea cum eosde cognoscenda rei ne-
scio cuius gratia euoluerem, in DC. Bebius Pamphilus
incido. nullum Fabium eodem cognomine, cum iam stu-
diosius inquirerem, uspiam reperio. Itaque sententiam
ita mutauit, ut mihi dubium non sit, quin scripti men-
do uacent, impressi & Lini, & Ciceronis libri corrup-
ti sunt, atq; deprauati.

CXCIX:

AD nostrum diuen mittimus] Sic o. l. u. nisi pa-
rtherit Antonius. ne Imperatorem, Coloniamq; populi
Ro. oppugnet, ita ne uero per legatos rogandus est?

CXCIX:

PRO Annibale hostibus nostris & socijs] Eodem
modo scripti, ut impressi. ego sic corrigendum puto,
Pro Annibalis hostibus, nostris etiam socijs. quidam in
suis L. reposerunt, mittebantur ad Annibalem pro ho-
stibus nostris, & socijs. quibus, ut omitam quod lon-
gissime ab antiquorum librorum scriptura discedunt,
hoc certe probandum est, populi Ro. hostes Saguntinos
fuisse.

CC.

ANTE diem xiiij. cal. Ian.] Sine controuersia
scribendum est, Ante diem xiiij. id declarat, quod Mudi-
us tertius decimus supra dixit.

CC.

ID Vos auctoritate publica comprobauistis] Cō-
probastis, Lang. & alij aliqui.

CC.

VOS aequo animo aspicere] Animo aequo, o. l. u.

CC.

SINE dolore summo uidebitis] Sine summo do-
lore, nonnulli u. l.

CC.

QVI si legati paruerit] L. u. partim quid, par-
tim quod.

CC.

NISI retardatione] Ex retardatione, o. l. s.

CC:

FORTVNAEQUE nostrae nota sunt] Sic
o. l. s. nota sunt. ego, notata, proba: ut sit, quem admo-
dum illud, Pecunias nostras aestimabat: possessiones no-
tabat & urbanas, & rusticas.

CCI.

HEM ad quem legatos] En, l. s. nonnulli, Em.

CCI.

QVI ne sorti quidem fortunas nostras destituit] Destituit, l. s. quod proba: nam destituit quidem omni-
no falsum est: si quidem destituere hoc significat, non
stare promissis, atque etiam, qui a te speret aliquid,
hunc in ipso articulo temporis deserere: quod in L. An

H iij

tonium profecto non cadit; a quo nihil tale expectabatur. Desinare uero dicitur, cum habes aliquid cum animo iam statutum, ut facias. Alia quadam notione destinare ualet emere. sed hoc nihil ad rem. Qui locus orbis terra iam non erat alicui destinatus: iam mente, & cogitatione attributus, assignatus, ad dictus: ne forti qui dem fortuna nostras destinavit, iam singulorum ciuium bona singulis latronibus descripsit: ut ne hoc quidem integrum reliquerit, ut quisque haberet, quod cuique fors obtulisset: quod erat signum, eum, qui id faceret, sitire sanguinem ciuium, atque omnium bonorum uite imminere: quippe qui sibi nihil reliqui ad promissa faceret, ut, quod animo intenderat, posset efficere. destinauit igitur conuenit, non destituit.

CCI.

BELLO inquam certandum est] Decertandū,
o. fere' l.s.

CCI.

BREVI tempore libertatem Reip.] Libertatem
populi R. o. l. u. quod probō.

CCI.

SI autem lenius ageris] Sin, o. l. s. recte.

CCI.

QUANQUAM in memoria gratorum ciuium]
L. s. eodem modo, ut impressi. quādam Atque pro quan-
quam reposuerunt: quod minime displicet.

CCI.

SED ut hostem arcuit, Galliam, seq; c.] Mihi
magis arideret, sed ut hostem arcuit Gallia, seq; c. ut
illud in iij. hunc igitur Gallia qui prohibet. c.

CCI.

MERITO uerq; laudetur] Iure, nonnulli s. l.
quod placet.

CCI.

SVA SQUE uires non tradidit: sed opposuit]
Hoc amplius, o. l. s. sed. opposuit Antonio, quod ualde
placet.

CCI.

POPVLVM Ro. liberum esse uoluit] Liberum
uoluit, o. l. s. ut paulo infra, Qui populum Ro. liberum
cuperet. Libri tamen impressi defendi possunt: siquidem
eodem modo locutus est in xi. Qui populum Ro. liberū
esse uoluimus.

CCI.

QUOD imperij populi Ro. lumē fuit] Imperio,
o. l. s. ego assentior impressis.

CCIII.

ILLE in aduersariorum partibus agrum Picenū
habuit munitum] Pro munitum, inimicum, o. l. s. quod
summo pere aridet: si tamen ex primis membri huius
uerbis, in modo sustuleris: aliter enim ad mentem Cice-
ronis uerba non accedunt: qui quidem ex contrarijs cō-
ficere uoluit, Caesaris factum praclarium fuisse, quā
Pompeij: siquidem hic ex inimicis aduersariorum, ille
ex amicis hostium confecisset exercitum. Picentes autem
cum Pompeio consensisse ad Marij partem oppugnandas,
refert historia.

CCIII.

EX Antonij amicis, sed amicioribus libertati]
Libertatis, o. l. s.

CCIII.

ET pro populo Ro.] Et prop. r. l. s. ego, sit pro
 pratore. Scribit Suet. senatum decreuisse, ut Caesar exer-
 citui comparato pro pratore praesisset, atque una cum
 Hirio, & Pansa Cos. D. Bruto opem ferret.

CCIII.

HVIVS adolescentis hortandi honorandi.] Qui
 dam in locum honorandi subdiderunt ornandi, quid
 eos mouerit, nescio. omnes certe libri scripti contra fa-
 ciunt. Equidem, si liceret libere, atque audacter emenda-
 re, pro hortandi, ornandi potius reponerem: ut alterum
 ad laudes referatur, alterum ad honorem: cum praeser-
 tim, quid sibi hic uelit ista hortatio, non dispiciam. Libri
 etiam scripti non hortandi, sed ornandi habent.

CCIII.

MILITES, & ueteranos.] Et, meo quidem iu-
 dicio tollendum est. non longe abieris: haec ipsa oratio
 in extremo meam tibi opinionem comprobabit.

CCIII.

CIVEM clarum haberi.] Eodem modo l. s. ut im-
 pressi. ego carum probo. comprobant carum potius quam
 clarum multi inferioris loci in eadem pagina.

CCIII.

AMICISSIMO Reip.] Amicissimorum Reip.

CCIII.

IN quo P. C. non tantum comodum.] L. u. non disse-
 runt ab impressis. e recentioribus nonnulli pro tantum,
 tam: pro quantum, quam. quod placet.

CCIII.

CONTRA legem Iulia possideretur.] Posside-

rent, omnes l. s.

CCV.

HIS QVE militibus legionis Martiae, & legionis
 quartae ita daretur, assignaretur.] Sic o. l. s. usque: militibus.
 caetera eodem modo. ego sic emendandum puto, usque: mi-
 litibus legionis Martiae, & legionis quartae ita daretur,
 assignaretur. quem ad modum paulo ante. Ut in militi-
 bus ueteranis diuideretur: nam his militibus quidem,
 siue ijs aperte falsum est: quod harum legionum cum
 etiam milites Caesarem secuti sunt: ut supra recte additum
 est. praenomen, usque: militibus, qui de legione secunda, &
 XXXV: quoniam eorum partim ad Hirium, & Pa-
 sam Cos. uenerant, partim se contulerant ad Antonium:
 ut ex epistola Galbe licet intelligere.

CCV.

QV AE sine mora, maturaque; decreta.] Eodem mo-
 do l. s. ut impressi: ut forte ita corrigendum sit, quo
 sine mora, maturaque; decreto.

CCVI.

IUSTICIUM edici.] Indici l. s. ut in proxima
 oratione; Tumultum decerni, iustitiam indici. utrumque
 omnino probabile: ego tamen hoc magis probo.

CCVI.

QVO furor, quod uimolentia.] Violentia, l. s.

CCVI.

DVO dissimilima genera lenonum, & latronum
 ita domesticis stupris, forensibus parricidijs delectantur,
 ut. c.] Sic o. l. s. duo dissimilima genera tenuerunt leno-
 num, & latronum: ita domesticis stupris, forensibus par-
 ricidijs delectantur, ut. c.

CCVI:

NOVI uiolentiam] Vinolentiam, nonnulli s. l.

CCVII.

HORAM exhibere nullam in tali ciue liberando sine scelere non possumus] Eodem modo o. l. s. in quibusdam impressis eximere pro exhibere. quod minime displicet: ut enim tollere diem, extrahere diem, sic eximere diem usitatum. M. Tullius ad Att. Metellus caelum dicendi tempus exemit. Capito apud Gcl. Cato rem, quam consulebatur, quoniam non e' rep. uidebatur, perfici nolebat. eius rei gratia dicenda longa oratione utebatur, eximebatq; dicendo diem. erat enim ius senatori, ut sententiam rogatus, diceret ante quicquid uellet alius rei, & quoad uellet. ex quo liquet, locum illum ad Q. Fratrem, Clodius rogatus, diem dicendo eximere coepit, non esse mendosum. sed hoc nihil ad rem. Vt igitur eximere tempus, diem: sic horam, res esse dicitur.

CCVII.

PLVRIS quam T. Plancius] Sine controuersa scribendum est, T. Plancius. hic enim est T. Munatius Plancius Bursae frater L. Munatij Planci oratoris, qui temporibus Milonianis uel acerrimum se Ciceronis oppugnatorem prebuerat, maximamq; in eum, quod tanto studio Milonem defenderet, inuidiam concitauerat: quoq; instigante curiam populus incenderat. postea contra opes, ac potentia Pompeij condemnatus, a Cæsa re initio belli civilis in integrum restitutus est.

CCVIII:

O' FIDES, hinc enim puto. c.] Hoc pro hinc

nonnulli s. l. quod placet: cum enim d. fides exclamasset, perinde ista uerba subiunxit, quasi Trebellium ipsum nominatim exclamasset.

CCVII:

VBI plausus ille in triumpho est spe ludi?] Sic o. l. u. saepe ludi. ego una littera modo addita, ludi corripo: significabat enim gladiatoribus, concione, ludis populus maxime iudicium, ac uoluntatem suam. Quod igitur Trebellius a causa creditorum constantissime steterat, ac Dolabella legem de tabulis nouis ferenti restiterat, iccirco eum populus summo studio honorum Adilem fecerat, atq; ei plausus in triumpho, ac saepe ludis dederat. hic postea sic casus improbus, ut quod res esse fecerat, uideretur casu, non ratione fecisse.

CCVII:

QVINQVE, & triginta tribus patrono populi Romani. igitur. c.] Interpretationes meo quidem iudicio perperam collocatae sunt, sic enim ponenda, quinq; & triginta tribus patrono. Populi Ro. igitur. c.

CCVII:

SICVT illam Q. Trebellij] Plinius, Tremellij: Liuius, Tremuli.

CCVII:

QVIA Milassis Myrmillonem Thracem] Corryge, Mylasis Myrmillo Thracem.

CCVII:

ALTERA Equitibus Ro.] Eodem modo l. s. ego, Altera EQ. R. equitibus Ro. quas scilicet equitibus Ro. posuerant. ut literæ Cæsaris l. ij. Ep. ad Q. Fr. quas Tullius ad Cæsarem dederat. Quod antiquior dies

in tuis fuisse ascripta literis, quàm in Casaris: nam quod reposuere quidam, At altera ab Equitibus. Rid. (credo) sua sponte non de librorum auctoritate fecerunt.

CCVIII.

QVI in exercitu Casaris duo bis fuerunt. Nonnulli s. l. qui in exercitiibus Casaris duobus fuerunt. quod placet. certe in hoc li. inter se congruunt, quod duobus, non duo bis, habent.

CCVIII.

* HIS quoque diuisit Semurium. Nonnulli s. l. Semuriam, quid, si, remuriam uel remoria corrigamus? Sex. Pompeius, Remurinus, inquit, ager dictus: quia possessus est à Remo, et habitudo Remi Remoria: sed et locus in summo Auentino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspicatus. hunc locum Plutarchus in uita Romuli non Remoriam, sed Remorium appellat, cuius uerba subscripsi. ἑσμίως ἂν οὐκ ἴδιον καλοῦμεν ἑσμίον καὶ οὐδ' ἄρα τὸν ὄρεσ' ἐστὶ τερταίωνων ἐκτοῦτε, καὶ ἐκεῖνος ἐβούλετο πολεῖν τὸν τόπον. ἑσμίως δὲ χρεῖσθαι τὴν τοῦ ἀβερτίου κατ' ἐπὶ. ὁ δὲ ἐκεῖνος ἂν ἀνομάσθην ἐσμίον, ἢν δὲ ἑσμίωσι καὶ καὶ ἐστὶν. Dionysius Allicharistatus scribit, Remum cepisse consilium condenda urbis, in eo colle, qui postea ex eo inuēto nomine Remoria appellatus est: qui collis, inquit, à Tyberi non longe à Roma XXX stadiis abest. Remuriam ille, qui de regionibus urbis scripsit, Victor in partibus Auentini numerat. illud autem, quod huic subiungit, Campus Martius restabat, non nihil succinit opinioni meae: ut quem admodum hoc, sic illud non ad ueritatem, sed ad au-gendam inuidiam dictum sit, sed ad meum illud redeo,

nihil ut affirmem, tantum, quid sentiam, uel potius suscipere, testatum relinquam.

CCVII.

L. Antonio Iano medio patrono. Iani medijs, sine controuersia emendandum: declarat oratio cosequens, Patronus (inquit) eorum quâ Tribb. militum fuerunt: patronus Iani medijs. De Iano medio, ubi consistant foreratores, Hor. Postquam omnis res mea Ianum ad medium fracta est. etiam M. Tullius Lij. de off. in extremo: et si ibi mendose scriptum est, Ad medium Ianua.

CCVIII.

VIGINTI diebus post. XXX, libri scripti.

CCVIII.

TAM inimicus dignitati suae. Eodem modo, libri scripti, ego, dignitatis: ut casus casus respondeat, ut pro Flac. Aut beneficii huius obrectator, aut uirtutis hostis, aut laudis inuidus extitisset.

CCVIII.

CONATVS auertere. Conatum, o. l. u. quod ualde placet.

CCVIII.

SENATVM sua sponte bene firmum. Lang. bene non habet, ceteri sic, bene sua sponte firmum, quid uerius, diuinandum est: illud scio, M. Tullium saepe ita locutum fuisse: ut in XV l. Ep. ad Att. ibi bene ualentem uidi Filiam. et V. Nos enim et nostra sponte bene firmi.

CCIX.

OMNIBVS gentibus imperare uoluerunt. Gentibus, in l. u. non est.

EMENDATIONES

CCIX:

TRIBUNI pl. referunt] Trib. pl. refert, o. l. u.

CCIX: II V D D

LANGORIS] Languoris, o. l. u. postulat
etiam ratio.

CCIX:

IAM non fingunt. c.] Sic o. l. u. iam nunc fin-
gunt responsa Antonij, eaq; defendunt. perspicue rectū.

CCIX:

LEGES imponeret] Hæc uerba nullis in. l. u.
reperiuntur.

CCX.

IIDEM quasi prouidi ciues, & senatores] Ni-
hil mihi emendatius hoc loco, nihil sincerius uidetur,
cum in hoc modo libros intueor: cum autem ad uete-
res aspectum & mentem refero, facere non possum,
quin suspicor aliquid sub his mendis subesse: sed scriptu-
ram ueterum librorum proponam: ut intelligas, an
aliqua tamen ratione ducar ad male suspicandum.
Lang. sic. Idem quasi prouendicius esset in senatores. Sc.
prouendicius esset in senatores. Alij. proueticicius esset hij
senatores. Liber Marcelli Cervini Cardinalis, P. R. iudi-
cius esset hi. c. quarum nullam omnino probò: nã hæc
extrema (etenim cetera perspicue false sunt) hæc in-
quam extrema, quæ præsertim aliquam tamen speciem
ueritatis, nec ipsa mihi constare secum, nec cum infe-
riori uidetur: nam primum quis unquam sic locutus
est, ut diceret, ille P. R. iudicius est, cum libertatis uin-
dicem, propugnatoremq; significare uellet? propterea
quod seruus hoc nomine cõiurationem, quæ facta erat
contra

IN. PHILIPPICAS. CIC.

contra P. R. libertatem, detulerit. sed fac hunc fuisse
Brutum illum Regum exactorem: quis unquam dixit,
Antonius Populi Ro. Brutus est? deinde hi senatores nõ
M. Tullium coarguebant improbitatis, quod contra bo-
num. s. ciuem, patriaq; amantem bellicum cecinisset: sed
imprudentiæ, quod irritasset hominem nequam, iracun-
dum, impotentem, confidentem. Vinam, inquit ille, tam
facile uera inuenire possem, quàm falsa conuincere.
quod ego quoq; uel hoc loco maxime possum dicere. nul-
lo enim negotio falsa redarguo: uera nullo modo repe-
rio. Quid si sic emendemus? Idem quasi. P. R. iudices
esset. hi. c. omnino melius: ut tamen omnino non ac-
quiescam, atque assentiar. sequamur igitur impressos:
præsertim cum bonam sententiam uerbis non minus bo-
nis enuntient.

CCX.

EOS esse cauendos denunciant] Eos cauendos es-
se denunciant, o. l. u. numerus Tullianus. & ut aliud ex
alio: hunc locum à Demosthene transtulit, πρὸ τοῦ εὖ
φαύου, ὅτι τῶν πολιτευομένων παρὰ τοῖς ἔλλησι ἐλαφρα-
στῶν ἀπάντων ἀεξάμενον ἀπὸ σοῦ. quod Demosthe-
nes dixit ἀεξάμενον ἀπὸ σοῦ: Cicero, à se primum nu-
merare. Varro de lingua lat. primum præterijt. Menfius,
inquit, nomina sunt aperta ferè, si à Martio, ut antiqui
instituerunt, numeres.

CCX.

DILIGENTIOR causa est?] Diligentior est
cautio? perspicue rectum.

CCX.

POPVLARES habebantur] Appellabantur,

o. l. veteres.

CCX.

DE sua spe rerum secundarum suarum] Hoc extremum uerbum omnibus u. l. auctoribus inducendum est, atq; etiam (ut mihi quidem uidetur) latini sermonis elegantia.

CCX.

AB incute atate illius] Ab incute illius atate, L. Eg.

CCX.

CONIUNXERIT : eius deniq;] Coniunxit: eiusdemq; curam, Lang. Sc. Nonnulli, eiusdem curam: quorum utrumuis elegeris, erit multo rectius, quam id quod editum est.

CCX.

AUCTOR pacis fui] Pacis auctor fui, o. l. s.

et uerba procluius currunt.

CCXI.

CVM hoc pace uelle subito coniungi] Cum hoc subito pace uelle coniungi, o. l. u. et ambitus cretico, et spondeo claudatur: qui numerus Ciceronis proprius est.

CCXI.

MERITOS quidem illi honores] Eodem modo o. l. meritos quidem illos, mihi magis arideret. hoc certe consuetudo, atq; elegancia latini sermonis approbat: illud alterum reijcit, atq; aspernatur.

CCXI.

SED tamen immortales, et singulares] Singulares, et immortales, o. l. u. quod placet.

CCXI.

BRVTVM hominem quondam illius generis, et

nominis natum ad remp. liberandam. sic o. l.] Ego sic, omine quodam illius generis, et nominis: ut sit illi simili de M. Bruto in x. Phil. cum sua excellentissima uirtute Reip. natus, tum fato quodam. materni generis, et nominis. Natus igitur erat D. Brutus quodam omine illius nominis, ut quemadmodum L. ille Brutus Regibus exactis, ita hic interfecto Tyranno patriam in libertate iudicaret. ab eadem ratione dixit in ij. accf. Dixit idē Dolbellam impetrasse: omen magis P. C. quam causa placuit. et in Rud. Neq; te P. Rulle omina illa M. Bruti, atq; auspicia à simili furore deterrēt. et Linius L. V. II. redieruntq; res ad Camillum, cui unico Consuli uel ob aliam dignationem haud subijciendam dictature, uel ob omen faustum ad gallicum tumultum cognominis dictatorem arrogari, haud satis decorum uisum est patribus. sed enim hoc omnium mentio facta memoriam mihi attulit loci illius de Diuin. l. i. Prærogatiuam etiam maiores omnes iustorum comitiuorum esse uoluerunt. et illius in ij. l. iam illa, fauete linguis et prærogatiuam omnium comitiuorum. quibus in locis pro omnes, et omnium omen reponendum est. id indicat pro Plare. An tandem una centuria prærogatiua tantum habet aucto ritatis, ut nemo unquam prior eam tulit, quin renūtiatus sit. et planius etiam pro Mur. etenim si tanta illis comitijs religio est, ut adhuc semper omen ualuerit prærogatiue.

CCXI.

A. HIRCIVS] Hoc amplius o. l. u. A. Hirtilius consul. prætered ut scribunt uetera monumenta, non Hircius, sed Hirtilius.

EMENDATIONES

CCXI:

MILITES cum gladijs sequuntur: Consuli praesidio sunt: specie Consuli. c.] Militis cum gladijs sequuntur Consulem: praesidio sunt specie Consuli, o. l. u. praclare.

CCXI:

NON est iudicatus Antonius hostis?] Nō est iudicatus hostis Antonius, o. l. u. & finem herocii uersus esse fugimus.

CCXI:

LIBERATI tum regio dominatu uidebatur] Hoc tantum l. scripti ab impressis discrepant: quod pro tum, nonnulli tā: pro uidebatur, nonnulli nitebatur, alij uerebatur, uirgebatur alij. ego sic emendandum arbitror. sed erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen iusta: nunc nulla est liberatis iam regio dominatu: uirgebatur armis domesticis: ea ipsa depulimus. sententia aperta est.

CCXI:

QUANTA illa erit] Quanta n. erit illa, o. l. u.

CCXII.

ET consule designatum] Et, ab. o. l. u. abest. recte.

CCXII.

SATIS multa de turpitudine] Multa, a Lang. & ceteris fere l. u. abest.

CCXII.

DICAM deinceps, quod proposui] Deinceps, ut proposui, o. l. u.

CCXII.

ANTONIUM uideatis] Videatis Antonium, Lang.

IN PHILIPPICAS CIC.

CCXII.

CVM C. Casare magistratum sortitus est] Magistratus paritatus est, o. l. u. praclare. Quid sibi uelit Cicero, Suetonius in uita Iul. Cas. declarat. Comitatus, inquit, cum populo paritatus est: ut exceptis Consulatus competitoribus, de cetero numero candidatorum pro parte dimidia, quos populus uellet, pronuntiareretur: pro parte altera, quos ipse dedisset. ut autem hoc Casari liceret, L. Antonium legem tulisse; ex oratione Ciceronis licet intelligere.

CCXII.

PATRONVS fori] Eodem modo l. u. nonnulli non ita ueteres quidem, sed tamen scripti, Patronus eorum, quod rectū esse iudico. id ex Phil. VI. apparet. hunc autem errorem genuit (opinor) similitudo literarum. nā cum ueteres illi antiqui literarum formis in scribendo uerentur, Maiuscula quae nostra lingua nominantur; quam in sententiam homines doctissimi, atque omnibus in generis artibus instructissimi discessionē (ut ita dicam) fecerunt, in eis uir cum omni doctrina, atque uirtutis laude cumulatus; tum uero bene peritus antiquitatis, & doctus, & intelligens huiusce generis existimator Marcellus Ceruinus Cardinalis; cum igitur hunc in modum literas deformarent, hinc fiebat incuria librario rum, ut E, & F propter similitudinem inter se locum sepe commutarent. hinc innumerabilia menda gignebantur. hinc pro Planc. eorum pressi, pro forum pressi: ut in ep. ad Pap. Pat. uirgeo forum, dixit. hinc l. ij. de leg. quod autem eorum id est uestibulum sepulchri usucapi uetat. pro forum. Forum, inquit Sex. Pompeius, antiqui

appellabant, quod nunc uestibulum sepulcri dici solet. In Varronis quoque l. ij. de re Rust. ex eadem causa mendum, meo quidem iudicio, constat est. Antequam calores, aut frigora se exegerint. quo in loco l. uetustissimi Eregerint: ego Fregerint: ut in l. i. de or. Dum se calor frangat. hinc ex Eorum, Forum primo: deinde, cum id consequens non uideretur. Fori natum.

CCXII.

ODI quis huius. c.] L. u. ne unus quidem habet hanc exclamationem. e scripitis qui habent, in his medijs, desideratur: ex quo licet conijcere, Medijs in o' dijs abijse; deinde utrunque sensum per imprudenciam librario- rum, in libros irrepisse. Cicero tamen hoc simplici exclamationis genere utitur. ut in ep. ad Q. Fr. Hic o' dijs nihil unquam honorificentius nobis accidit. Et ad Atr. Reliqua, o' dijs qui comitatus.

CCXII.

CVM ornasset Threiditis] Threiditis, o. l. u. ego Beroaldo assentior, qui scribendum putat Threiditis: ut sit, Threiditis armis, Thracum s. gladiatoru' armatura: ut Ausonius, Threidite princeps arma mouens gladio. Myrmillones cum Thracibus comparabantur. Declarat Cicero proxima superiori oratione. declarat Suetonius in Dom. planius etiam Ausonius, Quis Myrmilloni componitur e' equimanus Thrax. Thracis gladiatores, inquit Sex. Pompeius, a similitudine parmularum Thraciarum dicti sunt.

CCXII.

QVI familiare ingularat] Eodem modo l. s. ego ingularit probo.

CCXII:

CONCVRSVS fiat ciuū] Sit profiat, o. l. u.

CCXII:

VT nemo sit alius, nisi ij, qui una sunt: Et ij, qui, c.] Sic o. l. u. ut nemo sit alius, nisi illi, qui una sunt: et hi, qui, c. perspicue rectum.

CCXII:

CVM bonorum praesidia cesserint] O. ferè l. s. ueteres quidem ad unum omnes sic. Cum bonoru' praesidjs cesserint. quorum consensus hanc in sententiam me adduxit, ut putarem sic emendandum, cum boni iam praesidjs cesserint. ut illud in Cat. M. V. atq; Pythagoras iniussu imperatoris, id est Dei, de praesidio et statio ne uita decedere.

CCXII:

EST autem nostri consilij] Est ueteris consilij, o. l. u. est uestri consilij, fortasse corrigendum est, uestri certe, quam nostri, mihi magis aridet.

CCXII:

SED in principe ciue non satis est] Pro ciue Priscianus ciui, o. l. u. non est satis.

CCXII:

VIGILANTIAM] Vigiliam, Lang. ceteros sequor.

CCXIII.

QVIBVS illum uicissim uos oculis intueri] Quibus uicissim uos illum oculis intueri, o. l. u. Quibus strum illum e' quis uestrum, o. l. u. placet.

CCXIII.

QVI in nostras fortunas imminet] Lang. et

ceteri ferè quia in uestras fortunas imminet, amici
unquam uobis erunt, aut uos illis?

CCXIII.

AD libertatem recuperandam incitauerunt] Exci-
tauerunt, o. l. u.

CCXIII.

CVRIAM populi Ro. nõ desideretis] Curiam
P. R. non desideret, o. l. u.

CCXIII.

ESSE nullo pacto potest?] Nullo pacto esse po-
test, o. ferè l. u. in quibus Lang.

CCXIII.

L. N. A. S. I. D. I. O] L. u. in sidio, o. l. u. de L. tamen Na-
sidio Cæs. in ij. l. bel. ciu. qui quidem refert eum ab Cn.
Pompeio cum classe XVI. nauium L. Domitio, Massiliæ
sibusq; subsidio missam.

CCXIII.

QVI uicinos suos non cohortatus] Pro uicinos, et
ues, sc. l.

CCXIII.

PROVINCIAE Gallie: à qua. c.] O. l. u.
pro à, ei.

CCXIII.

NOLITE igitur uelle] Nolite igitur id uelle,
omnes libri ueteres.

CCXIII.

A T uero erecti, citati, parati, armati] Locus hic
mihi non nihil suspectus est: nam uerbum illud, citati
s. et animum, et aureis grauius offendit: non quo id
ipsum mihi primum accipiant: sed uim eius, atque sen-

tentias, in quibus poni solet, hoc loco non agnoscunt:
etenim cum modo celeritatem significet, ut citatum sum-
men, agmen, in eum locum citatim contendit: modo
laudare et uocare; ut auctores, libri citantur testes,
accusatores, rei, iudices: hic, in utramque partem, accepe-
ris, ad sententiam non satis apte conuenit: ut inter-
dum ueniat in mentem suspicari, pro citati cumcti esse
reponendum. quoniam tamen omnes l. contra faciunt,
nobis persuaderi sinamus, citati hoc loco idem ualere,
quod excitati.

CCXIII.

VITA et fortuna optimi cuiusq;] Fortune, o.
l. u. perspicue uerum.

CCXIII.

TAMEN et summi gubernatores] Tamen
etiam summi, o. l. u. aperte uerum.

CCXIII.

METV et periculo Remp. liberare] Remp. me-
tu, et periculo liberare, o. l. u.

CCXIII.

VICIT L. Cæsaris amplissimi uiri] Vidit L. Cæ-
sar amplissimus uir, o. l. u. quod ut probem, faciunt uer-
ba consequentia.

CCXIII.

VT et luctu sororis moueretur] Sic o. ferè l.
u. ne in nepotem moueretur: et saluti Reip. prouide-
ret. nonnulli, qui saluti Reip. prouideret. ex quo intelli-
gere cuius licet, hæc esse glossemata, et ideo ex l. esse tol-
lenda.

CCXIII:

QVID est enim tumulus? nisi c.] Quid enim est aliud tumulus? nisi, c. o. l. u. & recte.

CCXV.

GRAVIUS autem esse tumulum] Tumulum esse, o. l. u.

CCXV.

Medium nihil sit] Nihil sit medium, Lang. & alij nonnulli.

CCXV.

QVO quid absurdius dici aut existimari potest?] Quo quid absurdius dici potest, aut existimari? o. l. u.

CCXV.

VT milites fiant suavia] Sine, pro fiant, o. l. u. quod tamen non placet.

CCXV.

QVIS potest bellum non esse dicere?] Sic o. l. u. bellum esse dicere, quod placet: ut hoc membrum aequae, ut superior, aliud dicas, aliquid sentiat.

CCXV.

NULLAM putauit sibi excusationem] Nullam sibi putauit excusationem, o. l. u. & lenius.

CCXV.

NON expectauit nostra decreta] Vestra, o. l. u.

CCXV.

DECERNENDI enim tempus nondum nouerat] Venerat, o. l. u. perspicue uerum.

CCXV.

NIHIL decerni posse] Nihil posse decerni, Lang. & ceteri, & numerus Tullianus.

CCXV:

ET clarissimorum hominum] Et ut clarissimorum hominum, o. l. u. quod placet.

CCXV:

CRUDELISSIMAM uisiceretur necem] Præuisciceretur, Lang. puniretur, ceteri puniretur, quos ut sequar, numerus facit.

CCXV:

PENATES, aras, focos] Penates, ab o. l. u. abest.

CCXV:

LEGES, iura] Iudicia non iura, o. l. u.

CCXVI.

DII meliora] Lang. & ceteri u. l. det meliora. recentiores enim impressis faciunt: & recte, quod enim Graeci ευφαιε, nostri dii meliora dicunt. id apparet apud hunc ipsum in Catone matore; bene Sophocles; cum ex eo quidam iam confecto etate quæreret, uteretur ne rebus ueneris, dii meliora, inquit, libenter uero istius, tanquam à domino aggressi, ac furioso, profugi. At Plato, à quo locum illum totidem penè uerbis transtulit. πῶς ἐστὶν ὁ Σοφοκλῆς ἔχων, πρὸς τὸ ἀφοδίστω; ἐτιδὸς τὴν ἡνωμένην συγγένειαν; καὶ ὅς; ευφαιε ἐστὶν ὁ ἀνθρώπου. ὁσὸν μέγιστα μὲν τοὶ αὐτοὶ ἀπέφυγον, ὡς πρὸς αὐτῶν τὰ τιμὰ καὶ ἄξιον ἐποιεῖν ἀποφυγῶν. uisitur etiā Liliū, si spondidissent urbem hanc relicturum populum R? si incensurum? si magistratus, si senatum, si leges non habiturum? si sub Regibus futurum? Dii meliora, inquit. & alibi, Bacchis iniuriari uelle. id ubi mulier audire; & perturbata, Dii meliora, inquit, plene Tibullus enunciat, Dii meliora ferant; nec sint mea so-

omnia uera. Idē graecum uerbum pluribus exprimens,
Dicamus bona uerba: uenit natalis ad aras. Terentius
imminute, Bona uerba quaeso. nec in rebus diuānis aliud
erat a fawere linguis, quam euāgiuā. declarat. Ouidius,
Euiētis uitta crines albente sacerdos, En deus est, deus
est: animis, linguisq; fauete, Quisquis adest, dixit. Sis
ō pulcherrime uisus Vtiliter: populisq; iuues tua sacra
colentes. Quisquis adest, uisum ueneratur nomen: Et
omnes Verba sacerdotis referūt geminata, piūmq; Ae-
neade prestant Et uoce, Et mente fauorem. Euripides
autem in Iphig. εὐς δ' ἐν μέσῳ τοῦ θύβιος, ἃ τὸ δ' ἐν μέ-
σῳ, ἐν φημίαι ἀνάπτε, καὶ σὶ γὰρ σπατῶ.

CCXVI.

VIDERVNT enim ex mendicijs] Sic o. l. u. sui
enim ex me didicerunt repente fieri diuites, ut fortasse
corrigen dum sit, sic enim ex mendicijs didicerunt repen-
te fieri diuites.

CCXVI.

NOS libertatem nostris militibus] Nos nostris
militibus libertatem, o. l. u.

CCXVI.

FACERE commode non possem] Commode
facere non possem, o. l. u.

CCXVI:

IMMO alia causa iusta] Nulla, uel non, uide-
tur deesse.

CCXVI:

HONESTA ratio] Eodem modo l. s. ut im-
pressi. ego tamen, ut, quod sentio, dicam; oratio, magis
probo: ut illud Teritianum. Quae sese uoluit in ignem

consciere, prohibuit, seruauit. honesta oratio st. Et huius
ipsius de off. nullo loquuntur, sese in beneficijs collocan-
dis mores hominum, non fortunam sequi. honesta ora-
tio. Et de Fin. bon. Et ma. cupit enim dicere, nihil posse
ad beatam uitam deesse sapienti. honesta oratio. Et in
VII. acc. An bello fugitiuorum sicilianū uirtute tua
liberatam? magna laus, Et honesta oratio.

CCXVI:

PATER tuus, quo utebar sene auctore adole-
scens. c.] Sic Lang. quid pater dein tuus, quo utebar
sene adolescens. Alij pro dein, deniq; olim, alij: quod
probo. uidebatur deesse non, quod postea in iij. l. s. inue-
nit. sic igitur emendandum est. Quid pater olim tuus,
quo utebar sene adolescens; homo scurus, Et prudens
non primus omnium. c.

CCXVI:

NVM igitur eum, si tum esses, temerarium ci-
uem. c.] Num igitur, si tum esses, eum temerarium
ciuem. c.

CCXVI:

P. Lentulum principem Senatorem] Eodem modo
l. s. ut impressi. ego, principem Senatus: ut Dion., ut cæ-
teri rerum ueterum narratores, ut M. Tullius in di-
uin. appellat, Tum, cum P. Lentulus, is qui principis Sena-
tus fuit. Et contra Rul. quod cum a maioribus nostris
P. Lentulus princeps Senatus in ea loca missus esset, quid
multa? Adeo huius illustre nomen, adeo peruagatum
erat, huic principem Senatus fuisse, ut ipsum descri-
bere cum uolunt, satis habeant. principem nominare. ut
Cicero de or. Praedicarem; P. Lentulum principem il-

lum. et in Brito, Tum etiam P. Lentulus ille princeps. c. Id autem asseueranter affirmo non solum ob eam causam, quod Senatus & id genus cetera per uocas significabantur: sed hac etiam ratione ductus, quod necessarium mihi uideatur, non modo uerisimile, M. Tullium, cum sententiam Fusij uellet grauissimorum uirorum auctoritate refellere; quorum exemplo id assequi uolebat, eos, quam honorificentissime posset, appellasse: itaq; & Q. Metellum, cuius IIII. F. consulares dixit: ut ex eo colligeres, non solum quam honoratus, uerum etiam quam natus grandis, atq; adeo prudens esset: & P. Lentulum, non principem Senatorem; quod erat, unum prope de multis esse; sed Senatus: ut intelligeres, qua grauitate, qua sapientia, quo rerum usu praeditus, qui princeps Senatus ex tot, talibusq; Consularibus unus potissimum à Censoribus, & Censoribus eorum temporum lectus esset: qui tamen contra sententiam Fusij non omnes ciues saluos esse uoluisse.

CCXVI:

QVID cōpūres alios. c.] Quid, ab o. l. u. abest.

CCXVII:

GRACCHVS, & M. Fuluius consulares] Consularis sine dubio corrigendum est: etsi omnes L. contra faciunt: siquidem C. Gracchus Tribunitius interfectus est, ut omnes historici narrant. M. Tullius in Cat. Interfectus est propter quasdam seditionum suspitiones C. Gracchus clarissima patre natus, auis, maioribus: acisus est cum liberis M. Fuluius consularis: & quoniam de M. Fuluius consulari agimus: locum illum ualde deprauatum corrigamus, qui est in IIII. oratio-

ne contra Catil. cū aut iussu Cos. interfectum, filiumq; eius impuberem ligatum à pr. missum in carcerem necandum esse dixit. ego sic, cuius aut iussu cōsularem interfectum, filiumq; eius impuberem legatum à patre missum in carcere necatum esse dixit. Cōsule Velieium, & Plurarchum: discesseris in sententiam meam: Lentulum autem principem illum Senatus, aut fuisse Lentuli suua, Dion minoris tradit.

CCXXVII:

VRI, ac secari, quod noceat, patimur] Sic Lang. & ceteri fere, uiri, secariq; patimur ut aliquid membrorum potius. c. multo elegantius.

CCXXVIII:

TE uidisse plus, quam me] Te plus, quam me uidisse, Lang. & alij nonnulli.

CCXXIX:

SANCTVM, temperatum] Temperantem, omnes l. u.

CCXXX:

EGO hūc uidelicet fauco?] Sic o. l. u. ego hūc, uel illi uidelicet fauco: tu illi, quo modo tamen M. Tullius (quod sciam) nunquam locutus est.

CCXXXI:

QVOVS QVE enim pacem dicis uelle te?] Dicis pacem uelle te? o. l. u.

CCXXXII:

ERGO te, cum in Massilienses. c.] Ego te, o. l. u. recte.

CCXXXIII:

MASSILIAM expugnabis?] Oppugnabis,

o. l. u. recte.

CCXVII.

VT nunc sis popularis] Nunc ut sis popularis,
o. l. u. summo opere placet.

CCXVIII.

ANTE Consules, oculoſq; legatorum] L. Lang.
Consulem . nonnulli Cos. ego, Consulis : siquidem solus
Hirtius Cos. aderat . quispſiam fortasse Consulum : ut
intelligas Hirtium iam Consulem, & D. Brutum desi-
gnatum : ut in XIII. Phil. Contra IIII. Cos. ge-
rit bellum.

CCXVIII.

ADHVC legatos] Ad hunc, o. l. u. persſi-
cuc rectum.

CCXVIII.

ARMIS, equis, uiribus] Vbi sunt qui uni li-
bro ita se addicunt, ut nō modo pra illo cōtemnant ceteros,
sed etiā legere negligant : negligat autē? imo uero,
dum ipsum pugnaciter defendunt, turpis in erroris
sepe labantur. quorsum haec? dices, ut intelligas ueteri-
bus libris habendam fidem omnino maiorem, quam re-
centibus : sed ita tamen, ut hi non funditus repudiemur :
siquidem ab emendatis possunt esse descripti : nec
illi semper oracula fundere iudicentur . ego (ut sis)
duobus abhinc annis, pro uiribus, uiris reposueram ;
quibus rationibus adductus, postea dicam. uerum ego,
qui is semper fui, ut etiam si mecum omnia facerent,
assensionem tamen usq; coliberem, dum mihi quis liber
assentiretur : cum Marcelli Ceruini Cardinalis benefi-
cio hic Lang. litteris conscriptus in manus peruenisset,
& alij

& alij multi ueteres libri : nihil mihi prius fuit, quam
ut hunc locum uiderem . Libros igitur aperio, insſpicio,
uideo nihil ab impressis discrepare . ecce autem non ita
multo post tuam professionem Paulus Ricardus, homo
cum optimis studijs deditus, tum studiosorum omnium
atq; in primis tui studiosissimus, librum, non illum qui-
dem uerustum, sed tamen scriptum, ad me Neapoli usq;
perferendum curat : in hoc cum multa alia praclarā,
tum hoc, quo de agimus inuenio. uiris autem pro uiri-
bus reposueram, his rationibus impulsus. Primum quod
illa uerba, Armis, equis, uiribus cum indigna Ciceronis
elegantia, cum à nullo scriptore usurpata, tum nequa-
quam inter se coherentia uidebantur. At, Armis, equis,
uiris, & concinna, & locupletissimis auctoribus usita-
ta, & inter se belle conuenientia. Linius L. XX XV. o-
mnem se Graciam armis, equis, uiris, omnem oram ma-
ritimam complecturum. et L. XX II. armis, uiris, equis,
commeatibus iuuant. et L. XX XI. terrebat ex aduer-
so hostis, omnem ripā equis, uirisq; obtinens. et V. quae-
cumq; ibant, equis, uirisq; longe, ac late fuso agmine im-
mensum obtinentes loci. Sallustius, equis, uiris, pecunia
amissa nunquam defessi sunt armati de imperio certa
re. idem, Nullius idoneae rei egens, armis, uirisq; opulen-
tum. et hic ipse in xij. Phil. Armis, uiris, pecunia belli
principia firmauit. quid multa? ex diuturna observa-
tione didiceram, praclaros latinis auctores, cum equi-
tatum, & peditatum significare uellent, ita locutus esse,
ut dicerent Equos, uiros : idq; adeo tritum fuisse, ut uer-
niret in prouerbum, ut cum aliquid uel totis uiribus,
uel omni celeritate factum ostenderent, his duobus uer-

bis designarent. Cicero de off. cum his uiris, equisq; (ut dicitur) si honestatem tueri, ac retinere sententia est, decretandum est. & ij. l. ad Q. Fr. cursu corriga tardi-
tatem, tum equis, tum uiris; & quoniam scribis poema ab eo nostrum probari: quadrigis poeticis. & in ep. ad Var. nunc quando confecta sunt omnia: dubitandum non est, quin equis, uiris. c. supra enim dixerat, Antea te calumniatus sum. Non ignoro; quid tradat Erasmus: sed & ipse tota (ut dicitur) errauit uia: & tanquam dux non bonus multos alios in eundem rapuit errorem. nam primum omnes libri contra ipsum faciunt: dein-
de quid equis cum uelis? pugnam, inquit, equestrem ac naualem significat: perinde quasi aut terrestribus bel-
lis omnia sint in equis, aut maritimis in uelis: ac non potius hac remo, illa pedite maximam partem conscian-
tur. quis porro Grecorum, quis nostrorum hoc prosue-
rium usurpauit; ut siquis quaerat, quid sit, cur libros ueteres tantopere desprexerit, pro nihilq; putauerit, id aliquo tamen auctore fecisse uideatur: sed nimis multa de re perspicua.

CCXVIII.

MVLTO melius haec tunc. c.] sic omnes l. u. multo melius haec causa ageretur a tribus, quam nunc agatur ab uno. nonnulli pro agatur, agitur.

CCXVIII.

DESERTI, deserti inquam] Extrema uerba ab o. l. u. absunt.

CCXVIII.

QVAMVIS illi de illo] illi, d l. u. abest.

CCXVIII:

C. POMPILIUS apud maiores] Popilius, non nulli u. l. quod Linius approbat: qui hanc eandem rem l. xxxiii, referens, Moti, inquit, Patres precibus Alexan-
drinorum, ex templo C. Popilium Lenatem, & C. Deci-
mum, & C. Hostilium legatos ad finiendum inter Re-
gei bellum miserunt. Popilijs autem cognomen fuisse
Lenatibus, Rome apparet in tabula marmorea mitre
uetus, stat, in qua multorum ex ordine Cos. nomina in-
cisa sunt. ex qua etiam didici, non Popilius Lenas, ut est
scriptum apud Linium, sed Popilius LAENAS esse scri-
bendum.

CCXVIII:

VERBIS Senatus nuntiasset] Denuntiasset, sc.
liber.

CCXVIII:

VI ab Alexandria discederet] Alexandria, o. l. u. ego tamen sequor impressos.

CCXVIII:

NON antea renuntiaturum] Ante, o. l. u. recte.

CCXVIII:

AUCTORITATEM Reip.] P. R. nonnulli ueteres libri.

CCXVIII:

CVI qui non paret] Cuius qui, o. l. u. ut fortasse corrigendum sit, cui is qui.

CCXVIII:

IPSE est potius repudiandus] Totus pro potius, o. l. u. recte. sic ad Att. negem? repudiari se totum ma-
gis etiam, quam olim in xx uiratu putabit.

CCXVIII:

SI uere tum fuit Aedilis] si uero, o.l.u. elegantius mihi uidetur.

CCXVIII:

HIS etiam premia postulet?] Postulat? o.l.u.

CCXIX.

NVCVLA hoc credo admonuit] Hoc, ab o.l.u. abest.

CCXIX.

QVICQVID contra legem commiserunt] Ego sic, qui quid contra. c. ut illud paulo infra, Eorum qui cum Antonio sunt, qui ab armis discesserint, pro commiserunt, commiserint, l.u.

CCXIX.

GALLIAM inquit remitto] Galliam inquit totam remitto, Lang. & Sc. Germani pro totam togatam reposuerunt, quod placet.

CCXIX.

HISQVE suppletis] is, o.l.u.

CCXIX.

D.BRVTVS, C. Cassius Coss.] Nonnulli s.l. M. Brutus, quod probat: siquidem C. Cassij M. Brutus in consulatu futurus erat collega, non Decimus.

CCXIX.

HUIVS comitijs C. Frater est enim iam annus: ut repulsam tulit] Sic plerique l.u. in quibus Lang. Huius comitijs C. Frater, eius est enim annus, iam repulsam tulit, nonnulli hoc amplius, uel proconsulis huius comitijs, c. alij, uel proconsul huius comitijs, alij sic, uel huius comitijs C. Frater: est enim annus, c.

CCXIX.

IPSE autem ut quinquemium] Ipse autem, à l.u. abest.

CCXIX.

* AT istud uerat lex Caesaris, & tua] At istud tua & lex Caesaris defendit, Lang. & cum eo pleriq: nonnulli sic, At istud tu & L. Cas. defendit. Locus meo in dicio mendosus.

CCXIX:

VOBISQVE M. Antonius, c.] Que, ab o.l.u. abest.

CCXIX:

HVIC se etiã summis honoribus hi] Lang. pro hi, hic, nonnulli, & se, hi se, alij, ego, nisi correxeram, opinionem meam Bernardini Massæ liber approbavit.

CCXIX:

NON animis solum debet, sed oculis] Sed etiã oculis, o.l.u.

CCXIX:

IN cubiculum admittere, & reducere] Etiam reducere, o.l.u.

CCXIX:

AVT libertas parta est uictori] Pro parta Lang. & alij nonnulli u. l. parata, quod placet.

CCXX.

TOGATI esse solent] Togati solent esse, o.l.u.

CCXX.

ITA gerimus nos] Ita nos gerimus, o.l.u.

CCXX.

QVIBVS geram morem] Quibus morem geram